

7.03.2014

5. Adar 774

W Izraelu coraz więcej Żydów słucha o PANU JEZUSIE. Ale pośród ortodoksyjnych jest jeszcze jakiś opór. Sytuacja zaczyna więc przypominać tą, z okresu pierwszego przyścia PANA. Po około 1600 latach został odrodzony również Sanhedryn, którego przedstawiciele sądzili PANA JEZUSA CHRYSYSTUSA. Widać, jak z woli BOGA odbudowywany jest obraz Izraela sprzed 2000 lat. Trzeba do tego dodać informację, że centralnym żądaniem Palestyńczyków stała się Jerozolima, a w szczególności wzgórze świątynne a ,wówczas w świetle Słów PANA, między innymi z Księgi Zachariasza, widać, że nasz OBLUBIENIEC nadchodzi..

12. Wrocznia. Słowo WIEKUISTEG o Israelu; wypowiedź WIEKUISTEGO, który rozpostarł niebo, ugruntował ziemię, i ukształtował ducha człowieka w jego wnętrzu. ² Oto zamienię Jeruzalaim w czarę odurzenia dla ludów ze wszystkich stron/**także: okolicznych/** a i Juda będzie oblegany z powodu Jeruzalaim. ³ Tego dnia się stanie, że uczynię Jeruzalaim ciężkim kamieniem dla wszystkich ludów; każdy, kto go dźwignie – urazi się i skaleczy, choćby się zgromadziły przeciw niej wszystkie narody ziemi. ⁴ Tego dnia – mówi WIEKUISTY, każdego rumaka porażę zdrętwieniem, a każdego jego jeźdźca – szalem. Ale nad domem Judy będę miał oczy otwarte, kiedy porażę ślepotą wszystkie rumaki narodów. ⁵ Wtedy przywódcy judzcy pomyślą w swoim sercu: Silną podporą są dla mnie mieszkańcy Jeruzalaim, dzięki WIEKUISTEMU Zastępów, ich Bogu. ⁶ Tego dnia włożę przywódców judzkich jak rozżarzoną patelnię między drwa, jak płonąca pochodnię między snopy; tak, że na prawo i lewo będą chłonać /**także: zjadać, niszczyć** ludy ze wszystkich stron, zaś Jeruzalaim nadal zostanie na swoim miejscu w Jeruzalaim. ⁷ WIEKUISTY przede wszystkim podniesie namioty Judy, by sława domu Dawida oraz sława mieszkańców Jeruzalaim nie wywyższała się nad Judą. ⁸ Tego dnia WIEKUISTY osłoni mieszkańców Jeruzalaim; tego dnia najślabzy pośród nich będzie jak Dawid, a dom Dawida jak boska istota, jak anioł WIEKUISTEGO przed nimi. ⁹ I stanie się w ów dzień, że postaram się wytępić wszystkie narody, które przyciągnęły przeciw Jeruzalaim. ¹⁰ Zaś na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalaim wyleję Ducha łaski oraz błagania. I będą spoglądać na Mnie, którego przebili, i będą mnie opłakiwać jak się opłakuje jedynaka oraz gorzko nad nim zawodzić, jak się zawodzi za pierworodnym Talmud (Suka 54) odnosi to do Mesjasza. / Jan 19,37 ¹¹ Tego dnia wielką będzie żałoba w Jeruzalaim, jak żałoba pod Hadad-Rimmonem /miejscowość w dolinie Megiddo, gdzie w roku 609 p.n.e. król Jozjasz odniósł śmiertelną ranę w bitwie z Nechozem; patrz: 2 Kronik 35, 20-25

¹² Biadać będzie ziemia, oddzielnie każdy pojedynczy ród: oddzielnie ród domu Dawida i oddzielnie jego niewiasty; oddzielnie ród domu Natana i oddzielnie jego niewiasty; ¹³ oddzielnie ród domu Lewiego i oddzielnie jego niewiasty; oddzielnie ród Szymeitów i

oddzielnie jego niewiasty; ¹⁴ tak też wszystkie pozostałe rody, oddzielnie każdy pojedynczy ród i oddzielnie jego niewiasty. **13.** W ów dzień, dla domu Dawida oraz mieszkańców Jeruzalaim otworzy się źródło rozgrzeszenia i oczyszczenia. ² I tego dnia się stanie – mówi WIEKUISTY, że wytepię z ziemi imiona bałwanów i nie będą więcej wspomniane; zniosę też z ziemi fałszywych proroków i ducha nieczystości. ³ Jednak gdyby ktoś odważył się jeszcze prorokować, wtedy ojciec i jego matka – jego własni rodzice mu powiedzą: Umrzesz! Dlatego, że głosiłeś kłamstwo w Imieniu WIEKUISTEGO! Więc kiedy zechce prorokować, jego własni rodzice go przebiją – ojciec i jego matka. ⁴ Tego dnia zawstydzą się ci prorocy, każdy za swoje widzenie, gdyby zechcieli prorokować; i nie włożą więcej kosmatego płaszcza *, aby zwodzić. ⁵ Lecz każdy powie: Ja nie jestem prorokiem! Jestem człowiekiem uprawiającym rolę; gdyż człowiek * takim został stworzony od pierwszej swojej młodości. ⁶ A jeśli ktoś go zapyta: Co znaczą te blizny na twoich rękach? Wtedy odpowie: Tak mnie niegdyś poraniono w domu moich przyjaciół.

⁷ Mieczu, rozbudź się przeciwko Mojemu pasterzowi, przeciw mężowi tak Mi bliskiemu! – mówi WIEKUISTY Zastępów. Poraż pasterza, by rozproszyły się owce i bym zwrócił ku pogardzanym Moją rękę. ⁸ I będzie w całym kraju – mówi WIEKUISTY, że dwie części w nim zginą i wymrą, a tylko trzecia część w nim zostanie. ⁹ A i tą trzecią część wprowadzę w ogień; przetopię ją, jak się przetapia srebro; oczyszczę ją, jak się oczyszcza złoto. To ona będzie wzywać Mojego Imienia, a Ja ją wysłucham. Powiem jej: Ty jesteś Moim ludem, a ona powie: WIEKUISTY jest moim Bogiem/ Zacharjasza 13, 5-9/.

Uderzenie na Izrael jest więc bliskie, ale i w całości nawrócenie; tak, że w Izraelu wszyscy będą znać PANA JEZUSA. A POTEM...
potem, po TYCH dramatycznych wydarzeniach i ratunku od PANA JEZUSA, będzie jedynie radość i Wesele.

Ale przedtem nastąpi pochwycenie na spotkanie z PANEM JEZUSEM, naszym - umiłowanym Odkupicielem i Zbawicielem i nasze z NIM wesele- Wesele BARANKA BOGA. To tyle w największym skrócie.

Lecz wielu się niecierpliwi i pyta: Kiedy?Kiedy? Bo doprawdy, już trudno wytrzymać.

Sam optuję za Rosz ha-Szana, na co wskazuje wiele znaków oraz symbolika Pisma. Lecz przecież nic nie ogranicza Boga, a zatem pochwycenie jest możliwe każdego dnia. Również w żydowskie święto – Szawuot, czyli Pięćdziesiątnicę.

Co na jego temat piszą Żydzi?

Szawuot – 4 czerwca 2014 (trwa dwa dni w diasporze, a jeden w Izraelu) Szawuot jest świętem upamiętniającym nadanie ludowi Izraela Tory (Matan Tora), która jest nie tylko świętą księgą judaizmu, ale także tekstem, jaki wpłynął - jak żaden inny - na historię

ludzkości. Dlatego Szawuot nazywane jest Zman Matan Toratejnu (Czasem Nadania Naszej Tory).

W Torze święto to określane jest aż na trzy różne sposoby: mianem Hag Hakacir – co oznacza Święto Zbiorów (dokładnie: „koniec żniw”) (Bereszit 23, 16), Jom Habikurim – Dniem Pierwszych Owoców (Bemidbar 28, 26) i Hag Haszawuot – Świętem Tygodni (Szemot 34, 22). Jest ono drugim z trzech głównych świąt o rolniczym i historycznym charakterze (pozostałe dwa to Pesach i Sukot). Jednak w odróżnieniu od tych dwu świąt, data obchodzenia Szawuot nie jest wymieniona w Torze, ale jest powiązana z terminem obchodzenia Pesach. W drugi dzień Pesach rozpoczyna się „liczenie omeru”, które trwa czterdzieści dziewięć dni. Pięćdziesiątego dnia, a więc po upływie siedmiu tygodni (stąd nazwa „Święto Tygodni”) obchodzone jest święto Szawuot. Te czterdzieści dziewięć dni wędrówki po Wyjściu z Egiptu to czas, który był potrzebny, aby Żydzi mogli się przygotować do przyjęcia Tory i zaakceptowania jej przykazań. W odróżnieniu od innych świąt, w Szawuot nie obowiązują specjalne nakazy wynikające z Tory, ale tradycyjne sposoby obchodzenia świąt, polegające na powstrzymywaniu się od pracy, specjalnych modlitwach i studiowaniu Tory. Jednak wiele z tych szczegółowych zwyczajów funkcjonuje na równi z zasadami prawa religijnego. Jednym z nich jest *jerek* - udekorowanie domów i synagogi zielonymi gałęziami drzew. Według tradycji góra Synaj zazieleniła się i pokryła kwitnącymi kwiatami tuż przed wręczeniem Tory.

Tisza beAw -4 czerwca est świętem jednodniowym, przypadającym 9 dnia miesiąca Aw (takie jest znaczenie jego nazwy), upamiętniającym, w tym samym dniu, zniszczenie Pierwszej Świątyni przez Babilończyków w 586 roku p.n.e. oraz Drugiej Świątyni przez Rzymian w 70 roku n.e. Także tego dnia Żydzi zostali wypędzeni z Anglii w roku 1290 i z Hiszpanii w roku 1492. W okresie Holocaustu Niemcy z premedytacją wybierali ten dzień na przeprowadzenie szczególnie brutalnych akcji w gettach.

Aby upamiętnić zniszczenie Świątyni, rabini ustanowili dzień Tisza beAw dniem pełnego postu. Dotyczy on jedzenia, picia, zabroniona jest kąpiel, noszenie skórzanego obuwia, używanie kosmetyków, stosunki seksualne. Podobnie jak w Jom Kipur, kobiety w ciąży, karmiące matki i poważnie chorzy są zwolnieni z postu wówczas, gdy ich zdrowie byłoby narażone przez jego przestrzeganie. Jednak, w odróżnieniu od Jom Kipur, w dzień Tisza beAw wolno pracować i wolno palić papierosy. Zwyczajowo do południa unika się prac, które nadmiernie rozpraszają skupienie charakterystyczne dla tego dnia. Mimo że post kończy się po mniej więcej dwudziestu czterech godzinach, wraz z zapadnięciem nocy, zakazane jest spożywanie mięsa i picie wina aż do południa następnego dnia, ponieważ – według tradycji – Świątynia płonęła przez całą noc 10 dnia miesiąca Aw.

W wieczór rozpoczynający Tisza beAw odczytuje się w synagodze Treny, powstałe po zniszczeniu Pierwszej Świątyni. Tekst ten przedstawia nie tylko zniszczenie Judei, ale

także destrukcję moralną: opisuje przypadki kanibalizmu – matki w oblężonej przez Babilończyków Jerozolimie chciały przeżyć, żywiąc się zwłokami własnych dzieci.

Podczas porannej modlitwy mężczyźni nie zakładają tefilin. Uważane jest to za zbyt radosną czynność, aby sobie na nią pozwalać w to najsmutniejsze z żydowskich świąt.

Jest to również dzień, gdy ludzie w synagodze nie siadają na krzesłach, ale, jak żałobnicy, na podłodze lub bardzo niskich stołkach. I, także jak żałobnicy, nie pozdrawiają się nawzajem.

Główny powód żałoby w Tisza beAw – brak Świątyni – jest wciąż aktualny.

Przypomnę także, co napisałem w książce „Poza murami Babilonu”:

SZAWUOT (III Mojżesza 17-20) nazywany jest Świętem Tygodni, Dniem Pierwszych Owoców, Świętem Zbiorów albo Dniem Pięćdziesiątym (od szabatu pesachowego). Dla rolników oznacza porę zakończenia zbioru jęczmienia i rozpoczęcie zbioru pszenicy. W *Szawuot* Izraelici mieli obowiązek przynieść do Świątyni pierwsze owoce wraz z dwoma (!) kwaśnymi (!) bochenkami chleba, z najlepszej, pszennej mąki. Święto to, zgodnie z tradycją, uznawane jest za rocznicę nadania Tory. W synagogach odbywa się confirmacja dzieci, czyta się Księgi - Rut oraz Habakuka. Przypomnę, że Rut była Moabitką (poganką), która poprzez małżeństwo z Boazem, utrzymała swój dział (pole) w Izraelu.

Mimo, że Święto Zbiorów ustanowiono w Starym Przymierzu, jego związki z chrystianizmem wydają się oczywiste. *Szawuot* to Pięćdziesiątnica - dzień zesłania Ducha Świętego, zawiązania Zgromadzenia Wybranych w Jezusie. Duchowo, zakończył się ”zbiór jęczmienia” (świętych Starego Testamentu), a rozpoczął się

”zbiór pszenicy” (świętych Nowego Testamentu). Ofiara Zbawiciela ”wydała pierwsze owoce”. Rocznicą nadania Prawa Mojżesza (*Tory*) - staje się równocześnie dniem, w którym nadano Prawo Wiary. Tym samym poganie (jak Moabitka Rut), mogą wejść do Izraela według Ducha (otrzymać pole/dział w drzewie Izraela), poprzez ślub z Panem Jezusem Chrystusem. Wypełniło się proroctwo Habakuka:

Sprawiedliwy będzie żył z Mojej wiary (Habakuka 2,4). Zauważmy - podczas *Paschy* Żydzi używają praśnego chleba; natomiast w *Szawuot* powinni przynieść do Świątyni 2 bochenki chleba kwaśnego. Czy coś się pod tym kryje? Bez wątplenia. Kwaśny chleb jest symbolem nowego zaczynu, w Nowym Przymierzu z Izraelem. *Podobne jest Królestwo Niebios do zaczynu, który niewiasta wzięwszy, ukryła w*

trzech miarkach mąki pszennej, aż wszystko zostało spulchnione (Mateusz 13,33). Lecz, dlaczego są 2 bochenki? 2 bochenki kwaśnego chleba są symbolem nowego zaczynu - 2000 lat formowania Ciała Pana Jezusa Chrystusa. W Biblii podano, że przed wywyższeniem się antychrysta, dojdzie do przemienienia oraz pochycenia Zgromadzenia Wybranych Boga. Zapowiedź owego przemienienia, Jezus przedstawił osobiście. *A po sześciu (!)*

dniach bierze ze sobą Jezus Piotra i Jakóba, i Jana, jego brata i prowadzi ich na wysoką górę, na osobność. I został przemieniony przed nimi... (Mateusz 17,1-2). Tu podano nieco inaczej. Cyfra

6 (*a po sześciu dniach...*), wskazuje na "okres pracy" (6000 lat), od Adama - po rok 2000. Przypomnę, że

na weselu w Kanie, Jezus uczynił wielki znak, zamieniając 6 (!) stągwi wody na wino.

Tak więc, oprócz Rosz ha Szana, istnieją też inne dni, które są zapowiedzią pochwylenia. A podaję je właśnie po to, bo my, uczniowie Pana, powinniśmy być gotowi na każdy dzień. W Szawuot nastąpiło zesłanie Ducha, więc teraz może być dwrotnie. Może to być dzień zabrania Ducha Świętego, a wraz z Nim Zgromadzenia Wybranych.

4 Usłyszałem i inny głos z Nieba, który mówił: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jej win i abyście nie wzięli z jej ciosów.

5 Gdyż jej winy zostały spojone aż do Nieba, a Bóg przypomniał jej czyny niesprawiedliwości.

6 Oddajcie jej jak i ona oddała; więc powtórzcie podwójnie według jej czynów. W kielichu, który zmieszała, nalejcie jej podwójnie.

7 Jak wiele wynosiła samą siebie i była rozwydrzona tak dajcie jej wiele udręki oraz smutku. Ponieważ mówi w swoim sercu: Siedzę jako królowa, wdową nie jestem, a smutku nie zobaczę.

8 Dlatego w jednym dniu nadejdą jej nieszczęścia śmierć, smutek, głód, i zostanie spalona w ogniu; bowiem mocny jest Pan Bóg, który ją osądził

/Objawienie spisane przez Jana 18, 4-8/

24 Ojcze, chcę aby ci, których mi dałeś, gdzie ja jestem i oni byli ze mną, aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, bowiem umiłowalesz mnie przed założeniem świata. 25 Ojcze Sprawiedliwy, więc świat cię nie poznał; ale ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś. I choć pisałem o nich wiele razy – napiszę jeszcze raz. Więc, po pierwsze: Jezus czyni swe dzieła w Imieniu Ojca. Co to za Imię? Ano - Jezus. Imię w którym przyszło zbawienie. Starotestamentowe Imię Boga, podane Mojżeszowi to - Jam Jest /Będę; NBG/. Nowotestamentowe Imię Boga, które objawił Jezus – to... Jezus / co znaczy Jam Jest Pomaga, Ratuje, Zbawia/. 26 Dałem im też poznać i dam im poznać Twoje Imię, aby miłość, którą mnie umiłowalesz była w nich i ja w nich /Ewangelia Jana 17, 24-26NBG/

Ja i Ojciec jesteśmy jedno. /Ewangelia Jana 28- 30; NBG/ Nie ma dwóch Bogów, kochani, ani dwóch Imion Boga w których przyszedł ratunek.

bo

Nie istnieje też w nikim innym zbawienie; bo nie istnieje inne Imię pod niebem, które zostało wyznaczone wśród ludzi, w którym jest nam konieczne zostać zbawionymi.\
Dokonania apostołów 4, 10-14/

12 Zaś ten, gdy na zawsze złożył jedną ofiarę za grzechy usiadł na prawicy Boga. 13 Nadto czeka, aż jego nieprzyjaciele zostaną położeni jako podnóżek jego stóp. 14 Gdyż jedną ofiarą **uczynił na zawsze doskonałymi** tych, co są uświęceni. 15 Ale świadczy nam także Duch Święty; bo według tego zapowiedział: 16 Takie będzie Przymierze, które po tych dniach ustalę sobie z nimi mówi Pan, moje zwyczaje dam do ich serc i wypiszę je na ich umyśle /List do Hebrajczyków 10, 12-16;NBG/

Uświęceni.... Czyli oczyszczani od grzechu i oddzielani od świata. 1 Bracia, upodobanie mego serca jest ku zbawieniu, nadto modlitwa do Boga za Israel. 2 Bo im świadczę, że mają zazdrość o Boga, ale nie w celu rozpoznania. 3 Gdyż nie znając sprawiedliwości Boga **oraz pragnąc własną sprawiedliwość utwierdzić** nie poddali się sprawiedliwości Boga. 4 Ponieważ należnością Prawa jest Chrystus, ku

sprawiedliwości każdego wierzącego (List do Rzymian 10, 1-5).

Tymczasem część uczniów Pana /szczególnie z Izraela według ciała, czyli tzw. Żydów Mesjanistycznych/ z uporem trzyma się jakichś form Prawa Mojżesza/ uprawiając współczesny galacjanizm/, zaś wśród uczniów z pogan pojawiają się twórcy „praw”. bez związków z Prawami Boga., choć Bogiem się wspomagają. Do nich wszystkich jest powiedziane:

2 Oto ja, Paweł, mówię wam, że jeżeli się dacie obrzezywać, Chrystus wam nic nie pomoże. 3 A świadczę każdemu człowiekowi, co daje się obrzezywać, że winny jest wypełnić całe Prawo Mojżesza. 4 Zostaliście odłączeni od Chrystusa, wy, którzy uznajecie się za sprawiedliwych w Prawie; **wypadliście z łaski**. List do Galacjan 5, 2-6

A przecież Nowy Testament jest poematem o łasce O tym, że dla odstępców i grzeszników zbawienie przyszło za darmo

19 Gdyż ja z powodu Prawa Mojżesza umarłem dla Prawa Mojżesza, abym żył dla Boga. 20 Jestem ukrzyżowany razem z Chrystusem, więc nie żyję już ja lecz żyje we mnie Chrystus. A taki, jaki teraz żyję w cielesnej naturze żyję w wierze Syna Boga, który mnie umiłował i w ofierze oddał za mnie samego siebie. 21 Nie odrzucam łaski Boga; bo jeśli przez Prawo Mojżesza byłaby sprawiedliwość, wtedy Chrystus umarł bez powodu.(. (List do Galacjan 2, 19-21) Należy być konsekwentnym. Ano, właśnie! Nawet coś, co wydaje się dobre, może prowadzić do szkody.

6 Lecz rzeczy, które mi były pożytkami, te uznałem za szkodę z powodu Chrystusa. 8 Wszak z pewnością i wszystko uznaję, że jest szkodą, z powodu górowania wyższego poznania Jezusa Chrystusa, mego Pana. Po którym wszystko poniosło stratę, zatem

idzie na przedzie jako odchody, abym zyskał Chrystusa 9 oraz został w nim znaleziony, nie mając mojej sprawiedliwości z Prawa Mojżesza, ale tą, z wiary Jezusa Chrystusa sprawiedliwość z Boga dzięki wierze. 10 Obym go poznał, obym poznał moc jego zmartwychwstania, jak też wspólnotę jego cierpień i był podobnie ukształtowany jego śmiercią (List do Filipian 3, 6-10) Lecz niekiedy, krew Pana Jezusa musi znowu musi oczyszczać z winy.

Uświęcany...a zatem oddzielany od świata. Na początku oddzielony zupełnie. Od wszelkich form pogaństwa i złego, jakimi jest wypełniona ziemia. Ale, jak Żydzi na pustyni zaczęli tęsknić za Egipsem – tak również uczniowie Pana na swej drodze, czasem spoglądają na świat. Tęskno im za dawnymi wartościami- pieniądzem, zaszczytem, tytułomanią. W oczach migają świecidełka na przystrojonej choince.

A cóż w tym takiego złego?... Inny duch/ inny Jezus; i inna ewangelia.

2 Ponieważ jestem zazdrosny o was zazdrością Boga; bo przygotowałem was dla jednego męża, aby postawić przy Chrystusie jako dziewicę bez skazy. 3 Ale boję się, aby jakoś, tak jak wąż w jego podstępności oszukał Ewę, nie zostały skażone wasze zamiary, z dala od prostoty względem Chrystusa. 4 Gdyż jeśli ktoś przychodzi i ogłasza innego Jezusa, którego myśmy nie ogłaszali; albo bierzecie innego ducha, którego nie otrzymaliście; albo inną ewangelię, której nie przyjęliście łaskawie znoście to dobrze. Drugi list do Koryntian 11, 2-6 Więc to bardzo poważna sprawa, choć często zasłaniana wspólnymi pieniemi o” miłości”.

13 A to jest nagrodą, jak dzieciom mówię: Zostańcie rozszerzeni i wy.

14 Nie bądźcie takimi, co dźwigają jarzmo w nierównym zaprzęgu z niewierzącymi; gdyż jakie jest zespolenie sprawiedliwości z bezprawiem? Lub jakie zespolenie światła z ciemnością?

15 A jaka wspólnota Chrystusa z Beliarem? Lub jaka częśćka wiernemu za niewierzącego?16 A jaka zgodność świątyni Boga z wizerunkami?

Gdyż my jesteśmy świątynią Boga żyjącego; tak jak Bóg powiedział: Zamieszkać w nich i będę się przechadzał tam i z powrotem; także będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

17 Dlatego wyjdźcie z ich środka i oddzielcie się mówi Pan, i nieczystego się nie dotykajcie, a ja was przyjmę./rugi list do Koryntian 6, 13-17/

Na Szawuot, jako na dzień pochycenia wskazują i inne fakty. Jeszcze raz sięgnijmy do Izajasza:

7 Oto ich bohaterowie zawodzą po ulicach, a posłowie pokoju gorzko płaczą: 8 Opustoszały drogi, przestano chodzić ścieżkami. Złamał przymierze, poniżył miasta oraz nie cenił ludzi. 9 Smuci się oraz więdnie ziemia, pobjadł Liban i obumiera; Szaron podobny jest do stepu, a Baszan i Karmel ogołocony.10 Teraz powstanę – mówię WIEKUISTY, teraz się wywyższę, teraz się podniosę. 11 Brzezienni trawą – zrodzicie ściernię; wasze dyszenie będzie ogniem, co was pochłonie./Księga Izajasza 33, 7-11/ Może to oznaczać, że pożar na Karmelu, który - według rabinów - był zapowiedzią ognia, co przejdzie przez cały świat, oznaczał początek Wielkiego Ucisku. Z internetu możemy się dowiedzieć, że do pożaru doszło 3.12.2010 roku. Jeśli byłby to początek 7 letniego ucisku – to do wywyższenia się antychrysta dojdzie w jego połowie, czyli po 3,5 roku.

Policzmy. Więc do daty 3.12.2010 dodajmy 3,5 roku. A otrzymamy datę Szawuot - 3/4 6.2014/ w roku bieżącym.

22. 03.2014 20Adar II 5774

1 A odnośnie czasów oraz stosownych pór, bracia, nie ma potrzeby wam pisać. 2 Gdyż sami dokładnie wiecie, że dzień Pana tak przychodzi, jak złodziej w nocy. 3 Kiedy będą mówić: Pokój i bezpieczeństwo, wtedy zbliża się ich zagłada; jak ból porodowy tej, co ma w łonie, i się nie wymknie. 4 Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby was ten dzień zaskoczył jak złodziej Pierwszy list do Tesaloniczan 5, 1-4

Jak młodziej... Cóż to znaczy? Czemu Pan użył tak dosadnego porównania?

15 Mówimy wam to przez Słowo Pana, że my, żyjący, którzy będziemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie prześcignemy tych, co zasnęli. 16 Ponieważ sam Pan na wołanie, na głos archanioła oraz na trąbę Boga zstąpi z Nieba i najpierw wstaną ci, którzy śpią w Chrystusie. 17 Potem my, żyjący, którzy nadal będą przy życiu, równocześnie, razem z nimi zostaniemy pochwyceni na chmury, ku powietrzu, na spotkanie Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem. 18 Dlatego pocieszajcie jedni drugich przez te słowa.. Pierwszy list do Tesaloniczan 4, 15-18

Chodzi o słowo – pochwyceni, które znaczy także – porwani.

O pochwyceniu piszę często, natomiast rzadko o porwaniu. I ten aspekt znaczeniowy naraz wydał mi się ważniejszy. Otóż, w tradycji ludów południa (Cyganów, ale i Żydów) porwanie jest formą uznawaną, ale akże jakby zwyczajem prawnym. Skąd się to wzięło?

19 I powiedzieli: Oto corocznie obchodzi się uroczystość WIEKUISTEGO w Szylo, położonego na północ od Betel, po wschodniej stronie gościńca prowadzącego z Betel do Szechemu, a na południu do Lebona. 20 Tak wskazali Binjaminitom: Idźcie oraz czatujcie tam w winnicach. 21 A kiedy zobaczycie, że z Szylo wychodzą dziewice, by krążyć korowodem wypadniecie z winnic i pochwycicie\ także: porwiecie/ sobie z dziewczyc Szylo, każdy swą żonę; potem wróćcie do ziemi Binjamina.22 A kiedy przyjdą ojcowie, albo ich bracia, aby prowadzić z nami spór, wtedy im odpowiemy: Zechciejcie je im podarować, gdyż w tej wojnie nie wzięliśmy żon dla każdego z nich; a przy tym nie wyście je im dali; w takim razie w istocie zawinicie! 23 Więc Binjaminici tak uczynili i z płaszących dziewcząt zabrali sobie potrzebną ilość żon, które porwali. Potem wrócili do swojej dziedzicznej własności, odbudowali miasta oraz się w nich osiedlili. Księga Sędziów 21, 19-23 NBG/

A w rodzinach? Jeśli rodzice, bądź krewni mieli coś przeciwko młodzieńcowi i nie chcieli się zgodzić na związek, wówczas oblubieniec miał prawo porwać narzeczoną, po czym się z nią ożenić i to było akceptowane. A dlaczego tym wspominam? Ano z prostego powodu. Świat – powinowaci względem ciała, również nie akceptuje związku Pana Jezusa z wybranymi. Nie ma pojęcia o narodzeniu się z Boga, a wybór go denerwuje. Jesteśmy jedno – twierdzi i rości sobie pretensje do ekklesji. Natomiast dobrowolny związek – odrzuca i mnoży oskarżenia.

1 To wam powiedziałem, abyście nie zostali zgorszeni. 2 Bo będą was czynili wykluczonymi z miejsc zgromadzeń; ale przychodzi też pora, w której każdy, kto was zabije, będzie uważał, że składa kult Bogu.3 To także uczynią, bo nie poznali Ojca ani mnie. 4 A to wam powiedziałem, abyście przypomnieli sobie, gdy przyjdzie ich czas, że ja wam ich zapowiedziałem Ewangelia Jana 16, 1-4

. Jednak świat spisane Słowo Boga lekceważy, nie wierzy, że wróci terror, macha ręką na pochwycenie . a napomnień nie bierze sobie do serca. Zaś kiedy to się spełni, na wszystko będzie za późno.

Sprawiedliwy ginie, a nikt tego nie bierze sobie do serca; mężowie wierności porwani, a nikt nie zwraca uwagi, że przed złym został porwany sprawiedliwy Księga Izajasza 57, 1-3.

Potem ziemia doświadczy 3,5 - letniego O kresu Kary , przy którym obecne katastrofy, to tylko znikome zapowiedzi.

2 I uchwycił smoka, starodawnego węża, którym jest ten oszczerzy i szatan oraz związał go na tysiąc lat. 3 Potem wrzucił go do świata podziemnego, oraz zamknął i

zapieczętował powyżej niego, by już nie zwodził narodów, aż zostanie wypełnione tysiąc lat. Po tych latach ma zostać rozwiązany na krótki okres. 4 Ujrzałem też trony oraz zasiedli na nich, i został im dany sąd. Zobaczyłem także dusze świętych toporem z powodu świadectwa Jezusa oraz z powodu Słowa Boga, i tych, co nie pokłonili się bestii, ani jej wizerunkowi oraz nie przyjęli piętna na czoło i na ich rękę więc przeżyli oraz zapanowali z Chrystusem tysiąc lat. 5 Zaś pozostali z umarłych nie odżyli, aż zostanie skończone tysiąc lat. To jest najwyższe wzniesienie. 6 Bogaty i święty, kto ma udział w najwyższym wzniesieniu; nad nimi druga śmierć nie ma władzy; ale będą kapłanami Boga i Chrystusa oraz będą władać z Jego pomocą przez tysiąc lat. Objawienie spisane przez Jana 20, 2-6

ajwymowniejszy opis pochwylenia zawiera Objawienie.

12. A na * niebie ukazał się wielki znak - odziana słońcem kobieta, a księżyc pod jej stopami; zaś na jej głowie wieniec chwały z dwunastu gwiazd. 2 A mając w łonie także: będąc brzemienną /

i rodząc w bólach , męczy się i krzyczy, by urodzić. 3 Na niebie został też ukazany drugi znak – oto wielki ognisty smok, który ma siedem głów i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem diademów. 4 Zaś jego ogon ciągnie trzecią część gwiazd Nieba/ aniołów/, i zrzucił je na ziemię. A smok stanął przed kobietą, co miała urodzić, aby kiedy urodzi, pożreć jej dziecko. 5 I urodziła dziecko / także: syna\, istotę płci męskiej **, która ma prowadzić *** wszystkie narody za pomocą żelaznej laski. Więc jej dziecko zostało porwane do Boga, przed Jego tron. (I Tesaloniczan 4,17) 6 A kobieta uciekła na pustkowie, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywili tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni /czyli 3,5 roku/.

7 I stała się wojna w Niebie; Michał i jego aniołowie stoczyli bitwę ze smokiem. Zatem zaczął walczyć smok i jego aniołowie. 8 Lecz nie miał mocy; a oprócz tego nie zostało znalezione ich miejsce w Niebie. (Izajasz 14,12 – 21)

9 Więc został wyrzucony wielki smok, starodawny wąż, zwany oszczerczym i szatanem, który zwodzi cały zamieszkały świat \ gr:**oikoumene**/. Zrzucony został na ziemię, a razem z nim zostali zrzucony jego aniołowie. 10 Usłyszałem też w Niebie wielki głos, który mówił: Teraz dokonano się wyzwolenie, potęga i panowanie naszego Boga i władza Jego Chrystusa, gdyż został wyrzucony oskarżyciel naszych braci, co ich oskarżał dniem i nocą przed obliczem naszego Boga. 11 A oni go zwyciężyli przez krew Baranka oraz przez słowo ich świadectwa, i nie umiłowali swojego życia aż do śmierci. 12 Dlatego ciescie się niebiosi i wy, którzy w nich mieszkacie. Ale biada tym, co

przebywają na ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was ten oszczerczy; a ma wielki gniew, gdyż wie, że posiada mało czasu.

¹³ A gdy smok ujrzał, że został zrzucony na ziemię – pogonił * kobietę, która urodziła istotę płci męskiej. ¹⁴ Więc kobiecie zostały dane dwa skrzydła wielkiego orła, aby leciała na pustkowie, na jej miejsce, gdyż jest tam karmiona przez czas, czasy i połowę czasu/ czyli 3,5 roku/, z dala od oblicza węża. ¹⁵ Zaś wąż wyrzucił za kobietą wodę ze swego pyska, prawie jak rzekę, by ją uczynić niesioną prądem rzeki. ¹⁶ Lecz kobiecie przyszła z pomocą ziemia / także: Ziemia Święta

. Ziemia otworzyła swe usta oraz wchłonęła rzekę, którą smok wyrzucił z jego pyska. ¹⁷ Zatem smok rozgniewał się na kobietę i odszedł, by uczynić wojnę z tymi, co pozostają z jej nasienia * - strzegą ** przykazań Boga oraz mają świadectwo Jezusa Chrystusa. ¹⁸ I zostałem postawiony na piasku morza. /Objawienie spisane przez Jana 12.1-17; NBG/

„Kobietą”, która wydała na świat Jezusa jest Izrael. Z jego łona rodzi się także ekklesia – Zgromadzenie Wybranych w Jezusie, w tym Oblubienica Baranka. I to ona będzie porwaną do Boga, gdy drzwi niebios zostaną otwarte.

23. .03.2014 21Adar II 5774

¹⁵ Mówimy wam to przez Słowo Pana, że my, żyjący, którzy będziemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie prześcigniemy tych, co zasnęli. ¹⁶ Ponieważ sam Pan na wołanie, na głos archanioła oraz na trąbę Boga zstąpi z Nieba i najpierw wstaną ci, którzy śpią w Chrystusie. ¹⁷ Potem my, żyjący, którzy nadal będą przy życiu, równocześnie, razem z nimi zostaniemy pochwyceni na chmury, ku powietrzu, na spotkanie Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem. ¹⁸ Dlatego pocieszajcie jedni drugich przez te słowa.. Pierwszy list do Tesaloniczan 4, 15-18

Zaś kiedy to się spełni, na wszystko będzie za późno.

Sprawiedliwy ginie, a nikt tego nie bierze sobie do serca; mężowie wierności porwani, a nikt nie zwraca uwagi, że **przed złym** został porwany sprawiedliwy /Księga Izajasza 57, 1-3/.

Powróćmy do opisu pochwylenia z Objawienia.

12.

i. ³ Na niebie został też ukazany drugi znak – oto wielki ognisty smok, który ma siedem głów i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem diademów. ⁴ Zaś jego ogon ciągnie trzecią część gwiazd Nieba/ aniołów/, i zrzucił je na ziemię. A smok stanął przed kobietą, co miała urodzić, aby kiedy urodzi, pożreć jej dziecko. ⁵ I urodziła dziecko / także: syna\, istotę płci męskiej **, która ma prowadzić *** wszystkie narody za pomocą żelaznej laski. Więc jej dziecko zostało porwane do Boga, przed Jego tron. I Tesaloniczan 4,17 ⁶ A kobieta uciekła na pustkowie, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywili tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni /czyli 3,5 roku/.

⁷ I stała się wojna w Niebie; Michał i jego aniołowie stoczyli bitwę ze smokiem. Zatem zaczął walczyć smok i jego aniołowie. ⁸ Lecz nie miał mocy; a oprócz tego nie zostało znalezione ich miejsce w Niebie. Izajasz 14,12 – 21

⁹ Więc został wyrzucony wielki smok, starodawny wąż, zwany oszczerzym i szatanem, który zwodzi cały zamieszkały świat *. Zrzucony został na ziemię, a razem z nim zostali zruceni jego aniołowie. ¹⁰ Usłyszałem też w Niebie wielki głos, który mówił: Teraz dokonano się wyzwolenie, potęga i panowanie naszego Boga i władza Jego Chrystusa, gdyż został wyrzucony oskarżyciel naszych braci, co ich oskarżał dniem i nocą przed obliczem naszego Boga. ¹¹ A oni go zwyciężyli przez krew Baranka oraz przez słowo ich świadectwa, i nie umiłowali swojego życia aż do śmierci. ¹² Dlatego cieszcie się niebiosa i wy, którzy w nich mieszkacie. Ale biada tym, co przebywają na ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was ten oszczerzy; a ma wielki gniew, gdyż wie, że posiada mało czasu.

¹³ A gdy smok ujrzał, że został zrzucony na ziemię – pogonił * kobietę, która urodziła istotę płci męskiej. ¹⁴ Więc kobiecie zostały dane dwa skrzydła wielkiego orła, aby leciała na pustkowie, na jej miejsce, gdyż jest tam karmiona przez czas *, czasy i połowę czasu, z dala od oblicza węża. ¹⁵ Zaś wąż wyrzucił za kobietą wodę ze swego pyska, prawie jak rzekę, by ją uczynić niesioną prądem rzeki. ¹⁶ Lecz kobiecie przyszła z pomocą ziemia / także: Ziemia Święta/

. Ziemia otworzyła swe usta oraz wchłonęła rzekę, którą smok wyrzucił z jego pyska. ¹⁷ Zatem smok rozgniewał się na kobietę i odszedł, by uczynić wojnę z tymi, co pozostają z jej nasienia * - strzegą ** przykazań Boga oraz mają świadectwo Jezusa Chrystusa. ¹⁸ I zostałem postawiony na piasku morza. /Objawienie spisane przez Jana 12.1-17; NBG/

I aby dopełnić obraz sprawy, dodam, że, właśnie na ekrany całego świata, w tym i Polski, weszła megaprodukcja filmowa pod tytułem NOE. Też jako alarm dla ludzi.

35 Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą. 36 A o owym dniu i godzinie nie wie nikt, ani aniołowie niebios, tylko jedynie mój Ojciec. **37 Ale jak przyszedł dzień Noego, takie będzie i przyjście Syna Człowieka.** 38 Bo jak za owych dni przed potopem jedli, pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, którego Noe wszedł do arki, 39 i nie dowiadawali się, aż przyszedł potop i wszystkich zabrał, tak też zdarzy się przyjście Syna Człowieka / Ewangelia Mateusza 24, 35-39/.

Wiele spraw odsłoni wizyta papieża Franciszka w Izraelu, też planowana na czerwiec, podczas której – jak podaje się w internecie – ma dojść do rozmów na temat przejęcia przez Watykan kontroli nad górą Syjon/ hebr:Cyon/, na której znajduje się ponoć Wieczernik

Powstań Panie!

Zstąp

I rychło porwij nas do siebie na obłokach!

10 BÓG będzie twierdzą uciśnionego, twierdzą w czasach niedoli. 2

11 A będą Tobie ufać ci, co znają Twoje Imię;

ponieważ nie opuściłeś tych, którzy Ciebie szukają, WIEKUISTY.

12 Śpiewajcie BOGU, który zamieszkał na Cyonie,

rozpovídajcie pomiędzy narodami Jego dzieła.

13 Bo mściciel krwi, On ich zapamiętał, nie zapomniał wołania uciśnionych.

14 Zmiłuj się nade mną BOŻE,

popatrz na moją nędzę na skutek mych nieprzyjaciół; Ty, który mnie wyniosłeś z bram śmierci./Psalm 9, 10-14/

28.03.2014

26.Adar II 5774

W końcu szabatów / co znaczy: Dni odpoczynku - wyznaczonych przez Boga w Starym Przymierzu z Izraelem

*, owego dnia, wtedy rozbłyskującego **aż do jedności szabatów** , poszła Maria Magdalena oraz druga Maria, aby obejrzeć grób. ² A oto stało się wielkie trzęsienie ziemi; bowiem z Nieba zstąpił anioł Pana, podszedł oraz odwalił kamień od drzwi, i na nim usiadł. ³ A jego postać była jak błyskawica, a jego szata biała jak śnieg. ⁴ Zaś ze strachu przed nim drżeli ci, co pilnują grobu, i stali się jakby nieżywi. ⁵ Ale anioł, oddzielając je, powiedział do niewiast: Wy się nie bójcie, gdyż wiem, że szukacie ukrzyżowanego Jezusa. ⁶ Nie tutaj jest; bo jest wzbudzony, jak powiedział; chodźcie, obejrzyjcie miejsce gdzie Pan leżał. ⁷ Po czym szybko wyruszcie oraz powiedzcie jego uczniom, że jest wzbudzony z martwych; a oto poprzedza was do Galilei, tam go ujrzycie. Oto wam powiedziałem/ Mateusz 28, 1-7; NBG/

Napisał do mnie Michał:

Czy nowo narodzony chrześcijanin, zbawiony z łaski, przez wiarę, może obchodzić Szabat? Jak to widzisz? Oraz jak to widzi Słowo Boże?

Pozdrawiam w Chrystusie Jezusie brata w wierze i dziękuję za „Nową Biblię Gdańską” (dzisiaj przysłała do mnie w formie druku).

*Chwała Panu Panów Jezusowi Chrystusowi na wieki wieków! Niech tak się stanie.
Wysłał: Michał*

C **zy nowo narodzony chrześcijanin**, zbawiony z łaski, przez Wiarę, może obchodzić Szabat?

Oczywiście! Chrześcijanin (poprawnie: chrystianin) nie tyle powinien...obchodzić szabat (dzień odpoczynku w Starym Przymierzu). Ale... żyć w wiecznym szabacie (w myśl Nowego).. Mówi o tym List do Hebrajczyków: **4. Zatem można się zatwożyć nieposłuszeństwem wtedy, kiedy jest zaniedbana * obietnica wejścia do Jego odpoczynku; gdy komuś z was się wydaje **, że jest słabszym ***. ² Gdyż i nam zwiastowana jest dobra nowina, tak jak i tamtym. Ale tamtym słowo relacji nie pomogło, bo nie zostało połączone z wiarą * tych, którzy usłyszeli. ³ Bowiem wchodzimy do odpoczynku gdy zaufamy *, tak jak powiedział: *Ponieważ przysiągłem w mojej zapalczywości, że nie wejdą do mojego odpoczynku; a przecież dzieła dokonały się od założenia świata. ⁴ Gdyż tak gdzieś powiedział o siódmym: *A w siódmym dniu Bóg odpoczął od wszystkich Jego dzieł* . I Mojżesza 2,2 ⁵ I znowu w tym: *Skoro wejdą do mego odpoczynku*. II Mojżesza 20,8 - 11 ⁶ A ponieważ pozostawia niektórych, aby do niego wejść; a z powodu nieposłuszeństwa nie weszli ci, którym wcześniej zwiastowano dobrą nowinę, ⁷ znowu ustala jakiś dzień - *Dzisiaj*, mówiąc po tak długim czasie przez Dawida, jak jest oznajmione: *Dzisiaj, jeśli Jego głos usłyszycie, nie zatwardzajcie waszych serc*. Psalm 95,7 ⁸ Gdyby Jezus, syn Nuna, zapewnił im odpoczynek, nie***

mówiłby potem odnośnie innego dnia. ⁹ Zatem wejście w odpoczywanie * jest pozostawione dla ludu Boga. ¹⁰ Bowiem ten, co wszedł do Jego odpoczynku, sam także odpoczął od swoich czynów, jak Bóg od swoich. ¹¹ Zatem postarajmy się wejść do owego odpoczynku, aby ktoś nie chybił * takim samym przykładem nieposłuszeństwa (Hebrajczyków 4,1-11; NBG). Jest bowiem zasadnicza różnica między szabatem Starego Przymierza z Izraelem – a Nowego.

Szabat w Prawie Mojżesza został ustanowiony dla upadłego człowieka (cielesnego odstępcy od Boga) i zakazywał pracy. Zaś do Adama powiedział: **Za to, że usłuchałeś głosu twojej żony i jadłeś z drzewa, o którym ci przykazałem, mówiąc: Nie będziesz z niego jadł - niech dzięki tobie * będzie przeklętą ziemia; w utrapieniu przyjdzie ci się z niej żywić, po wszystkie dni twojego życia. ¹⁸ Będzie ci rodziła cierni i oset, przyjdzie ci się żywić polnym zieleń. ¹⁹ W pocie twojego oblicza będziesz spożywał chleb, aż powrócisz do ziemi, gdyż jesteś z niej wzięty; bowiem ty jesteś prochem, więc w proch się obrócisz.**(I Mojżesza 3,18-19; NBG).

Człowiek nie został stworzony do ciężkiej pracy, lecz by cieszył się pięknem istnienia oraz poznawał Boga. I dlatego w Starym Przymierzu z Izraelem został ustanowiony szabat – zapora dla cielesności; zaś w Nowym wieczny szabat - a więc powrót do początku stworzenia.

Więc czy ty – nowonarodzony chrystianin, możesz wracać do Starego Przymierza? Rozpatrzmy to na innym przykładzie. **5. Istotnie, Chrystus nas wyzwolił dla wolności. Stójcie i nie bądźcie znowu poddani jarzmu niewoli.**

² Oto ja, Paweł, mówię wam, że jeżeli się dacie obrzezywać, Chrystus wam nic nie pomoże. ³ A świadczę każdemu człowiekowi, co daje się obrzezywać, że winny jest wypełnić całe Prawo Mojżesza. ⁴ Zostaliście odłączeni od Chrystusa, wy, którzy uznajecie się za sprawiedliwych w Prawie; wypadliście z łaski. ⁵ Bowiem my, Duchem, z wiary, oczekujemy nadziei sprawiedliwości. ⁶ Gdyż w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nie ma nic znaczenia, ani nieobrzezanie - ale **wiara działająca pośród miłości**. Gdyż jeśli obchodzenie szabatu uznajesz za obowiązek (co propagują Żydzi mesjanistyczni, w tym szczególnie samozwańczy „rabin” mesjanistyczny z Kanady) – to dodajesz to do Krzyża Jezusa, kwestionując wystarczalność ofiary i sprawiedliwość z Wiary. Galacjanom kazano się obrzezywać – to podobnie; Jednakże kładąc nacisk na cielesność, zlekceważono, co duchowe; mianowicie obrzezkę serca. A w ogóle – propagowanie starotestamentowego szabatu wśród uczniów Pana (mieszanie obu Praw) – to wlewanie odeggo wina do starych bukłaków. Przez co niszczy się jedno i drugie. Stary szabat to odpoczynek od pracy i modlitwy. Nowy, wieczny szabat to odpoczynek od walki o własną sprawiedliwość („pracy”)na podstawie uczynków Prawa Mojżesza i przyjęcie sprawiedliwości za darmo, tej wywalczonej przez Pana Jezusa Jego Wiarą. Kto, z łaski Boga, wszedł do tego szabatu ten zaczyna rozumieć, że nie grzeszy

4 Każdy, kto powoduje grzech, powoduje też nieprawość, bo grzech jest bezprawiem (złamaniem nakazu Prawa). 5 Wiecie też, że został on objawiony, aby usunąć nasze grzechy; a grzechu w nim nie ma. 6 Każdy, kto w nim mieszka nie grzeszy; każdy, kto grzeszy nie ujrzał go, ani go nie poznał. Pierwszy List Jana 3, 4-8).

4. Zatem można się zatrzeć nieposłuszeństwem wtedy, kiedy jest zaniedbana * obietnica wejścia do Jego odpoczynku; gdy komuś z was się wydaje **, że jest słabszym ***

1 Zatem teraz już żadne potępienie dla tych w Jezusie Chrystusie, którzy nie chodzą według cielesnej natury, ale według Ducha. 2 Ponieważ Prawo Ducha Życia uwolniło cię w Jezusie Chrystusie od prawa grzechu i śmierci. 3 Gdyż z uwagi na bezsilność Prawa, w której było za słabe z powodu cielesnej natury, Bóg posłał swojego Syna w obrazie wewnętrznego ciała grzechu i za grzech i osądził grzech w ciele wewnętrznym, 4 aby sprawiedliwy wyrok Prawa mógł być wypełniony w nas; tych, co żyją nie według cielesnej natury, ale według Ducha. /List do Rzymian 8, 1-4 /

Ano, właśnie! Bracia na różny sposób wracają do Prawa Mojżesza (w tym i Dziesięciu Przykazań)... Ale, czy słusznie? Czy Prawo Mojżesza ma jeszcze coś do nas, uczniów Pana, choćbyśmy pochodzili z Żydów? Otóż, nie! A dlaczego? Bowiem wydało na nas słuszny wyrok, to znaczy... śmierć. I ten wyrok został wykonany, zastępczo na Panu Jezusie. Zaś Nad zmarłym Prawo już nie panuje. Natomiast w nowym życiu podlegamy wyłącznie Prawu Wiary.

A teraz mała dygresja. Bóg pozostaje konsekwentnym. Wraz z ludźmi, ucierpiały także zwierzęta, zatrudniane w domu do pracy, lub do zgoła haniebnych uciech (w cyrkach). Dlatego wraz z szabatami i dla nich przyszła nadzieja wyzwolenia.

Znajome mi braterstwo wyjechało na stałe do Izraela. On, Paweł, zaczął pracować w piekarni, a ona, Basia, sprzątała, Resztę czasu spędzali na namawianiu mnie, abym także przyjechał. Spać masz gdzie, a i jedzenie znakomite. Bowiem Żyd-właściciel piekarni, każe Pawłowi zabierać wszystko, co pozostanie ze sprzedaży (chleb, bułki pełne i nadziewane, pizze. A są tego całe wory. Żal wyrzucać, więc karmimy tym bezpańskiego osła, który się płata po ogrodach. Taki, sympatyczny włóczęga. Nawet chcieliśmy go wziąć do siebie, ale nie wiemy czyj on jest.

Ten osioł mnie zastanowił. I tak się dowiedziałem, że to pewnie jest z hebr.) *bechor*, czyli pierwotny samiec, w myśl Prawa Mojżesza poświęcony Bogu. Żyd ma obowiązek go doglądać i karmić – lecz nie wolno go zatrudnić do żadnej pracy. Jest wolny. Tak to miałem się dzielić z bechosem.

15 Lecz aż do dzisiaj, gdy czytany jest Mojżesz, na ich sercu leży zasłona.

16 Zaś gdy ktoś się nawróci do Pana, zdejmowana jest ta zasłona.

17 A Pan jest Duchem; zaś gdzie Duch Pana, tam i wolność.

Drugi list do Koryntian 3, 15-18 ; \NBG).

05.04.2014

4 Nissan 5774

Zaś Jan był przyodziany wielbłądzą sierścią oraz skórzanym pasem wokół swoich bioder, a jadał szarańczę i leśny miód. 7 Głosił też, mówiąc: Za mną idzie mocniejszy niż ja, któremu nie jestem godzien schylić się i rozwiązać rzemyka jego butów. 8 Ja was chrzcilem w wodzie; ale on będzie was chrzczył w Duchu Świętym. Ewangelia Marka 1, 6-10.

Chwała Panu Jezusowi! Kochani Bracia, wiedząc o waszym poznaniu, pragnę Was prosić o pomoc w temacie nakładania rąk i chrztu Duchem Świętym na podstawie dokonań apostołów 8:1-17. Pokój Wam nich będzie od naszego PANA JEZUSA CHRYSTUSA. Daniel

Oto jedno z trudniejszych pytań. Bowiem rozmowy na ten temat przetaczają się przez zbory od lat , a nawet doprowadziły do szeregu rozłamów w Ciele Pańskim i powstania wielu kościołów.

9 Wierny jest Bóg, przez którego zostaliście powołani do wspólnoty Jego Syna, a naszego Pana Jezusa Chrystusa. 10 Ale proszę was, bracia, przez Imię naszego Pana Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy to samo mówili i nie było między wami rozłamów, ale byście byli wyposażeni w tę samą myśl oraz w ten sam cel. 11 Gdyż przy domownikach Chloe zostało mi o was dowiedzione, moi bracia, że są między wami spory. 12 A mówię to, ponieważ każdy z was powiada: Ja jestem Pawła, ja Apollosa, zaś ja Kefasa; a ja Chrystusa. 13 Czy Chrystus jest podzielony? Czy został za was ukrzyżowany Paweł, lub w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? Pierwszy list do Koryntian 1, 9-13 , Bez przerwy tutaj zachęcam, aby się pytać Pana. On jeden wie na pewno i objawia to swoim uczniom.

Więc i ja nie chciałbym się „wymądrzać”, lecz napiszę, jak widzę tą sprawę w Duchu Świętym. Będzie to osobisty punkt widzenia.

Sięgnijmy zatem do Pisma:

¹⁴ A kiedy apostołowie w Jerozolimie usłyszeli, że Samaria * przyjęła Słowo Boga, wysłali do nich Piotra i Jana, ¹⁵ którzy zesłali oraz pomodlili się za nich, by otrzymali Ducha Świętego. ¹⁶ Bowiem jeszcze na nikogo z nich nie spadł, a byli jedynie na początku, jako ci, co się dali ochrzcić względem Imienia Pana Jezusa. ¹⁷ Wtedy nakładali na nich ręce i otrzymywali Ducha Świętego (Dokonania apostołów 8,16-17NBG)

Na Drodze ucznia Pana są dwa chrzty (dokładnie: zanurzenia): Pierwszy to chrzest Wiary, przez zanurzenie w wodzie. Z nim wiąże się wyznanie Wiary, ale też coś większego.

1 Cóż więc, powiemy? Mamy trwać w grzechu, aby łaska mogła być w obfitości? 2 Nie może być. My, którzy byliśmy umarłymi w grzechu, jakże jeszcze będziemy w nim pędzić życie? 3 Czyż nie wiecie, że jacykolwiek zostali zanurzeni dla Jezusa Chrystusa, zostali zanurzeni względem jego śmierci? 4 Zatem wspólnie, pośród chrztu zostaliśmy z nim pogrzebani ku śmierci, abyśmy jak Chrystus, który dla chwały Ojca został wzbudzony z martwych, tak i my mogli się przechadzać w nowości życia. 5 Bo skoro staliśmy się zespoleni podobieństwem jego śmierci więc będziemy także wzniesienia.

List do Rzymian 6, 1-5. Ano. właśnie! Podczas chrztu Wiary stary człowiek umiera, a nowy wyznaje zebrany, że oto rodzi się z Boga. A skoro dawny umarł, Stare Prawo już nad nim już nie panuje; wydało swój ostateczny wyrok (właśnie – śmierć), po czym zostało w tyle. Odtąd można się przechadzać w nowości życia, będąc pod Prawem Wiary. ³⁶ Niech więc niezawodnie wie każdy dom Izraela, że Bóg uczynił go Panem i Chrystusem; tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście. ³⁷ A kiedy to usłyszeli, przejęli się sercem oraz powiedzieli do Piotra i pozostałych apostołów: Co możemy uczynić, mężowie, bracia? ³⁸ Zaś Piotr do nich powiedział: Skruszcie się i niech każdy z was da się ochrzcić dzięki Imieniu Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a weźmiecie dar Ducha Świętego. (Dokonania apostołów 2, 36-40)

====Pan Jezus Chrystus powiedział: Ja jestem Drogą. A skoro Drogą, to istnieje punkt początkowy (obdarzenie człowieka łaską Wiary; wyznanie Wiary i chrzest), a później dalsze etapy, aż do osiągnięcia celu (ukształtowania w pełni, na podobieństwo Jezusa). Na tej drodze nie należy przystawać, wracać, ani oglądać się do tyłu. I o wszystko najlepiej prosić, bo wszystko pochodzi z łaski Boga. A zatem otrzymamy, jeśli będzie to na chwałę Boga, a nie własną.

Chrzest w Duchu Świętym możemy nazwać drugim punktem w powstawaniu nowego człowieka.

Co to jest dusza? Duszą jest żywa krew stworzenia.

8 Powiesz im także: Jeśli ktoś z domu Izraela, albo z przychodniów, którzy pośród nich mieszkają, przyniósł całopalenie, albo inną ofiarę 9 a nie przyprowadził jej do wejścia do Przybytku Zboru, aby ją spełnić WIEKUITEMU ten człowiek wytracony będzie spośród swojego ludu. 10 I jeśli ktoś z domu Izraela, albo z przychodniów, którzy goszczą pośród nich, spożywał jakąkolwiek krew wtedy zwrócę Moje oblicze na osobę, która spożywa krew i wytracę ją spośród jej ludu. **11 Gdyż duszą wszelkiej cielesnej natury jest jej krew**; a Ja przeznaczyłem ją wam na ofiarnicę, ku rozgrzeszaniu waszych dusz; bowiem to jest ta krew, która rozgrzesza duszę. 12 Dlatego powiedziałem synom Izraela: Żadna osoba spośród was nie będzie spożywała krwi; ani przychodzień, który mieszka wśród was nie będzie spożywał krwi. III Księga Mojżesza 16, 8-12; (NBG) Bowiemy w niej zanurzony jest duch (Boże tchnienie), powodujący życie. Pisałem na ten temat w książce „Poza murami Babilonu”.

Lecz przecież krew nie dziedziczy Królestwa Boga.

48 Jaki jest ten gliniany tacy są i ci gliniani; zaś jaki ten niebiański tacy też ci niebiańscy. 49 Jak nosiliśmy obraz glinianego, tak też będziemy nosić obraz niebiańskiego. 50 A to mówię, bracia, że cielesna natura i **krew nie mogą odziedziczyć edziczyć Królestwa Boga**; ani ruina nie odziedzicza niezniszczalności. Pierwszy list do Koryntian 15, 48-52

Dlatego w procesie nowonarodzenia dochodzi do rozdzielenia...

12 Gdyż Słowo Boga jest żyjące, skuteczne i ostrzejsze od każdego obosiecznego sztyletu, a przenika aż **do podziału duszy i ducha**, lecz także stawów i szpików; zdolne do rozróżniania myśli oraz zamiarów serca. List do Hebrajczyków 4, 10-14 po czym duch zostaje zanurzony w Duchu Świętym, i razem stanowią nową duszę. Kiedy, przy pochwyceniu, dojdzie do przemienienia ciał – nowa dusza z pewnością je wypełni.

Do zanurzenia w Duchu najczęściej dochodzi na naszą prośbę – osobistą; apostołów, bądź starszych (**stąd nakładanie rąk**; albo zupełnie bezwiednie. Bowiemy Duch działa, jak chce.

Sięgnijmy do Pisma:

Pan Jezus Chrystus powiedział: **Ja jestem Drogą**. A skoro Drogą, to Chrzest w Duchu Świętym możemy nazwać drugim punktem w powstawaniu nowego człowieka Słowem... Jaki jest ten gliniany tacy są i ci gliniani; zaś jaki ten niebiański tacy też ci niebiańscy. 49 Jak nosiliśmy obraz glinianego, tak też będziemy nosić obraz niebiańskiego. **Pierwszy list do Koryntian 15, 48-52**

Chrzest wiąże się z darami Ducha, a a więc przysposobieniem do służby.

28 Ale w zgromadzeniu wybranych Bóg sobie ustanowił: Najpierw apostołów, po drugie proroków, po trzecie nauczycieli, następnie dysponujących przejawami mocy Boga, następnie darami uzdrawiania, pomocy, kierowania, gatunków języków. 29 Czy wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokami? Czy wszyscy nauczycielami? Czy

wszyscy dysponują przejawami mocy Boga? 30 Czy wszyscy mają dary uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy tłumaczą? Tak postawione pytania, rodzą odpowiedź, że nie. Więc, na przykład, nie można wymagać, aby mówił językami ten, kto takiego daru nie dostał. Gdyż inaczej dochodzi do śmieszności, a nawet deprawacji ucznia. 31 Ale gorliwie się ubiegajcie o jeszcze znaczniejsze dary łaski. Pierwszy list do Koryntian 12, 28-31

Pożądane są także owoce.

20 Nie bałwochwalstwo, czary, nieprzyjaźnie, spór, zawiść, gniewy, intrygi, bunty, sekty, 21 złościwości, morderstwa, pijaństwa, hulanki i tym podobne, o których wam zapowiadam, jak przedtem powiedziałem, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą Królestwa Boga. 22 Zaś owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobrotliwość, ufność, łagodność, panowanie nad sobą; 23 w stosunku do takich nie istnieje Prawo. 24 Bo ci, Chrystusa, ukrzyżowali ciało wewnętrzne razem z jego właściwościami i pragnieniami. (List do Galacjan 5, 20-24; NBG) Jakże może do tego dojść, bez obecności Ducha? Drogą własnych wysiłków – wykluczone! Zatem proście, kołaczcie, pukajcie.

9 Albo, kto z was jest człowiekiem, który da swojemu synowi kamień,

gdy ten poprosi o chleb?

10 A gdy poprosi o rybę, da mu węża?

11 Jeśli więc wy, będąc złymi, umiecie dawać waszym dzieciom dobre dary,

tym bardziej wasz Ojciec, który jest w niebiosach, da dobre rzeczy tym, którzy Go proszą.

Ewangelia Mateusza 7, 9-13

8.4.2014

4 Nissan 5774

sprawiedliwy będzie żył z (także: z powodu)^s Mojej

wiary (także: prawdy, ufności, stałości, solidności, pokory. Według Talmudu (Makkoth 24a), w tym słowie wyraża się cała treść przykazań. **(Habakuk 2,4; NBG)**

! Efezjan 2,8; Rzymian 3,26; Galacjan 3,11+22

Gdybywyjść na ulicę i spytać się przechodniów: Czy wierzą w Boga – 90 % odpowie, że – tak. A skoro zbawienie jest z wiary, wszyscy powinni być zbawieni. A przecież tak nie będzie.

Potwierdza to spisane Słowo Boga.

1 W końcu, bracia, módlcie się za nas, aby Słowo Pana biegło oraz zostało wyniesione jak i u was. 2 Abyśmy zostali wyrwani od niegodziwych oraz złośliwych ludzi; ponieważ wiara nie jest dla wszystkich Drugi list do Tesaloniczan 3, 1-4 NBG.

Wypada się więc zatrzymać nad tą wiarą oraz spróbować odpowiedzieć na kilka pytań. Najpierw skoncentrujemy się na samym słowie. Wiele razy pisałem o głębi hebrajskiego, czy greckiego słownictwa. Tak jest i tym przypadku. Hebr. *Emunah*, to oprócz wiary – prawdy – wierność, stałość i solidność; gr. *pistis* to: oprócz wiary – zaufanie, przekonanie, zapewnienie, poręka, dowód, świadectwo. Kiedy tak popatrzymy na sprawę, od razu wyłaniają się problemy i to nad wyraz poważne. Że ludzkie, zwykłe stwierdzenie nie wystarczy. Potrzebne są dary łaski, znajomość Boga i Pisma. Bowiem Bóg objawia się poprzez Słowo. Gdy poznajemy jakiegoś człowieka i podajemy mu rękę, możemy stwierdzić, że go znamy. Ale czy tak jest w istocie? Raczej – nie. Dopiero kontakt słowny nakreśla nam jego obraz, a długotrwałe rozmowy oraz jego działanie przynoszą większe poznanie. Dopiero wtedy można stwierdzić, że jest takim, a takim człowiekiem i że mamy do niego zaufanie. Podobnie ma się rzecz z Bogiem. Poznawanie gruntuje zaufanie; a znajomość pogłębia ufność oraz pokorę. Wiemy i rozumiemy, czyją mamy porękę. Wyznając Jezusa w chrzcie składamy dowód wiary i wydajemy świadectwo, że oto jesteśmy Jego.

Cytat z Habakuka może wzbudzić jednakże odpór Jak to? Czy Bóg ma Wiarę (będę pisał z dużej litery, by odróżnić od wiary ludzkiej). Na to trzeba powiedzieć tak: Bóg ma wszystko. A to, co posiadamy, jest darem od Pana i Stwórcy. byliśmy z natury dziećmi zapalczowości *, tak, jak i pozostali. ⁴ Ale Bóg, co jest bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość, którą nas umiłował, ⁵ i nas, będących umarłymi w fałszywych krokach - ożywił razem z Chrystusem (bowiem łaską jesteście ocaleni od śmierci). ⁶ Pomógł też się podźwignąć i w niebiosach, razem posadził w Chrystusie Jezusie, ⁷ by w nadchodzących czasach, w dobroć dla nas, okazać niezmiernie bogactwo Jego łaski w Jezusie Chrystusie. ⁸ Gdyż jesteście zbawieni łaską z powodu wiary; i to nie z was, Boga to dar; ⁹ nie z uczynków, aby się ktoś nie chlubił. (Efezjan 2,3-9; NBG) On także uznaje człowieka za sprawiedliwego, właśnie z Wiary. ²¹ Zaś teraz, oddzielnie od Prawa, została objawiona sprawiedliwość Boga - poświadczona wśród Prawa i Proroków - ²² ale sprawiedliwość Boga z powodu wiary * Jezusa Chrystusa, względem wszystkich i dla wszystkich wierzących; gdyż nie istnieje rozróżnienie. ²³ Bo wszyscy zawinili, więc czują brak chwały Boga. ²⁴ Tego, który uznaje za sprawiedliwych darmo, Jego łaską, przez odkupienie w Jezusie Chrystusie. ²⁵ Jego, z powodu wiary, Bóg ustanowił sobie ofiarą przebłagalną * w jego krwi - w celu pokazania Jego sprawiedliwości przez darowanie uprzednio, w czasie cierpliwości Boga, zaistniałych grzechów **. ²⁶ Darowanie, ze względu na pokazanie w obecnym czasie Jego

sprawiedliwości - że On jest sprawiedliwym oraz uznającym za sprawiedliwego z wiary Jezusa(RZYMIAN 3,21-26; NBG)

¹¹ A, że w Prawie Mojżesza nikt nie jest uznawany za sprawiedliwego przed Bogiem, to oczywiste, gdyż: *Sprawiedliwy będzie żył z wiary* *. Habakuka 2,4 ¹² Zaś Prawo Przykazań nie jest z wiary, lecz *człowiek, który by je uczynił, w nich będzie żył*. III Mojżesza 18,5; Ezechiel 20,11 ¹³ Chrystus wykupił nas z przekleństwa Prawa, stając się za nas przekleństwem; ponieważ jest napisane: *Przeklęty każdy, zawieszony na drzewie*; V Mojżesza 21,23 ¹⁴ aby się dokonało błogosławieństwo Abrahama względem pogan i abyśmy przez wiarę otrzymali obietnicę Ducha (Galacjan 3,11-14; NBG)

Czymże więc jest owa Wiara?

11. Zaś wiara jest bazą tego, w czym pokładamy nadzieję, dowodem * rzeczy niewidzialnych. ² Bowiem w niej zostali też poświadczeni starsi.

³ Wiarą poznajemy, że za sprawą Boga uporządkowana jest doczesność, a ^{TR} to, co jest widzialne, stało się z niewyjawionych.

⁴ Z wiary Abel przyniósł znacznie większą ofiarę w porównaniu z Kainem. Dzięki niej zostało poświadczono, że jest sprawiedliwym, gdyż nad jego darami otrzymał świadectwo Boga. A kiedy przez nią umarł - jeszcze mówi. ⁵ Z wiary został przeniesiony Enoch *, więc nie zobaczył śmierci i nie był znajdowany dlatego, bo Bóg go przeniósł; ponieważ przed przeniesieniem otrzymał świadectwo, że był bardzo miłym Bogu. ⁶ A bez wiary nie można się podobać; gdyż kto się zwraca do Boga musi uwierzyć, że On istnieje oraz że wynagradza tych, którzy Go szukają. ⁷ Z wiary co do spraw nie będących jeszcze widzialnymi, Noe * - oddając cześć Bogu - kiedy otrzymał ostrzeżenie, zbudował arkę do ratunku swojego domu i dzięki niej skazał świat oraz stał się dziedzicem sprawiedliwości z wiary.

⁸ Z wiary Abraham, gdy został powołany, zgodził się wyjść na miejsce, które miał wziąć za dziedzictwo, oraz wyszedł, nie wiedząc dokąd idzie. ⁹ Z wiary był jako przybysz na ziemi obiecanej, jakby obcej; zamieszkując w namiotach razem z Izaakiem * i Jakóbem - współdziedzicami tej samej obietnicy. ¹⁰ Gdy oczekiwał na ojczyznę mającą podwaliny, której twórcą i budowniczym jest Bóg. ¹¹ Z wiary i ta bezpłodna Sara otrzymała zdolność do rozpoczęcia rodu, i urodziła wbrew okresowi starości, gdyż uznała za godnego wiary Tego, co obiecał. ¹² Więc dlatego z jednego i to zamierającego łona, zostali zrodzeni liczni jak gwiazdy nieba oraz jak niezliczony piasek na brzegu morza.

¹³ Ci wszyscy umarli podczas wiary, nie odebrawszy * obietnic - lecz zobaczyli, zaufali i powitali je z dala. Przyznali też, że są tułaczami oraz obcokrajowcami na ziemi. ¹⁴ Bo ci, co tak mówią, pokazują, że odczuwają brak ojczyzny. ¹⁵ A jeśli przypominają sobie tą, z której wyszli - mają też czas zawrócić. ¹⁶ Ale teraz pragną lepszej, to jest niebiańskiej; dlatego nie zawstydzają się nimi Bóg, gdy jest nazywany ich Bogiem, bo przygotował im miasto *.

¹⁷ Z wiary ten doświadczany Abraham ofiarował Izaaka *, a ofiarował jedynaka kiedy otrzymał obietnice. ¹⁸ Do niego zostało powiedziane: *W Izaaku zostanie ci powołane * potomstwo.* I Mojżesza 21,12 ¹⁹ Zatem wnioskował sobie, że Bóg jest zdolny też wskrzesić z martwych; i stąd go - w podobieństwie wskrzeszenia - otrzymał z powrotem. ²⁰ Z wiary co do przyszłych wydarzeń, także Izaak pobłogosławił Jakóba i Ezawa. ²¹ Z wiary, kiedy umierał Jakób, pobłogosławił każdego z synów Józefa oraz się pokłonił nad szczytem swojej łaski. ²² Z wiary, kiedy umierał Józef, nakazał odnośnie wyjścia dzieci Izraela i względem swoich kości.

²³ Z wiary, gdy został urodzony Mojżesz, na trzy miesiące został ukryty przez jego rodziców dlatego, że zobaczyli piękne dziecko i nie bali się rozporządzenia władcy. ²⁴ Z wiary, gdy Mojżesz stał się znaczącym, wzbraniał nazywać siebie synem córki faraona. ²⁵ Bo wybrał raczej znośnię przeciwności wraz z ludem Boga, niż posiadanie przemijającej rozkoszy grzechu. ²⁶ Uznał też hańbę Chrystusa za większe bogactwo od skarbów Egiptu; ponieważ spoglądał na zapłatę. ²⁷ Z wiary opuścił Egipt, nie bojąc się gniewu króla; bo był silnym, jak gdyby widząc niewidzialne. ²⁸ Z wiary uczynił Paschę * oraz przelanie krwi, aby Ten, co zabijał pierworodne, ich nie dotknął. ²⁹ Z wiary przeszli przez morze Czerwone jak przez stały ląd, a Egipcjanie zostali pochłonięci kiedy podjęli tego próbę. ³⁰ Z wiary upadły mury Jerycha, obchodzone dookoła przez siedem dni. ³¹ Z wiary prostytutka Rachab, kiedy przyjęła szpiegów wraz z pokojem - nie zginęła wraz z tymi, co byli nieposłuszni *.

³² Co więc, mam jeszcze mówić? Bo mi zabraknie czasu, by opowiadać odnośnie Gedeona *, Baraka, Samsona, Jefta, Dawida, lecz także i Samuela oraz proroków, ³³ którzy z powodu wiary pobili królestwa, spełniali sprawiedliwość, dochodzili obietnic, zamykali paszcze lwów; ³⁴ stłumili moc ognia, uniknęli ostrzy miecza, zostali umocnieni z powodu słabości, stali się silni w walce, pochyłili zastępy obcych. ³⁵ Kobiety odbierały swych martwych z powodu wskrzeszenia; zaś drudzy zostali załuczeni kijami nie uznawszy wykupienia *, by dostąpić lepszego zmartwychwstania. ³⁶ Zaś inni przyjęli próbę szyderstw, biczowań, a nadto pęt i więzienia; ³⁷ zostali ukamienowani, przepiłowani, doświadczani, umarli poprzez mord mieczem, chodzili wokół w owczych i kozich skórach, cierpiąc biedę, będąc uciskanymi i krzywdzonymi. ³⁸ (Ci, których świat nie był godny); błakający się na pustkowiach, w górach, jaskiniach i w dziurach ziemi.

³⁹ Zatem ci wszyscy otrzymali świadectwo z wiary, ale nie odebrali obietnicy, ⁴⁰ gdyż Bóg przewidział względem nas coś lepszego, oraz by bez nas nie zostali uczynieni doskonałymi.

Jak to...doskonałymi? Doskonałymi... przez co? Ano, doskonałymi w Wierze.

21 Szlachetnie jest nie jeść mięsa, nie wypić wina, ani nie robić nic, przez co twój brat się gorszy, obraża, albo staje się słaby. 22 Ty masz wiarę miej ją wobec Boga dla samego siebie. Bogaty ten, kto nie sądzi samego siebie w czym wybiera. 23 Ale temu, co się waha jeśliby zjadł poczytuje mu się to za winę, gdyż nie je z wiary; zaś **wszystko co nie jest z wiary jest grzechem** List do Rzymian 14, 21-23

Oraz

17 Wszelkie bezprawie też jest grzechem Pierwszy List Jana 5, 15-19

W tych wersetach uwidacznia się potęga Wiary. Można się zatem spytać Jak to jest? Czemu Wiara jest taka ważna, że przewyższa uczyki, te dobre i te złe? Po Odpowiedź sięgnijmy do Edenu i do tego, co się tam stało, a zwane jest grzechem pierworodnym. Na czym polegał grzech Adama? Czy chodziło o zwykłe jabłko? Otóż, nie. Adam z Ewą nie uwierzyli Bogu, zlekceważyli Słowo (jeżeli zjecie - umrzecie), zaprzeczając prawdomówności Boga. Tym samym pohańbili Imię Pana i Jego świętą osobę. A komu zaufali? Szatanowi (na pewno nie umrzecie, lecz staniecie się jak bogowie). Wspominam o tym dlatego, że i dzisiaj lekceważy się Słowo Boga(spisane w Piśmie Świętym), a dają posłuch szatanowi, przemawiającemu przez fałszywych proroków, nauczycieli, czy braci i zwodzającymi lud przez cofanie do Drzewa Poznania i starego, złego sumienia.

36 Ponieważ potrzebujecie wytrwałości, aby uczynić wolę Boga oraz jako zapłatę odebrać obietnicę. 37 Jeszcze daleko, daleko, a już blisko, kiedy Ten, co przychodzi dotrze oraz nie będzie zwlekał. 38 Zaś sprawiedliwy będzie żył z wiary; a jeśli się cofnie, moje serce nie znajdzie w nim przyjemności.39 Ale my nie jesteśmy z tych, którzy się wycofują ku zgubie ale jesteśmy z wiary, dla pozyskania życia. List do Hebrajczyków 10, 36-39 A jeśli się cofnie – gdzie? Z Prawa Wiary można się cofnąć do Prawa Mojżesza, co omawia List do Galacjan, i do pogaństwa,

I zamiast spożywać z DrzewaŻycia, którym jest Jezus Chrystus, karmić się owocami z Drzewa Poznania i oceniać innych pod tym kątem przez swoje nieprawie sumienie.

17 Zaś Królowi Epok, Nieśmiertelnemu, Niewidzialnemu, Jedynemu, Mądrym Bogu, cześć i chwała na wieki wieków. Amen. 18 Podaję ci tą wskazówkę, dziecię Tymoteuszu, abyś na wzór proroków, którzy aż do ciebie szli przodem, służył wśród ludzi pięknym bojem, 19 mając wiarę oraz prawe sumienie, które niektórzy odrzuciwszy, rozbili się co do wiary.20 Z nich jest Hymenajos i Aleksander. Pozostawiłem ich szatanowi, żeby zostali skarceni, aby nie rzucać oszczerstw. Pierwszy list do Tymoteusza 1, 17-20

Słowem, można powiedzieć tak: Pismo Święte jest piękną księgą, mówiącą o potędze Wiary.

20 Byś chodził drogą szlachetnych i przestrzegał ścieżek sprawiedliwych.

21 Bo tylko prawi zamieszkają na ziemi; pozostaną na niej niewinni.

22 Zaś niegodziwi zostaną wytępieni z ziemi,

a wiarołomni będą z niej wykorzeni.

(Przypowieści Salomona 2, 20-22

16.4.2014

16 nissan

Napisał do mnie Darek. odgrzewając dość starą – ale widać -wciąż aktualną sprawę:

Drogi bracie Władysławie, czytam twoje książki i dzienniczek ucznia zgadzam się w zupełności z tym wszystkim . Poza jednym mianowicie - werset z Mat 28:19 .

Tłumaczenie wybranych fragmentów z broszury "Blizsze spojrzenie na Mt 28:19 - Studium Krytyki Tekstu" Marka Kennicott'a

Uwaga Redaktora Ten tekst jest skorygowanym wznowieniem publikacji zatytułowanej "Zbiór dowodów za i przeciw tradycyjnemu słownictwu we frazie dotyczącej chrztu w Ew. Mateusza 28:19" napisanej w 1961 roku przez pastora A. Ploughman z Birmingham w Anglii.

Wprowadzenie

Przyp. 30:5 "Wszelka mowa Boża jest czysta..." (BG)

Ps 119:104 "Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej". (BT)

Wielu ma trudności w zrozumieniu frazeologii Mat. 28:19, dlatego piszą do autorów czasopism chrześcijańskich pytając o znaczenie tego wersetu. Jednak większość odpowiadających ignorowała do tej pory ich pytania ubierając swe odpowiedzi w pięknie brzmiące słowa, wyrażenia, idee i hasła, które co prawda mądrze brzmiały, ale niczego nie wyjaśniały.

Problemem, na który w większości przypadków nie znajduje się odpowiedzi, są słowa:"chrzcząc ich w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego." Wyrażenie to kwestionowane jest nie z powodu konkretnej doktryny do której prowadzi, ale raczej z powodu wielu świadectw sugerujących inną jego treść, jak i użytej w nim składni i gramatyki.

Czy ta "imienna formuła" z Mat 28:19 jest oryginalna? Czy też, jak "trzech świadków" z 1 Jana 5:7, jest tylko dodatkiem, wprowadzonym do wczesnych manuskryptów w celu podparcia tworzonej doktryny? By zrozumieć znaczenie tego pytania, rozważmy słowa znanego badacza biblijnego F.C. Conybeare (XIX wiek) .

"Aż do połowy dziewiętnastego wieku, tekst o trzech świadkach z 1 Jana 5:7, dzielił

wraz z Mat. 28:19 trudne zadanie dostarczenia biblijnego potwierdzenia doktryny Trójcy... (Nieprawdziwe słowa dodane w 1 Jana)... są obecnie odrzucane przez wszystkie autorytety, za wyjątkiem Papieża w Rzymie. W następstwie czego, cały ciężar dowodzenia Trójcy spadł na Mateusza 28:19".

Być może powodem dlaczego nie podjęto poważnego, naukowego wysiłku, aby odkryć (lub potwierdzić) prawdę dotyczącą tego wersetu, jest to, że podważyłoby to same fundamenty tradycyjnej, post-nicejskiej teologii. Jeśli faktycznie tytuły "Ojca, Syna i Ducha Świętego" zostały dodane i nie były słowami naszego Pana, wtedy jaki mamy biblijny autorytet, by chrzcić w imię inne niż Jezusa? Odpowiedzią może być tylko - żaden.

Jednakże, ważne są nie tyle możliwe wnioski tego studium, ale raczej poznanie prawdy. Celem tego studium jest więc odkrycie jakie słowa rzeczywiście zapisał Mateusz . Dzięki zastosowaniu różnych metod krytyki tekstu, przekonamy się jakie słowa zapisał Mateusz, a jakie zostały dodane do tego świętego pisma przez innych.

Dobrze zrobimy jeśli zaczniemy od przypomnienia sobie poważnych napomnień Pisma: Pwt 4:2 "Nic nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i nic z tego nie odejmiecie, zachowując nakazy Pana, Boga waszego, które na was nakładam". (BT)

Ogólnie o krytyce tekstu.

Krytyka tekstu odnosi się do metodologicznego badania i porównywania różnych dokumentów, w celu odzyskania oryginalnej formy tekstu lub przynajmniej formy najbliższej oryginałowi.

SWETE, "Aids to the student" - Variorum Bible:

"Tekst Nowego Testamentu spoczywa na połączonym świadectwie serii udokumentowanych dowodów: zachowanych manuskryptów oryginalnej greki, wczesnych przekładów i cytatów z patrystyki (fragmentów cytowanych przez następców pierwszych chrześcijańskich autorów, znanych jako "Ojcowie")."

Oдноśnie Świadectwa Manuskryptów.

"Autografy (oryginały) Nowego Testamentu zaginęły prawdopodobnie w przeciągu kilku lat po tym, jak zostały napisane. Żaden wczesny autor chrześcijański nie określa ich, jako wciąż istniejących [...] nie mogli przewidzieć ich znaczenia dla potomnych."

O Wczesnych Przekładach.

"Jako dalsze w kolejności po manuskryptach - kanałach przekazywania tekstu greckiego Testamentu, muszą być umiejscowione starożytne przekłady, które powstały z greckich manuskryptów. W większości przypadków są one starsze niż zachowane manuskrypty. Tłumaczenia starołacińskie i syryjskie powstały w drugim wieku i przenoszą nas do czasu bezpośrednich następców Apostołów."

O Patrystycznych Pismach.

"Cytaty Nowego Testamentu w pismach greckich i łacińskich pisarzy chrześcijańskich z pierwszych pięciu wieków, są tak obszerne, że w przypadku zaginięcia wszystkich manuskryptów Kanonu, byłoby możliwe odtworzenie prawie całego jego tekstu z tego tylko źródła. Pozostaje dużo przykładów, w których patrystyczny autorytet może przechylić wagę za lub przeciw, dyskutowanemu zapisowi."

Używając powyższych metod krytyki tekstu, jak również tego co jest nazwane "dowodem wewnętrznym", możemy z dużą wiarygodnością odtworzyć prawdziwe brzmienie naszego tekstu. W odniesieniu do Mateusza 28:19 Encyklopedia Religii i Etyki (ERE) mówi: (Tom 2, str. 380).

" Jest to główny dowód na rzecz tradycyjnego poglądu [...]gdyby był niepodważalny, przeważałby szalę na jego korzyść, ale jego wiarygodność kwestionowana jest zarówno na gruncie krytyki tekstu, jak i literackiej i historycznej."

*Zastosujmy zatem te metody, aby odkryć poprawną wersję tekstu Mateusza 28:19...
Świadcstwo Manuskryptów.*

Jeśli greckie manuskrypty ewangelii Mateusza byłyby naszym jedynym źródłem dochodzenia treści wersetu 28:19, wtedy nie byłoby potrzeby dalszego zgłębiania tego tematu, gdyż wszystkie zachowane manuskrypty zawierają wyrażenie "chrzcząc ich w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego." Znowu z Encyklopedii (ERE):

"We wszystkich zachowanych manuskryptach [...] tekst ten jest zachowany w tradycyjnej formie."

Jednakże musimy pamiętać, że nie mamy żadnego (istniejącego) manuskryptu, który by był z napisany w pierwszym, drugim, a nawet trzecim wieku. Nasze najwcześniejsze kopie manuskryptów, a rzeczywisty zapis Mateusza, dzieli przepaść trzech stuleci. Musimy również pamiętać, że żaden zachowany manuskrypt nie jest wolny od błędów. Niektóre mają błędy charakterystyczne tylko dla siebie, inne - całe rodziny manuskryptów - powielają te same błędy. Krytyk tekstu stara się odtworzyć, poprzez sprawdzenie wszystkich świadectw, jaki był oryginalny zapis.

Fakty poświadczają, że możliwe jest, iż wszystkie istniejące manuskrypty mają jeden lub więcej wspólnych błędów. Fakt ten należy zaakceptować, nawet gdy nam on nie odpowiada.

Innym faktem, przed który musimy stanąć, jest to, że w tym przedziale czasowym trzech pierwszych wieków, pojawiły się fałszywe nauki, które rozwinęły się w Wielkie Odstępstwo.

Według znanego krytyka tekstu Dr. C.R. Gregory: "Greckie manuskrypty Nowego Testamentu były często zmieniane przez skrybów, którzy włączali do nich wersje tekstów, które były im znane, i które uważali za prawidłowe".

W jaki sposób doszło do tych zmian, będziemy omawiali w następnym rozdziale.

Inny autor mówi następująco o "znaczeniu" jakie dano świadectwu manuskryptów: "Robimy wielki krok do przodu, gdy przyznajemy manuskryptom znaczenie, nie według ich wieku, ale według wieku tekstu, który zawierają. Zaszczyt wprowadzenia tej metody, nazwanej "Krytyką Porównawczą" należy przypisać Tregellesowi . Jest to metoda naukowa i zapewnia nam po raz pierwszy pewne rezultaty.[...] Są powody, by wierzyć, że największe błędy, które kiedykolwiek zniekształciły tekst, pojawiły się w już w drugim wieku [...] To, co potrzebujemy, to nie jest starożytny tekst, ale tekst prawdziwy ."

Oczywiście, kiedy autor mówi o "największych błędach", nie mówi on o błędach w nauczaniu, ale jako krytyk tekstu mówi o błędach w samym tekście. Niektóre z tych błędów pojawiły się równocześnie z fałszywymi naukami w pierwotnym kościele.

Gdzie są najwcześniejsze manuskrypty?

Fakt, że nie posiadamy kopii datowanych na wcześniej niż czwarty wiek, prowadzi naturalnie do pytania: "Co stało się z pierwszymi manuskryptami?" Następujący cytat odpowie na to pytanie:

"Dioklecjan w 303 r.n.e rozkazał spalić wszystkie święte księgi, na szczęście ocalało jednak dość, aby święty tekst nie poszedł w zapomnienie." Swete in Variorum "Aids to the Student."

Powodem tego, że nie znajdujemy pierwszych manuskryptów jest to, że były one

niszczone przez prześladowców pierwotnego Kościoła, w czasach kiedy chrześcijaństwo nie stało się jeszcze religią "państwową", co nastąpiło później za Konstantyna. Euzebiusz, który opiekował się wielką biblioteką w Cezarei pisał: "Widziałem na własne oczy burzone domy modlitwy i palone na rynku święte Pisma." Nasze wnioski z pierwszej metody dochodzenia są następujące:

- 1. Wszystkie znane manuskrypty popierają trzymienną frazę w Mat. 28.19.*
- 2. Kopiści wprowadzili do tekstu zmiany - niektóre z powodu błędu, inne celowo – nie mniej jednak zmiany. Krytyka tekstu ujawnia te zmiany dość czytelnie.*
- 3. Jest możliwe że wczesne zniekształcenia tekstu są zachowane we wszystkich zachowanych manuskryptach*
- 4. Celem krytyki tekstu jest nie tyle znaleźć najstarszy, co właściwy tekst.*
- 5. Manuskrypty sprzed IV wieku nie istnieją, w większości z powodu prześladowań wczesnego kościoła.*

Z powyższych faktów wynika, że same manuskrypty nie wystarczą, by objawić prawdziwy tekst. Musimy więc zwrócić się do drugiej części naszych dowodów - wczesnych przekładów.

Świadczenie Przekładów.

F. C. Conybeare zauważa:

"W jedyńskich kodeksach, które mogły zawierać nawet starszą wersję tego wersetu, czyli w Sinaitic Syriac i najstarszym Latin Manuscript, nie ma niestety stron z końcówką Mateusza."

Zatem, mimo, że wszystkie wczesne tłumaczenia zawierają tradycyjną trzymienną frazę Mateusza 28:19, to najwcześniejsze z nich nie zawierają tych tekstów wcale. Co najdziwniejsze, nie z powodu przeoczenia, lecz usunięcia!

Załóżmy, że nie wiemy dlaczego te strony zostały zniszczone. Zmuszeni jesteśmy zwrócić się o pomoc do naszego następnego autorytetu - pism patrystycznych.

Świadczenie wczesnych pism.

"W trakcie moich studiów uświadomiłem sobie wątpliwości, co do autentyczności tekstu Mateusza 28:19. Patrystyczne świadectwa przeciwko temu tekstowi są wyraźne [...]."

F.C Conybeare w Hibbert Journal

W jakim stopniu jest to prawdą? Jakie są fakty? Podczas, gdy faktycznie żaden manuskrypt z pierwszych trzech wieków nie istnieje, to jednak mamy pisma przynajmniej dwóch osób, które posiadały lub miały dostęp do manuskryptów znacznie wcześniejszych niż najwcześniejsze, które posiadamy.

Są również inni, którzy cytują Mateusza 28:19, których pisma posiadamy, a które datowane są znacznie wcześniej, niż nasze najlepsze kopie manuskryptów.

Kim byli ci ludzie? Kiedy żyli? Czy byli godni zaufania? W jakim brzmieniu cytowali oni Mateusza 28:19? Są to pytania na które musimy odpowiedzieć.

Rozważymy świadectwa następujących ludzi:

- 1) Euzebiusz z Cezarei*
- 2) Nieznany autor De Rebaptismate*
- 3) Orygenes*
- 4) Klemens z Aleksandrii*
- 5) Justyn Męczennik*
- 6) Macedoniusz*
- 7) Eunomiusz*

8) Afrates

Uczynimy to albo cytując ich pisma, albo metodą pośrednią, cytując pisma współczesnych im autorów zawierających cytaty ich pism. Zanim przejdziemy do świadectw tych wczesnych pisarzy, musimy dobitnie podkreślić, że jeśli miałyby one decydować o kwestiach teologicznych, to świadectwa tych "ojców" są bez wartości. Nasza doktryna musi mieć źródło w czystym Słowie Bożym i w niczym innym. Ci tak zwani "ojcowie" żyli w wieku teologicznej ciemności i herezji! Ich świadectwo jest wartościowe jedynie dlatego, że jest potwierdzeniem manuskryptów, które są znacznie starszych niż te, które obecnie posiadamy.

Dlatego studiowanie ich pism nie służy tworzeniu doktryny, czy teologii, ale znalezieniu wczesnych świadectw kwestionowanych wersetów.

Euzebiusz z Cezarei.

Naszym pierwszym świadkiem jest Euzebiusz z Cezarei. Urodził się około 270 r.n.e, a zmarł około 340 r.n.e. Żył w czasach duchowej ciemności. Był trynitarianinem i w późniejszym okresie swego życia pomagał w tworzeniu credo nicejskiego.

Mosheim tak pisał o nim w przypisie redaktorskim:

"Euzebiusz Pamfili, biskup Cezarei w Palestynie, mąż świątły i wykształcony, jego pisma teologiczne przyniosły mu zasłużoną sławę. Do około czterdziestego roku życia był bliskim przyjacielem męczennika Pamfilusa, uczonego, fundatora biblioteki w Cezarei, skąd Euzebiusz wyniósł większość swej wiedzy."

F.C. Conybeare napisał:

"Spośród patrystycznych świadków, żaden nie jest tak ważny jak Euzebiusz z Cezarei, gdyż żył on w pobliżu najwspanialszej biblioteki swoich czasów zgromadzonej przez Orgenesesa i Pamfilusa..."

Świadectwo Euzebiusza.

Według Conebeare:

"Euzebiusz cytował ten tekst (Mat. 28:19) wielokrotnie w swoich pismach pomiędzy 300 a 336 r.n.e, między innymi w swoich komentarzach do Psalmów, Izajasza, w Demonstratio Evangelica, w Teofanii... w swojej słynnej Historii Kościoła i w dziele o Konstantynie. Znalazłem w nich 18 cytatów Mateusza 28:19 i zawsze w następującej formie:

"Idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody w imię moje, ucząc ich przestrzegać to, co wam rozkazałem".

Euzebiusz oprócz tego, że cytuje te wersety w tej formie, to komentuje też je w sposób podkreślający szczególnie słowa "w imię moje". W swojej Demonstratio Evangelica pisze (kol. 240, strona 136):

"Bo nie tylko nakazał im czynić uczniów z wszystkich narodów, ale uczynił to z istotnym dodatkiem: "w jego imieniu". Imię to miało tak wielką wagę, że Apostoł mówi "Bóg nadał mu imię ponad wszelkie imię, tak że na imię Jezusa każde kolano się ugnie w niebie i na ziemi i pod ziemią." Słuszną rzeczą było więc nadanie tak wielkiej wagi mocy leżącej w jego imieniu, zakrytej niestety dla wielu, i dlatego też powiedział do swoich apostołów: Idźcie, i czyńcie uczniami wszystkie narody w imię moje"

Conybeare kontynuuje w Hibbert Journal 1902:

"Jest oczywiste, że tekst w takim brzmieniu Euzebiusz znalazł w starożytnych manuskryptach zgromadzonych od 50 do 150 lat przed jego narodzinami przez jego poprzedników. O innych wersjach tego tekstu nigdy nie słyszał, aż do momentu, gdy

odwiedził Konstantyna i wziął udział w Soborze w Nicei. Potem, gdy był już stary, w dwóch swoich kontrowersyjnych pismach "Przeciwko Marcellusowi" i "O teologii Kościoła", użył wersji znanej nam współcześnie. Innym jego pismem, zawierającym tekst ten w tej wersji, jest list napisany po Soborze w Nicei do jego podopiecznych w Cezarei"

Dowód wewnętrzny .

1 Tes. 5:21 „Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie”. (BW)

W tym wersecie, greckim słowem tłumaczonym jako „doświadczajcie” jest dokimazo które oznacza "testuj, badaj, sprawdzaj tak, aby po sprawdzeniu można było uznać sprawdzaną rzecz za prawdziwą i wartościową".

W naszych staraniach dowiedzenia się, która wersja Mateusza 28:19 jest oryginalna, poddamy obie dziesięciu testom. W ten sposób będziemy mogli zidentyfikować prawdziwą fałszywą.

1. Test kontekstu.

Badając kontekst stwierdzamy, że tradycyjnej trzymiennej frazie brakuje składniowej jakości tzn. prawdziwy sens wersetu jest trudny do uchwycenia z powodu błędu w lingwistycznym wzorze. Jednak jeśli oddamy go tak jak poniżej, wszystko do siebie pasuje i jego wymowa jest jasna:

"Dana jest mi wszelka moc... idźcie więc ...czyńcie uczniów w imię moje nauczając ich cokolwiek (ja) wam poleciłem... (Ja) jestem z wami..."

2. Test częstotliwości.

Czy fraza "w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego" występuje gdziekolwiek w Biblii? Nigdzie.

Czy Jezus używał frazy "w imię moje" przy innych okazjach?

Tak 17 razy, przykłady znaleźć można w Mat 18:20, Marka 9:37,39,41, w Janie 14:14 i 26 i 16:23.

3. Test argumentacji.

Czy znajdujemy w Biblii jakąkolwiek argumentację opartą na frazie trzymiennej, lub chrzczeniu w potrójne imię? Nie ma żadnej.

Czy znajdujemy w Biblii jakąkolwiek argumentację opartą na fakcie chrzczenia w imię Jezusa?

Tak! Taka argumentacja użyta jest w 1 Kor. 1:13 „Czy rozdzielony jest Chrystus? Czy Paweł za was został ukrzyżowany albo w imię Pawła zostaliście ochrzczeni?” (BW)

Z tej argumentacji, jeśli starannie ją przeanalizujemy, wynika, że uczniowie powinni być chrzczeni w imię Tego, który był za nich ukrzyżowany. Ojciec, w swojej cudownej miłości, dał za nas swego umiłowanego Syna, który przez Ducha został wskrzeszony. To jednak Pan Jezus został ukrzyżowany i dlatego to w Jego imię uczniowie mają być chrzczeni w wodzie.

Według Dr. Thomasa w "Wyjawionej tajemnicy" artykuł XLIV.

"Jest tylko jedna droga, aby wierzący w "rzeczy dotyczące Królestwa Bożego i imię Jezusa Chrystusa" przyoblekł się w Niego lub przyjął Jego imię, a mianowicie przez zanurzenie w Jego imię. Chrzest został dany dla tego specyficznego celu".

„Co do jego znaczenia: chrzest jest nierozdzielnie związany ze śmiercią Chrystusa. Jest środkiem identyfikacji wierzącego ze śmiercią Pańską" (Boża droga, str.190).

Ojciec nie umarł, nie umarł też Duch. Jak mówi Pismo: "Pogrzebani jesteśmy z Nim (Jezusem) w chrzcie," nie z Ojcem, Synem i Świętym Duchem. (Rzym 6:3-5).

R Roberts użył tego argumentu (Natura chrztu str. 13)

"Według doktryny trynitarnego chrztu, nie wystarczy być zanurzonym w Syna. W ten sposób usuwamy Chrystusa z jego pozycji łącznika, wejścia, "nowej żywej drogi". Mamy więc trzy imiona pod niebem przez które możemy być zbawieni, w przeciwieństwie do deklaracji apostoelskiej, że „nie ma żadnego innego imienia pod niebem (niż Jezusa Chrystusa z Nazaretu), danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni”. Dz.Ap. 4:12 (BW).

W argumentacji Pawła chodzi oczywiście o to imię. Czy zostaliście ochrzczeni w imię Pawła, w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego bądź w jakiegokolwiek inne imię, które usuwa Chrystusa z pozycji łącznika i jedyne imienia przez które mamy zbawienie? .

Jest to argument, który potwierdza, że oryginalny tekst Mateusza 28:19 zawiera frazę "w imię moje".

4. Test analogii.

Czy jest w Biblii cokolwiek analogicznego do chrztu w potrójne imię? Nie ma.

Czy jest coś analogicznego do chrztu w imię Jezusa?

Tak. Ojciec chrzczył uczniów darem Ducha Świętego - obietnicy, która przyszła według Jezusa "w Jego imieniu" (Jan 14:26). To dlatego, że Jezus jest "łącznikiem" zarówno w chrzcie wodnym, jak i chrzcie duchem. Co potwierdzają poniższe cytaty:

Jan 16:7

"Mówię wam prawdę, że konieczne jest dla was bym odszedł, bo jeśli nie odejdę, pocieszyciel nie przyjdzie do was. Ale jeśli odejdę, przyślę go wam."

Jan 14:26

"Pocieszyciel, którym jest Duch Święty, którego Ojciec pošle wam w moim imieniu, on nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko cokolwiek wam powiedziałem
Dzieje Ap.8:12

"Gdy oni uwierzyli Filipowi głoszącemu rzeczy o Królestwie Bożym i imieniu Jezusa Chrystusa, zostali ochrzczeni zarówno mężczyźni jak i kobiety.

Zauważ, że ci, którzy uwierzyli zostali ochrzczeni w wyniku głoszenia imienia Jezusa Chrystusa, a nie "Ojca i Syna i Ducha Świętego". Przez analogię my także powinniśmy być chrzczeni w imię Jezusa, gdyż to przygotowuje nas do chrztu Duchem, który także jest udzielany w Jego imię (Dzieje 2:38-39, 19:1-5, Jana 3:3-5).

5. Test konsekwencji.

Czy w trakcie chrztu przyoblekamy się w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego? Nie.

Czy przyoblekamy się w imię Jezusa? Tak, gdy jesteśmy chrzczeni w imię Jezusa Chrystusa, zgodnie z chrztem dokonywanym przez wczesny kościół, gdzie wierzący dosłownie zanurzani byli w imię Jezusa Chrystusa jak sprawozdaje Pismo.

Gal. 3:27 „Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa" (BW).

Nie znajdujemy w Piśmie żadnych wzmianek o rezultatach chrztu odnoszących się do tytułów Ojca i Syna i Ducha Świętego. Każda wzmianka wykazuje związek z Chrystusem i Jego ofiarą na krzyżu.

6. Test praktyki.

Czy kiedykolwiek uczniowie po otrzymaniu ewangelii chrzcili w potrójne imię? Nigdy.

Czy chrzcili w imię Jezusa? Zawsze. (Dzieje 2:38,8:16, 10:48 (wnioskowane), 19:5 itd.)

Bardzo często w obronie trójjedynego zanurzenia używa się argumentacji typu "Lepiej

stosować się do polecenia Pana Jezusa, niż wzorować na *Dziejach Apostolskich*". Jednakże ten sposób rozumowania czyni apostołów nieposłusznymi, a ich chrzty nieważnymi.

Jeśli całe słowo Boże jest natchnione, a przecież jest, wtedy "nie powinniśmy dawać większego znaczenia jednemu wersetowi ponad inny", ale raczej uwzględnić całość Słowa Bożego w jego kontekście i stosować je w naszym życiu. Mówiąc inaczej, słowa Jezusa nie są, ani mniej, ani bardziej ważne niż reszta Pisma.

Łatwiej jest przecież wierzyć, że uczniowie przestrzegali instrukcji Pana, niż sugerować, że po tak krótkim czasie okazali się nieposłuszni Jego poleceniom.

7. Test znaczenia.

Jakie znaczenie przypisuje się w Piśmie chrztowi wierzących w imię Ojca Syna i Ducha Świętego? Żadne.

Jakie znaczenie jest przypisywane chrztowi w imię Jezusa? Po pierwsze, Pisma uczą, że chrzest w imię Jezusa jest aktem nawrócenia dla przebaczenia grzechów (*Dzieje Ap. 2:38*)

Po drugie, chrzest w Jego imię jest związany z obietnicą chrztu Duchem Świętym, (*Dzieje Ap. 2:38*)

Po trzecie, chrzest w imię Jezusa jest związany z naszą identyfikacją ze śmiercią i pogrzebem Chrystusa (*Rzymian 6:1-4* i *Kolosan 2:12*).

Po czwarte, chrzest w imię Jezusa oznacza, że przyoblekamy się w Chrystusa (*Gal. 3:27*).

Po piąte, chrzest w Jego imię nazywany jest obrzezaniem Chrystusowym i odzwierciedla zewleczenie starego człowieka grzechu. W ten sposób stajemy się nowym stworzeniem w Chrystusie (*Koi. 2:11-12*, *2 Kor. 5-17*).

Chrzest w potrójne imię może tylko odzwierciedlać wiarę w doktrynę Trójcy i ludzkie credo stworzone dla wsparcia tej wiary.

8. Test równoległych świadectw.

Dzięki Bożej opatrności tekst *Mateusza 28:19* nie jest jedynym opisem tego wydarzenia w ewangeliach naszego Pana. Łukasz również relacjonuje bardzo szczegółowo to zdarzenie. W wersetach *24:47-48* pokazuje on Jezusa mówiącego w trzeciej osobie:

Łuk. *24:47* „I że, począwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom upamiętanie dla odpuszczenia grzechów” (BW).

Werset ten zgadza się z sugerowaną przez nas wersją tekstu *Mateusza 28:19*, w której Jezus mówi w pierwszej osobie: "w moje imię".

Ponadto, ewangelia Marka relacjonuje to wydarzenie używa podobnego wzorca wypowiedzi:

"Idźcie ... na cały świat... głoscie ewangelię.. każdemu.. ochrzczony ... w moim imieniu..."
(*Marka 16:15-18*).

9. Test uzupełniających się cytatów.

Nie ma w Biblii tekstu, który wykorzystywałby frazę trójimienną do wychwalania Boga, istnieje jednak uderzające podobieństwo pomiędzy skorygowanym tekstem *Mat 28:19* a *Rzym. 1:4-5*. Zauważ następujące podobieństwa:

Mat. 28.19-20

"wszelka moc jest mi dana"

"idźcie"

"nauczając ich przestrzegać"

"wszystkie narody"

"w moim imieniu"

Rzym. 1:4-5.

„został ustanowiony Synem Bożym"

"otrzymaliśmy...apostolstwo"

"abyśmy... przywieśli do posłuszeństwa wiary"

"wszystkie narody" .

"dla imienia Jego"

10. Test zasady.

Napisane jest:

Kol. 3:17 „I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu". (BW)

Przesłanie, sformułowane przez Pawła, jest jasne. Słowo "cokolwiek" obejmuje wszystko, z pewnością obejmuje więc i chrzest będący rytuałem zarówno słowa jak i czynu.

Tradycyjne słownictwo Mat. 28:19, używające potrójnego imienia, nie jest zgodne z tą zasadą. Jest z nią zgodna jednak krótsza wersja. Wskazuje to, która z fraz jest fałszywa. Słowo Boże nie przeczy sobie, lecz raczej się uzupełnia.

Paweł nie tylko głosił tę zasadę, ale również stosował ją w kontekście chrztu. W Dz. 19:1-5 widzimy uczniów Jana, ochrzczonych w czasie jego służby. Tak jak chrzest w imię Jezusa, chrzest Jana był dla pokuty (Marka 1 :4, Dz. 2:38). Jan głosił w trakcie swej służby chrzcielnej, że przyjdzie po nim Ten, który zgładzi grzechy świata i będzie chrzcił Duchem Świętym.

Paweł zastosował tę zasadę i przechrzcił ich w imię Pana Jezusa. I w ten sposób używając testu praktyki znajdujemy silne potwierdzenie dla frazy "w imię moje".

Inne źródła.

Sądzymy, że przedstawiliśmy wystarczającą ilość dowodów, by czytelnik mógł sam zdecydować czy tradycyjna trójimienna forma w Mateusza 28:19 jest prawdziwa.

Poniższe cytaty komentują tradycyjną formułę.

Encyklopedia Religii i Etyki Hastingsa:

"Zebrane świadectwa krytyki (tekstu, literackiej i historycznej) wyraźnie przeciwstawiają się pogładowi, że tradycyjna forma Mat.28:19 jest słowami Jezusa."

Dr. Peake - Komentarze biblijne strona 723.

"Polecenie chrztu w potrójne imię jest późniejszą ingerencją doktrynalną. Zamiast chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, powinniśmy raczej mówić o chrzcie "w moje imię".

Williams R.R. - Teologiczny podręcznik Biblii - strona 29.

"Polecenie chrztu w Mat. 28:19 wydaje się wskazywać wpływ rozwiniętej doktryny trynitarnej. Pierwotnie chrzczono w imię Chrystusa. Połączenie koncepcji trynitarnej z aktem chrztu świadczy o tym, że chrzest uważano za doświadczenie trynitarne."

Chrystiadelfian Monatshefte.

"Uderzający kontrast i brak wewnętrznej spójności tego zapisu... prowadzi do podejrzenia o umyślne jego sfalszowanie w interesie doktryny Trójcy. Podejrzewa się, że w pierwotnym chrześcijaństwie działały różne grupy, które próbowały zmodyfikować tekst Nowego Testamentu. To zwiększa nasze wątpliwości, co do prawdziwości tej formuły."

Dr. Robert Young

W jego "Literalnym tłumaczeniu Biblii", Young umieszcza tradycyjną formułę Mat 28:19 w nawiasach, podkreślając wątpliwości co do jej autentyczności.

Słownik Biblijny Blacka

"Trynitarna formuła w Mat. 28:19 jest późniejszym dodatkiem wprowadzonym przez jakiegoś nadgorliwego chrześcijanina"

Profesor Harnack - "Historia dogmatów"

Profesor Harnack odrzuca ten tekst ze wzdrganą, jako w żaden sposób nie będący "słowem Pana".

F. Whiteley "Świadectwa"

"Sumienie duchowieństwa kłopotał fakt, że apostołowie i uczniowie nigdy nie stosowali trójjedynego imienia z Mat. 28:19. Nawet trynitarianie, wiedząc, że doktryna ta nie była chętnie przyjmowana przez Kościół w czwartym wieku, przyznają (np. Peake), że "polecenie chrztu w potrójne imię jest późniejszym wtrętem doktrynalnym".

Kol 3:17 BW

"I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu"

Czy to jest ważne?...

Mark Kennicott

Dziękuję za korespondencję, lecz doprawdy, nie przynosi ona nic nowego w tej sprawie, prócz zasiewania wątpliwości.

Tak mówi WIEKUISTY:

**Przeklęty mąż, który polega na człowieku,
i śmiertelne ciało czyni swym ramieniem,
gdyż od WIEKUISTEGO odwraca się jego serce.**

(Jeremjasz 17,5; NBG)

Pisałem już na ten temat w Dzienniczku Ucznia, więc przesyłam ci wyciąg.

A w ogóle.... Jeśli masz inne zdanie - to, jak mówi Pismo, pozostań przy swoim. Nikt nikogo do niczego nie przekona. Jedynym Nauczycielem jest Duch i do Niego trzeba się zwracać w wielkim imieniu Jezus. Pozdrawiam! Władysław.

Choć z reguły nie wdaję się w polemiki – tym razem zrobię wyjątek oraz spróbuję wykazać, że popularność nie zawsze chodzi w parze z wyższym poznaniem Pisma, a w szczególnych przypadkach może być wręcz szkodliwa.

Na drogach przeróżnych społeczności często stoją wielcy przywódcy, a tuż za nimi podążają zwolennicy ich nauczania. W konsekwencji szerzą się błędne nauki, niepotrzebne spory i waśnie oraz dochodzi do rozłamów w ciele Pańskim, które przecież jest tylko jedno.

Ale proszę was, bracia, przez Imię naszego Pana Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy to samo mówili i nie było między wami rozłamów, ale byście byli wyposażeni w tę samą myśl oraz w ten sam cel. Gdyż przy domownikach Chloe zostało mi o was dowiedzione, moi bracia, że są między wami spory (także: kłótnie, walki). A mówię to, ponieważ każdy z was powiada: Ja jestem Pawła, ja Apollosa, zaś ja Kefasa; a ja Chrystusa. Czy Chrystus jest podzielony? (także: rozbity, rozczłonkowany, podzielony na obozy). Czy został za was ukrzyżowany Paweł, lub w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? (1 Koryntian 1,10-13; NBG). A i dzisiaj się także mówi: Ja jestem baptystą według nauki Billego Grahama, zaś ja zielonoświątkowcem według Edwarda Lee; ja kieruję się nauczaniem W. Branhama i E. Franka, a ja W. Nee. A co mówi Pismo? Napoiłem was mlekiem - nie pożywieniem, bo jeszcze nie byliście w stanie, ale i teraz jeszcze nie możecie, bowiem wewnątrznie jesteście jeszcze cielesni. Gdyż wśród was są zazdrość (także: gwałtowność, zawiść), kłótnia (także: spór, walka, niezgoda) i podział (także: bunt). Czyż nie jesteście wewnątrznie cielesni i żyjecie według cielesnego człowieka? Bo kiedy ktoś mówi: Ja jestem Pawła, a drugi: Ja Apollosa, czyż nie jesteście wewnątrznie cielesni? Kim więc, jest Paweł? A kim Apollos? Tylko inaczej sługami, przez których uwierzyliście, oraz tymi, jak Pan każdemu dał. Ja zaszczepiłem, Apollos podlewał, ale wzrost dał Bóg. Tak, że ani ten, co zaszczepia nie jest kimś, ani ten, co podlewa - ale Bóg, który daje wzrost (1 Koryntian 3,2-7; NBG). Można słuchać rozlicznych kaznodziei - nie przeczę - a polegać tylko na nauczaniu Boga; stale konfrontując ich słowa z trzema świadkami na ziemi. Także trzej są, co świadczą na ziemi: Duch, woda (Pismo) oraz przelana krew; a ci trzej są ku jednemu (1 Jana 5,8; NBG). Gdyż jedynie w wyniku takiego nauczania dochodzi do wzrostu uczniów. Człowiek może posiadać dar nauczania – oczywiście - lecz prawdziwym Nauczycielem jest Bóg, w wielkim Imieniu Jezus.

Powtórzę jeszcze raz, co wcześniej napisałem: Każdy pogląd jaki wypowiada uczący, winien być zgodny z Duchem Biblii oraz całością Pisma (ma się rozumieć – w dużym stopniu wiernego oryginałowi). Jeśli istnieje choć jeden werset, który treści nauczania zaprzecza – to znaczy, że nauka jest błędna.

Trzeba także dostrzegać pułapki - wiadomo kto je zastawia - które przez wichry różnych nauk mają zwieść uczniów na manowce, jeśli przestaną być czujni. Temat do dzisiejszych rozważań przyszedł w liście, który otrzymałem od brata Kazimierza. Zacytuję fragmenty:

„Niech was Bóg błogosławi! Przypadkowo natknąłem się na waszą stronę w Internecie i ściągnąłem waszą Nową Biblię Gdańską. Ale wolałbym ją lepiej dopracowaną i w formie książkowej. Wszystkie przekłady Biblii mają ten sam mankament, bo powielają w Ew. Mateusza 28,19 dodany przez Konstantyna zwrot: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. A pierwotnie Uczniowie Pana Jezusa Chrystusa inaczej to słyszeli. Manuskrypty wam tego nie pokażą, co przetrwało do obecnego czasu; trzeba kopać głębiej, a poznacie prawdę i to zastosujecie, by wreszcie na tym ginącym świecie ludzie poznali Biblię bez formuł trynitarnych. Chce wam to zadanie ułatwić, tylko nie bójcie się otworzyć wysłanego z tym e-mailem załącznika”. Zaś w załączniku między innymi napisano: „Czy to imienne wyrażenie w Mat. 28,19 jest prawdziwe, oryginalne? Czy też, jak trzech świadków w 1 Jana 5,7 jest nieprawdziwym dodatkiem, wprowadzonym do wczesnych manuskryptów dla podparcia tworzonej doktryny? By zrozumieć znaczenie tego pytania rozważmy słowa znanego badacza biblijnego F.C. Conybeare (XIX wiek). Aż do połowy dziewiętnastego wieku tekst o trzech świadkach z 1 Jana 5,7, dzielił wraz z Mat. 28,19, uciążliwe zadanie zapewnienia biblijnego dowodu dla Trójcy. Nieprawdziwe słowa dodane w 1 Jana 5,7, są obecnie odrzucone przez wszystkie autorytety, za wyjątkiem papieża w Rzymie. W następstwie czego, cały ciężar dowodzenia Trójcy spadł na Mateusza 28,19.” Jak się okazało, brat Kazimierz jest wielkim zwolennikiem nauczania W. Branhamy oraz brata Ewalda Franka, nauczyciela z Krefeld. To tam powstała nowa doktryna, wzmocniona powtórным chrztem, i tam dokonuje się dalszego rozłamu w ciele Pańskim.

Brata Williama Branhamy poważam oraz niezmiernie cenię. Jego nauczanie pociągnęło tysiące, tym bardziej, że było połączone z darem uzdrawiania (fizycznego i duchowego). W. Branham, wśród licznych, znaczących wypowiedzi, powiedział też następujące zdanie: *„Moje nauczanie przypomina placek z wiśniami. Konsumujcie je z apetytem, zaś pestki wypluwajcie”*. Otóż, właśnie! Ten niewątpliwie mąż Boży miał poczucie własnej słabości. Czy inaczej – świadomość faktu, że w jego Boże poselstwo mogą się wplątać ludzkie pestki. I tak było w istocie. Głosząc zbawienie z łaski, nieświadomie sam tworzył własne prawo i czasami surowo oceniał. Znane jest jego powiedzenie, że kobiety, co obcinają włosy, nie odziedziczą Królestwa. To już osąd i to nie byle jaki; na dodatek bez związków z Pismem. **Bo sama, wrodzona skłonność was uczy, że jeśli mężczyzna zapuszcza włosy, jest mu to znieśławieniem; a jeżeli niewiasta zapuszcza włosy, jest to jej wspaniałością. Gdyż włos dany jest jej z powodu szaty (1 Koryntian 11,14-15; NKG).** Zaś słowa o utracie zbawienia nazwijmy poważnym nadużyciem. O nowonarodzonych uczniach powiedziano: **Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne... (1**

[Koryntian 6, 12; NBG](#)). Wszystko mi wolno – to esencja tego wersetu! Więc i wolno kobiecie obciąć włosy, choć takie postępowanie może zasmucić Pana; nie będzie pożyteczne dla niej samej, a przede wszystkim dla innych. [Ale uważajcie, by przypadkiem ta wasza wolność nie stała się zgorszeniem \(także: przyczyną potknięcia, przeszkodą, obrazą, skaleczeniem\) słabych \(1 Koryntian 8,9; NBG\)](#). I najważniejsze! [Pan jest Duchem; zaś gdzie Duch Pana, tam i wolność \(2 Koryntian 3,17; NBG\)](#). Wolność – a nie rozliczne prawa ustanawiane przez ludzi. Nasza świętość (czystość i oddzielenie) nie pochodzi z uczynków, lecz z krwi Jezusa i powiązanej z nią łaski. Zaś ludzkie prawa, nakazy, stanowią „pestki Branhama”, które – co trzeba dodać - i on sam także połykał.

Z współbraćmi jest inny kłopot. Zamiast wysłuchać nauczania, skonfrontować je z Pismem oraz rozważyć w Duchu – zaczęli Branhama „ubóstwiać”; a nawet z podszeptu szatana głosić, że w postaci Williama Branhama Jezus zstąpił na ziemię po raz drugi. Włos się podnosi na głowie! [A do uczniów powiedzieli: Przyjdą czasy, że zapragniecie ujrzeć jeden z dni Syna Człowieka, a nie zobaczycie. Nawet gdy wam powiedzą: Oto tu, albo - oto tam; nie chodźcie, ani nie gońcie. Bowiem jak błyskawica - świecąc z miejsca pod niebem, ku temu poniżej nieba świeci - taki będzie w swym dniu i Syn Człowieka \(Łukasz 17,22-24; NBG\)](#).

To jedna strona zagadnienia. Teraz powróćmy do Krefeld, mocno związanego z Branhamem. Bo i tam dzieją się rzeczy niepokojące. Bowiem z Krefeld płynie szczególne nauczanie oraz skreśla się słowa z Biblii, na podstawie światowych autorytetów. Skreśla – gdyż nie rozumie. Tym sposobem można by skreślić dość sporo! Przypomnę o które chodzi: [Wyruszcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, zanurzając ich w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego... \(Mateusz 28,19; NBG\)](#). Oraz: [Gdyż trzej są Ci, którzy świadczą w Niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty; a Ci trzej są jednym \(także: tym samym\). Także trzej są, co świadczą na ziemi: Duch, woda oraz przelana krew; a ci trzej są ku jednemu \(1 Jana 5,7-8; NBG\)](#).

Nauczyciele z Krefeld twierdzą, że owe dwa wersety mają charakter trynitarny i dlatego należy je skreślić. Tymczasem jest wprost przeciwnie! To one wspierają i umacniają główne wyznanie Izraela: [Słuchaj Izraelu! WIEKUISTY, nasz Bóg, jest jeden!](#) Oczywiście, trzeba brać pod uwagę poznanie jakie przyszło przez Nowy Testament, że Bóg - Ojciec działa w postaci Słowa (które stało się ciałem - Synem) i Ducha. Pisałem o tym w „Dziejach grzechu” i „Poza murami Babilonu”.

Ale teraz spójrzmy odwrotnie. Gdyby tych wersetów nie było, nikt nijak by nie powiązał Starego Testamentu z Nowym, stworzyła by się droga do „trójcy, wielobóstwa”, albo do arianizmu. Rozpatrzmy to po kolei. [Wyruszcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, zanurzając ich w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego...](#) Nie napisano - w imiona (liczba mnoga), ale w Imię. A jakie to jest Imię informują Dokonania apostołów: [Zaś Piotr do nich powiedział: Skruszcie się i niech każdy z was da się ochrzcić dzięki Imieniu Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a weźmiecie dar Ducha Świętego \(Dokonania apostołów 2,38; NBG\)](#). Wniosek stąd oczywisty. Jezus to Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego; Imię Boga jedyne w którym przyszło zbawienie

ludzkości. (Dalsze argumenty podałem w „Dzienniczku ucznia” rozdział 12; wpis z 12.12.2010, więc nie będę ich powtarzał). Zatem spójrzmy... Gdyby nie było tych wersetów, można by było stwierdzić: Imię Syna znamy – to Jezus; i zapytać - a jakie jest Imię Ojca? W jakim Imieniu działa Duch Święty? No i mamy „gotową trójcę”. Zaś owocem takiego nauczania są powroty do imienia Jahwe (choć nie istnieje inne Imię pod niebem, które zostało wyznaczone wśród ludzi, w którym jest nam konieczne zostać zbawionymi; Dokonania apostołów 4,12; NBG); zaś na temat Ducha Świętego się milczy, gdyż „raczej nie ma Imienia”; zatem nie ma osobowego charakteru i „chyba jest mocą Boga, jak mówią Świadkowie Jehowy”. Lecz co mówi Pismo? To wam powiedziałem, u was pozostając. Zaś pocieszyciel, Duch Święty, którego w moim Imieniu (!!!) pośle Ojciec, on was wszystkiego nauczy (!!!) i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem (Jan 14,25-26; NBG).

Sumując, można powiedzieć tak: Branham „dawał placek z wiśniami”; zaś u Franka „serwują śliwki”. Placek jest równie wspaniały, co nie znaczy, że nie trafia się „pestka”.

I kłopot jakby pośledni. Jakakolwiek polemika z opiniami przywódców różnych grup, prowadzi do napomnień ze strony ich zwolenników, a czasem i epitetów. Namawiając mnie do okrojenia Pisma - robią „kawał słusznej roboty”; zaś ja, jeśli się z nimi nie zgadzam - niechybnie się wywyższam.

Przy okazji dostałem wiele rad, więc w rewanżu dam tylko jedną: Rękami, nogami i sercem - trzymajcie się, bracia, Pana! Zaś sercem i rozumem - trwajcie w łasce!

¹¹ Nie jestem dłużej na świecie, bo ja idę do Ciebie, a oni są na świecie. Ojciec Święty zachowaj ich w Twym Imieniu, które mi dałeś, aby byli jedno jak my.(Jan 17.12;_NBG) 17,12;NBG)

15.05.2014

15 Yjar 5774

**10 Teraz powstanę – mówi WIEKUISTY, teraz się wywyższę, teraz się podniosę.11
Brzemienni trawą – zrodzicie ściernę; wasze dyszenie będzie ogniem, co was
pochłonie. 12 Narody będą jak wypalone wapno; jak ścięte ciernie, które zapłoną
w ogniu**

/Izajasz 33, 10-12; NBG/.

Powstań Panie Jezu! Zstąp! I porwij nas do siebie na obłoki!

/ modlitwa uczniów Pana w czasach końca/

Czasy się zrobiły naraz takie, że strach jest czytać poranne wiadomości.

Psychiczne uciemnienie wzrasta, zaś kielbasa tego nie leczy. A to jeszcze nie Wielki Ucisk. Strach pomyśleć, co będzie dalej.

Chcąc przynaglić Pana Jezusa, z bratem Jakóblem zaczęliśmy się zastanawiać nad postami. Jednak sprawa okazała się nie tak prosta. Bo jak winien wyglądać post? Czy postem można nazwać odmówienie sobie schabowego na rzecz łososia z rusztu? Żydów takie rozumowanie śmieszy, bo u nich post - znaczy post. Niczego się nie bierze do ust. Kiedy spojrzymy na Jezusa, jawią się także zagrożenia.

1 *Wtedy Jezus został zaprowadzony przez Ducha na pustkowie,*

aby być kuszonym przez tego oszczerczego. 2 A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. 3 Więc kusiciel przystąpił do niego i powiedział: Jeżeli jesteś Synem Boga, powiedz, aby te kamienie stały się chlebem. 4 On zaś, odpowiadając, rzekł: Napisane jest: Nie samym chlebem człowiek żyć będzie, ale każdym słowem wychodzącym przez usta Boga /Mateusz 4, 1-4/.

Jezus pościł na pustyni przez 40 dni, z dwóch powodów: By dać wyraz, że nie samym chlebem człowiek żyje, ale każdym Słowem wychodzącym z ust Boga, oraz aby zmanifestować swą wiarę/ufność.

Drugim aspektem tej przypowieści jest kuszenie Pana Jezusa Chrystusa. Atak szatana nastąpił w końcu postu, kiedy człowiek wydaje się być najslabszy. Do głodnego, spragnionego człowieka, najczęściej przychodzi kusiciel, oferując mu „co „najlepsze” *Oddam ci to wszystko jak mi się pokłonisz.* Lecz Jezus temu nie uległ, nie uległ. Czy ktoś z nas by wytrzymał taką próbę? Pewnego razu pościłem, lecz przezornie przygotowałem sobie porcję uskich pierogów , które miałem spożyć po poście. I choć byłem uczestnikiem pięknej społeczności, po kilku godzinach myślałem wyłącznie o pierogach. W końcu, kompletnie wyczerpany, wyjąłem je z lodówki i zjadłem bez podgrzewania. Takie mam doświadczenie z postem. U innych jest jeszcze gorzej. Dlatego Bóg powiada: *4 Oto pościecie w swarach, zwadach, by uderzać niegodziwą pięścią; nie pościecie przez ustalony okres czasu, aby na wysokości był usłyszany wasz głos. 5 Czyż taki ma być post, który Sobie upodobałem? Czy po to jest dzień, w którym człowiek trapi swą duszę, by człowiek zgiał swoją głowę jak trzcinę oraz podścielił sobie wór i popiół? Czy to nazwiesz postem i dniem pożądanym przez WIEKUISTEGO?* Także Pan Jezus powiedział:

13 Owszem, idźcie i nauczcie się, co to jest: Prośby o litość chcę, a nie ofiary; bo nie przyszedłem wzywać do skruchy sprawiedliwych, ale grzesznych. 14 Wtedy przyszli do niego uczniowie Jana, mówiąc: Dlaczego my i faryzeusze często pościmy, a twoi uczniowie nie postują? 15 Więc Jezus im powiedział: Czyż mogą się smucić synowie małżeńskiej komnaty, dopóki oblubieniec jest z nimi? Lecz przyjdą dni, gdy oblubieniec będzie od nich zabrany, a wtedy będą pościć. 16 Nikt nie nakłada na stary płaszcz (w przenośni - Prawo Mojżesza) łąty z nowego sukna (w przenośni – Prawa Wiary); bo owo załatanie ujmuje z płaszczem (w przenośni - Prawa Mojżesza), i rozdarcie staje się gorsze. 17 Ani nie leją młodego wina (w przenośni – Prawa Wiary) w stare bukłaki (w przenośni - Prawo Mojżesza); bo inaczej, bukłaki są rozrywane, a wino wylwane i bukłaki zniszczone; ale młode wino leją w nowe bukłaki, i oba są zachowywane. (wangelia Mateusza 9, 13-17). 6 Ano właśnie! Jakim zatem jest post pożądaný przez Boga?

Czy raczej nie jest postem to, co Sobie upodobałem: Rozerwać pęta niegodziwości, rozwiązać więzy ujarznienia, wypuścić uciśnionych na wolność i złamać wszelkie jarzmo. 7 I czy nie to: Ułamać łaknącemu twego chleba i wyprowadzić do domu biednych, którzy się tułają? Gdy zobaczysz nagiego, abyś go przyodział i nie ukrywał się przed twoim współplemieńcem. 8 Wtedy twe światło przeniknie cię jak zorza, twoje uzdrowienie szybko się rozwinie, pójdzie przed tobą twoja sprawiedliwość,

a chwała WIEKUISTEGO będzie w twoim odwodzie /Izajasz 58, 4-8/.

Kiedy oblubieniec został zabrany - objawiło się Prawo Wiary, i uczniowie zaczęli pościć. Także w sensie duchowym, w myśl wskazań WIEKUISTEGO): Poprzez głoszenie dobrej nowiny wprowadzać ludzi do domu, rozrywać stare pęta, rozwiązywać więzy, wypuszczać uciśnionych na wolność i łamać wszelkie jarzma. Ogarnięci Miłością z Boga, czynili wiele wysiłku, aby przyodziać nagich (posługujących się poznanem spod drzewa Wiadomości) białą szatą sprawiedliwości z Boga, uznać wystarczalność ofiary Jezusa (odrzucać własny krzyż) wchodzić do odpocznienia w Bogu i okazać się bezgrzesznymi. Tak też i my czynimy, choć wielu jest przeciwników.

W języku hebrajskim – post (*cum*), czy w greckim (*mesteuo*), oznacza – powstrzymywanie się od czegoś (w tym od jedzenia). Zatem prawdziwe postowanie, postowanie w sensie duchowym oznacza powstrzymywanie się od pożądań cielesnego człowieka – zniewalania drugiego, hierarchizacji zborów, przywilejów, mieszania Prawa Mojżesza z Prawem Wiary, powstrzymywania braci przed wejściem do odpocznienia w Bogu i stanem bezgrzeszności. Tak, w tym sensie i my pościmy, choć wielu podsuwa nam „smaczne kąski”: karierę, rygor i przywództwo, przywileje, własne siły do walki z grzechem. Trzeba tylko mówić jak oni.

Śpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń,
Jego chwałę w zgromadzeniu świętych.

² Niech się cieszy Israel swoim Stwórcą,
niech synowie Cyonu radują się swoim Królem.

³ Niechaj chwałą Jego Imię fletem, bębnem i cytrą;
niech Mu grają.

⁴ Bo WIEKUISTY upodobał sobie Swój lud,
pokornych uwieńczy zbawieniem.

⁵ Święci cieszą się sławą, śpiewają na swoich łożach.

⁶ Chwała Boga w ich głosie, a miecz obosieczny w ich ręku.

⁷ Aby spełnić pomstę na poganach i karę na narodach.

pomstę na poganach i karę na narodach. ⁸ Aby wiązać pętami ich królów, a ich
dostojników w żelazne okowy. ⁹ Aby postąpić z nimi według zapisanego wyroku; to jest
zaszczyt wszystkich Jego świętych. HALLELUJA!

(Psalm 149, 7-9)

30.06.2014

30. Sivan 5774 5774

**10 12 Radujcie się i weselcie, bowiem wasza obfita nagroda jest w niebiosach.
/Mateusza 5, 12; NBG/**

Radujcie się i weselcie. Bez przerwy się radujcie! Gdyż mając Wiarę w sercach, ten przeogromny dar od Boga, dostąpiliśmy wielkiej łaski, która nie jest udziałem liczących. Nasze odstępstwo zostało zapomniane, nasze życie w pogaństwie - wymazane, i Pan nie zlicza naszych grzechów **12 BOWIEM AŻ DO PRAWA GRZECH BYŁ NA ŚWIECIE, ALE GRZECH NIE JEST ZLICZANY, NIE BĘDĄC Z PRAWA.** /Rzymian 2, 12.5;NBG/

11 Ale nie tylko. Lecz także jesteśmy dumni w Bogu z naszego Pana – Jezusa, z powodu którego otrzymaliśmy pojednanie i nie grozi nam jezioro ognia Nie staniemy na Sądzie Ostatecznym . BOWIEM słuszny wyrok Prawa-właśnie śmierć,przyjął na siebie Jezus Chrystus. Sprawiedliwość została zachowana.

11 Bo przed Bogiem nie istnieje wzgląd na osobę. 12 Ponieważ jacykolwiek chybili celu bez Prawa bez Prawa też poginą; A jacykolwiek zgrzeszyli w Prawie przez Prawo zostaną osądzeni. Gdybyśmy żyli pod Prawem Mojżesza, a uchybili choćby w jednym – kara byłaby taka sama.AleBóg wyzwolił nas z jednego i drugiego, po czym w Jezusie Chrystusie przygarnął pod Swoje skrzydła, i osadził na niebiańskich okręgach. Nie osadzi – ale... osadził, dzisiaj!!

4 Ale Bóg, co jest bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość, którą nas umiłował, 5 i nas, będących umarłymi w fałszywych krokach ożywił razem z Chrystusem (bowiem łaską jesteście ocaleni od śmierci). 6 Pomógł też się podźwignąć i w niebiosach, razem posadził w Chrystusie Jezusie,7 by w nadchodzących czasach, w dobrośliwości dla nas, okazać niezmiernie bogactwo Jego łaski w Jezusie Chrystusie. 8 Gdyż jesteście zbawieni łaską z powodu wiary; i to nie z was, Boga to dar /List do Efezjan 2, 4-8/ ;

Nie zamierzam nikogo straszyć i nie chcę się też wymądrzać. Cytuję jedynie Słowo Boga, które jest nienaruszalne i święte.

16 Tak niech przed ludźmi zaświeci wasze światło, aby mogli widzieć wasze szlachetne czyny i chwalić waszego Ojca, który jest w niebiosach. 17 Nie mniemajcie, że przyszedłem rozluźnić Prawo lub Proroków; nie przyszedłem rozluźnić, ale dopełnić. 18 Bo zaprawdę, powiadam wam: Dopóki nie przemienie niebo i ziemia, ani jedna jota, albo kreska, nie przemienie z Prawa, aż wszystko to się stanie / Mateusza 5, 16-20./. Jezus dopełnił Prawo swą ofiarą. Naszym światłem jest nasza Wiara, a szlachetnymi uczynkami są nasze uczynki z Wiary. Więc choć bywa i tak, i siak, nie dajmy sobie odebrać radości.

3 Słyszałem hańbiącą mnie naganę i odpowiedział mi niezrozumiały dla mnie duch. 4 Czy nie znasz tej odwiecznej prawdy, wiadomej od chwili ustanowienia człowieka na ziemi, 5 że triumf niegodziwych jest krótkotrwały, a radość szalbierzy tylko chwilowa? 6 Choćby wzniosła się ku niebiosom jego hardość, a głowa sięgała do obłoków, 7 jednak zginie na wieki jak mierzwa; zaś ci, którzy go widzieli, zapytają: Gdzie się podział? Księga Ijoba 20, 3-7

9 Nie bądźcie jak koń, jak bezrozumny muł, którego żuchwę kielzają uzdą i wędzidłem, bo się do ciebie nie zbliży. 10 Wiele cierpień przypada niegodziwemu, a tego, który ufa WIEKUITEMU otacza łaska.

11 Radujcie się w WIEKUITEMYM,
cieszcie się sprawiedliwi
i weselcie się wszyscy szczerego serca.

(Księga Psalmów 32, 9-11

6 Gdyż Bóg powiedział, że światło zajaśnieje z ciemności, więc On zajaśniał w naszych sercach w obliczu Jezusa Chrystusa, na skutek poznania chwały Boga.

7 Ale mamy ten skarb w glinianych naczyniach, aby doskonałość mocy była z Boga, a nie z nas.

8 We wszystkim uciskani ale nie będący ściśniętymi;
bezradni ale nie w biedzie; 9 będący prześladowani ale nie porzuceni; przewróceni ale nie gubieni; 10 stale noszący w ciele śmierć Pana Jezusa aby i życie Jezusa mogło być ukazane w naszym ciele

Drugi list do Koryntian 4, 6-10

. 11 Radujcie się w WIEKUITEMYM,
cieszcie się sprawiedliwi
i weselcie się wszyscy szczerego serca.

(Księga Psalmów 32, 9-11

24.07.2014

26. Tammuz 5774

Dostałem list następującej treści:

Panie Władysławie, liczę na Pańskiego ducha, wiedzę i pokorę, i przesyłam Panu credo Judaizmu ,o które nikt Żydów nie pyta, jakby ich Bóg odrzucił na wieki a błogosławieństwo Abrahamowe anulował, czy przepisał na kogokolwiek / bo "którzykolwiek" je sobie przypisują./ Byłem parę kadencji Ławnikiem Sądu

*i nigdy nie brakło mi odwagi zgłosić "Votum Separatum", albowiem "nie ma miłości Boga bez miłości Prawdy ". Poznałem...jak pięknie można operować retoryką "ad cordiam", jak "argumentować bez **udowadniania** " wzruszając słuchaczy do łez, uwodząc nawet samego siebie " pro bono publicum'. Wierzę, że nie uzna Pan moich słów za zuchwałę jako "niedojrzałego" intelektualnie i emocjonalnie, gdy powiem że pielgrzymuję po tej planecie od roku 1934-go i również całym sercem pragnę i szukam Boga...który powiedział: " a ci. którzy pobłądzili, otrzymają pouczenie. Cokolwiek z oświadczeń izraelskich jest do zdementowania , to z otwartością przyjmę z modlitwą i powagą.*

Łączę wyrazy życzliwości z pozdrowieniami i Bożymi błogosławieństwami. Jeremiasz P.

Panie Jeremiaszu! Dziękuję za list i wypowiedź. Będę starał się odpowiadać od razu (prostym drukiem), by sprawy były możliwie klarowne oraz nie zajęły dużo miejsca.

” Żydowska Odpowiedź Misjonarzom „

Streszczenie i wprowadzenie do tematu Lektury.

Żydowska Odpowiedź Misjonarzom ukazała się w kilku językach oprócz polskiego, więc uznałem za słuszne

opublikować tę konfrontację ,która zawiera klucz i treść niewyobrażalnej wagi dla naszej Biblijnej Cywilizacji,

zantagonizowanej i spornej w kwestiach wiary , dla której przelano morze krwi, co pochłonęło

kilkadziesiąt milionów ofiar masowych i indywidualnych, w trwających do dziś mordach w imię religii.

I to się zgadza. Bóg przewidział to przed wiekami i powiedział przez Izajasza:

6 Ich tkaniny nie nadają się na szatę, zatem nie nakryją się swoimi wyrobami; ich prace – robotami bezprawia, a w ich dłoni czyny grabieży. 7 Ich nogi dążą ku złemu i spieszą, by przelać niewinną krew; ich zamysły – zamysłami bezprawia; klęska i ruina na ich ścieżkach. 8 Drogi pokoju nie znają, a na ich manowcach nie ma prawa; pokrzywili sobie swoje ścieżki, zatem kto na nich powstał – nie zaznał spokoju / Księga Izajasza 59, 6-10; Nowa Biblia Gdańska, za którą będę cytował/.

W ostatniej dekadzie powstała w USA

Religijna Organizacja pod nazwą " Jews for Jesus" która ukierunkowała się na werbunek Żydów do wyznawania

Ewangelii , wykorzystując szczególnie tą część żydowskiej społeczności która nie ”

praktykuje” religii i nie zna Credo Judaizmu. Ta okoliczność stała się ”wyzwaniem” dla Synagogi Izraela, która w ”odwecie ” powołała do życia swoją Organizację pod nazwą ” Jews for Judaism ” i wydała broszurę pod

nazwą : ”TheReal Messiah ” oraz ” Die Jüdische Antwort an Missionare ” i ” Jewrejski Otwjet Missionerom ” oraz zamieściła

obie strony, swojej repliki w Google oraz YouTube. To, co sugeruje Jews for Jesus znamy z Katechizmów i lektur różnych odłamów chrześcijaństwa - Kościołów, z których każda denominacja sugeruje, że oni i tylko oni "Wiedzą najlepiej co Pan Bóg miał na myśli. Należy dodać, że Pisma Greckie czyli Nowy Test. jest traktowany jako

nadrzędny w stosunku do Pism Hebrajskich, jako Dyktat Boga oraz protokół obserwacyjny naocznych świadków, inspirowany w całości przez Ducha Św., pomijając wszelkie prawa oraz reguły literaturoznawstwa i faktologii.

Jezus Chrystus jest dosłownym Synem Boga i zarazem samym Bogiem, któremu Bóg Ojciec udzielił swojej Czci i

Chwały oraz przekazał wszelką Władzę na niebie i na ziemi oraz wszelki Sąd /
[Mat.28:18 Jana](#)

[5:22-23 /](#)

Grzech Pierworodny /Adama / ze skutkami Odkupicielstwa/ jest wynalazkiem Pism Greckich. Ejże! A I Księga Mojżesza? A obietnica zgładzenia głowy węża?

i Nikt nie ma dostępu do Boga tylko przez Jezusa.

Tyle w skrócie o Credo Nowotestamentowym.

STANOWISKO JUDAIZMU.

DRASTYCZNY I PORAŻAJĄCY DYSONANS:

CREDO IZRAELA ---- TORA ----SZEMA ISRAEL – ADONAI ELOHEJNU

ADONAI ECHAD.

Czy Bóg cokolwiek odwołał , zmienił w Swoim Zbawczym Planie by Izrael mógł własnowolnie i swoimi siłami

wyzwolić się od Zaboru Rzymskiego? Czy Izrael miał przyjąć że 1+1+1= 1 ? o czym nawet nie wiedział i nie nauczał Jezus, i zawetować "Echad " a ogłosić że Tora i Świątynia zostały zdezaktualizowane?

Jak rozumiem, w owym działaniu matematycznym sparafrazowałeś Trójcę Świętą, która jest jednością. No, popatrzmy... W NT napisano:

6 On jest tym, który przyszedł z powodu wody/mówionego, a potem spisanego Słowa Boga) i krwi (jego własnej krwi, która stała się krwią odkupienia) Jezus Chrystus; nie tylko pośród wody, ale pośród wody i we krwi. A Duch jest Tym, co świadczy, ponieważ Duch jest prawdą. 7 Gdyż trzej są Ci, którzy świadczą w Niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty; a Ci trzej są jednym. 8 Także trzej są, co świadczą na ziemi: Duch, woda oraz przelana krew; a ci trzej są ku jednemu. Otóż, właśnie! Będę szczery, Panie Jeremiaszu!, oraz napiszę wprost: Nie wierzę w autentyczność przeciągania Żydów na chrześcijaństwo, słowami jakichkolwiek misjonarzy. Aby do tego doszło, konieczne jest współdziałanie Boga. W Ewangelii Jana 6, 42-46 Napisano:

42 i mówili: Czyż nie jest to Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę my znamy? Jak więc, on teraz mówi, że zstąpił z niebios? 43 Zatem Jezus im odpowiedział, mówiąc: Nie szemrajcie między sobą. 44 Nikt nie może do mnie przyjść, jeśli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał. A tego, co przyjdzie, podniosę w dniu ostatnim. 9 Skoro przyjmujemy świadectwo ludzi, to przecież większe jest świadectwo Boga. Gdyż to jest świadectwo Boga, że zaświadczył o swoim Synu. 10 Kto wierzy w Syna Boga ma w sobie to świadectwo. Kto nie wierzy Bogu uczynił Go kłamcą, bo nie u

wierzył względem świadectwa, w którym Bóg zaświadczył o swoim Synu /Pierwszy List Jana 5, 6-10/.

I dlatego jest trzech świadków na ziemi: Duch Święty, czyli jedna z postaci Boga, „woda”, a więc mówione, albo spisane Słowo Boga oraz przelana krew Jezusa, o której wszyscy słyszeli.

Nauczania o 3 osobach Boga nie może przyjąć żaden Żyd, bowiem w mezuzach i pudełkach tefilin, a przede wszystkim w duszy, rozbrzmiewa mu główna modlitwa Izraela – szma... Słuchaj Izraelu, Bóg jest jeden. Tego, w żaden sposób, nie da się pogodzić z trzema osobami. Dlatego w moich książkach: „Dzieje grzechu” oraz „Poza murami Babilonu” piszę o trzech postaciach Boga jedynego i staram się to wytłumaczyć na przykładzie budowy człowieka (jako całości, ducha i słowa) oraz stanów skupienia wody (ciecz, lud i para wodna, jako ta sama H₂O) Proszę poczytać. Znajdzie je pan na naszej stronie internetowej: www.biblest.com.pl.

A w ogóle... Jest wiele stwierdzeń w Biblii, których nie rozumiemy, co nie znaczy, że nie są prawdziwe. Z pomocą może przyjść tylko Duch i o to zabiegajmy w modlitwie.

Miał uznać i przyjąć zaanektowanie i zmodyfikowanie Pism Hebrajskich i zmiksować wybrane sekwencje z kilkunastoma prekursorami

Zbawiciela o niemalże jednakowych życiorysach / patrz Duch Czasów /?...Otworzyć się na szereg Jednozbawczych Imperiów Religii o jednakowym agresywnym charakterze, konkurencyjnym i Religijno-Politycznym?...

Jest wskazane, dla osób myślących, by sami przeanalizowali wszelkie "Za i Przeciw" i nie musieli przyjmować z pokarmów przerzutyh przez wszelkiej maści pomazańców zwłaszcza "profesjonalnych" jako Prawd Obligatoryjnych.

Zgadzam się z tym w zupełności. „Woda” musi być czysta. I dlatego zachęcam ze wszystkich sił do studiowania Pisma, a nie na wyłącznym poleganiu na „profesjonalnych pomazańcach” – pastorach, a też i rabinach; bowiem oni wszyscy pilnują przede wszystkim swych pozycji, ilości swoich „owiec” i doktryn wyznawanych religii. Zaś Biblia uprzedza bez wahania:

Tak mówi WIEKUISTY: Przeklęty mąż, który polega na człowieku, i śmiertelne ciało czyni swym ramieniem, gdyż od WIEKUISTEGO odwraca się jego serce.⁶ Będzie on jak wrzos na stepie, który nie zauważa, że przybliża się dobro; który stoi na rozpalonym gruncie, na pustyni, na glebie bezpłodnej i bezludnej. ⁷ Błogosławiony mąż, który polega na WIEKUISTYM i WIEKUISTY jest jego schronieniem! (Księga Jeremiasza 17, 3-7)

Odsyłam czytelnika do "Żydowskiej Odpowiedzi Misjonarzom" którą udało mi się "jako-tako" przetłumaczyć „Translatorem” i zrobić nieprofesjonalną korektę. Zainteresowanych a, zdegustowanych tłumaczeniem, odsyłam do oryginałów które można samemu znaleźć.

Proszę zauważyć że rozpatrywanie wiarygodności Kościołów i

wszelkich denominacji opartych na Pismach Greckich czyli Now. Test. jest niedorzeczne, bez uprzedniego upewnienia się o wiarygodności Pism Hebrajskich, zwanych /nieprawie / Starym Testamentem.

Lecz kto potwierdzi tą wiarygodność? Chyba jedynie Bóg przez Ducha Świętego, oraz słowami Jezusa:

17 Nie mniemajcie, że przyszedłem rozluźnić Prawo lub Proroków; nie przyszedłem rozluźnić, ale dopełnić ?Ma się rozumieć swą ofiarą, jako doskonałego” Baranka Boga”.
18 Bo zaprawdę, powiadam wam: Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna jota, albo kreska, nie przeminie z Prawa, aż wszystko to się stanie. Ewangelia Mateusza 5, 16-20

A bywa różnie. Przy tłumaczeniu Nowej Biblii Gdańskiej, podpierałem się żydowskim przekładem Izaaka Cylkowa, który w swoim wstępie pisze tak: Uprzedzam przed czytaniem Septuaginty, bowiem zawiera ona zbyt wiele elementów chrześcijańskich! No i macie! Jak tu mówić o wiarygodności hebrajskich tekstów, skoro nawet Cylkow – rabin Wielkiej Synagogi Warszawskiej, nie dostrzegł absurdu swojej wypowiedzi. Septuaginta została przetłumaczona 300 lat przed Chrystusem, więc jak to jest możliwe, by zawierała treści chrześcijańskie, których nie było w Tanach? Czy raczej to nie świadczy, że „poprawiano” i manuskrypty hebrajskie, stosownie do wyznawanej doktryny judaizmu?

Zapewne pojawią się przeróżne „imponderabilia” dot. obu stron spornych , w tym znaki zapytania do Biblii...na które ja, ani nikt na tej Planecie nie da zadawalającej odpowiedzi. Kiedyś ktoś mnie zapytał :

– szukasz niepodważalnej prawdy..... to podważaj wszystko, co się da podważyć....albowiem w ten tylko sposób dojdiesz do niepodważalnego. Jeżeli tobie się uda lub udało... podziel się ze mną...proszę ! Jeżeli mnie zapytasz

, kim jestem? odpowiem tobie : Jestem drugie Ty !

Żydzi dla Judaizmu:...

To reakcja na pilną potrzebę odpowiedzi Żydów na gwałtowną akcję narzucania Żydom by

konwertowali się na Chrześcijaństwo

BIBLIJNY PARADOX - Żydzi Judaistyczni

ODPOWIEDŹ

Według badań przeprowadzonych przez Gallupa i Harris- usługi, Ameryka Północna jest dziś domem dla około 70 milionów "nowonarodzonych" chrześcijan. Wielu z nich uważa, że przed drugim przyjściem Chrystusa, należy najpierw przekonwertować wszystkich Żydów na chrześcijaństwo. Ośrodki chrześcijaństwa, takie jak katedra

Southern Baptist, która podjęła uchwałę w 1996 roku, że Żydzi powinni być głównym celem ich misyjnej działalności . Również tysiące innych chrześcijan żyjących w Ameryce Północnej, co roku inwestuje na ten cel ponad 250 milionów dolarów.

Agresywne głoszenie chrześcijaństwa Żydom przez Ewangelickich lub protestanckich chrześcijan, ma przyciągnąć Żydów do chrześcijaństwa.

Ustalono specjalne, "judeo-chrześcijańskie synagogi. "Liczba osób w każdej z takich "synagog" w ciągu ostatnich dwudziestu latach wzrosła z 20 do 400.

Misjonarze przekonują swoich żydowskich adeptów że nie będą oni prawdziwymi Żydami, aż do momentu przyjęcia Chrystusa jako Mesjasza i że Żyd z pewnością pozostają Żydami nawet po przejściu na

chrześcijaństwo. Według badań demograficznych przeprowadzonych przez Radę Federacji (i spisu agencji żydowskiej z 1990 roku,

w Ameryce Północnej ponad 600 tysięcy Żydów, zostało

zaangażowanych w jakąś formę chrześcijaństwa. W ciągu ostatnich 25 lat ponad 275 tysięcy Żydów z całego świata zostało nawróconych na

chrześcijaństwo przez misjonarzy, którzy wykorzystali nieuczciwe,

wprowadzające w błąd metody. Tak, Ewangelia kształci tzw "mesjańskich

rabinów" w Kippe (jarmułce) i tallesah (narzucie) podczas modlitwy szabatu), Szabatu (i usług wypoczynkowych. To judeo-chrześcijańskie promowanie wiary chrześcijańskiej, stosuje się przy użyciu nowej nazwy: " - Mesjanistyczny Judaizm"

Tu muszę zrobić pewną wstawkę, uściślającą pojęcia, gdyż w głowach tworzy się inny chaos.

Po pierwsze – chodzi o nazwę chrześcijaństwo/ chrześcijanie, która według słowników, etymologicznie odpowiada pojęciu: znaczący krzyżem. Kryje się pod nią olbrzymia liczba kościołów, z grubsza można powiedzieć – biblijnych. Różnice są nieraz

kolosalne. A jaka jest rzeczywistość? Biblia jest przede wszystkim opisem dwóch Przymierzy z Izraelem (tak, tak z Izraelem), w tym z pokoleniem Judy, czyli w formie spolszczonej – z Żydami: Starego i Nowego Przymierza, i przynależnych im praw: Prawa Mojżesza i Prawa Wiary. Dlatego w Nowej Biblii Gdańskiej chrześcijaństwo zastąpiono chrystianstwem, a chrześcijan – chrystianami (czyli ludźmi należącymi do Chrystusa - Mesjasza Zbawiciela. Dlaczego to jest ważne? Ano, dlatego, że nie wszyscy chrześcijanie są chrystianami(ludźmi nowonarodzonymi z Boga) i nie można łączyć, czy mieszać obu Praw Jest się pod jednym, bądź drugim. Człowiek wchodzi do Starego Przymierza, jeśli jest Izraelitą (Żydem) z urodzenia (według ciała). Człowiek wchodzi do Nowego Przymierza z Izraelem (tak Żyd, jak i były poganin), jeżeli otrzymał od Boga łaskę Wiary i z łaski Boga został narodzony na nowo (ze Słowa i Ducha), oraz w przypadku poganina – został wszczepiony do świętego drzewa Izraela, poprzez ślub z Żydem – Jezusem. (Tak, jak na przykład Rut – Moabitka, poganka, została wszczepiona do Izraela poprzez zaślubienie Boaza).Szczegóły podaje NT.

27 I z natury nieobrzezany(czyli były poganin) , ten, który spełnia Prawo (oczywiście Prawo Wiary w myśl NT), będzie sądził ciebie, przestępcę Prawa (Mojżesza) z powodu wiedzy i obrzezania. 28 Bo nie jest to Żyd na jawie; ani nie to w jawności, na cielesnej naturze obrzezanie; 29 ale to Żyd w skrytości, i obrzezanie serca w Duchu a nie w literze. Jego pochwała nie pochodzi od ludzi ale od Boga.(List do Rzymian: List do Rzymian 2, 27-29) A że nie wolno łączyć Prawa Mojżesza z Prawem Wiary, wyjaśnia List do Galacjan,

Żyd Paweł pisze tak:My jesteśmy Żydzi z natury, a nie ci, którzy błędzą z pogan. 16 A wiedząc, że człowiek nie jest uznawany za sprawiedliwego z uczynków Prawa Mojżesza, ale przez wiarę Jezusa Chrystusa, i myśmy w Jezusa Chrystusa uwierzyli, abyśmy zostali uznani za sprawiedliwych z wiary Chrystusa, a nie z uczynków Prawa. Bowiem z uczynków Prawa Mojżesza nie zostanie uznane za sprawiedliwe żadne ciało wewnętrzne. 17 A jeśli pragnąc, byśmy zostali uznani za sprawiedliwych w Chrystusie, zostaniemy też przekonani, że sami grzeszymy, czy Chrystus jest sługą grzechu? Nie może być. 18 Lecz skoro znowu buduję to, co zburzyłem (wracam do Prawa Mojżesza) - samego siebie robię przestępcą. 19 Gdyż ja z powodu Prawa Mojżesza umarłem dla Prawa Mojżesza, abym żył dla Boga. 20 Jestem ukrzyżowany razem z Chrystusem, więc nie żyję już ja - lecz żyje we mnie Chrystus. A taki, jaki teraz żyję w cielesnej naturze - żyję w wierze Syna Boga, który mnie umiłował i w ofierze oddał za mnie samego siebie. 21 Nie odrzucam łaski Boga; bo jeśli przez Prawo Mojżesza byłaby sprawiedliwość, wtedy Chrystus umarł bez powodu .

Zaś Jezus ujął to tak:

36 Nikt nie przyszywa łąty wydartej z nowej szaty (czyli części Prawa Wiary) do szaty starej (Prawa Mojżesza); zaś jeśli nie i nową szatę rozerwie, i łąta wzięta z nowej, nie będzie się zgadzała ze starą. 37 Nikt też nie leje świeżego wina (Prawa Wiary) w stare bukłaki (Prawa Mojżesza); zaś jeśli nie. świeże wino rozedrze skórzane bukłaki i samo

się wyleje, a bukłaki będą zniszczone. 38 Ale świeże wino należy wlewać do nowych bukłaków; a obydwie bywają zachowane. 39 Nikt też, kiedy się napije starego, nie chce zaraz świeżego; gdyż mówi: Stare jest dobre. Ewangelia Łukasza 5, 36-39 Stąd nazwa: Mesjanistyczny Judaizm, a szczególnie praktyka jaką stosują, wydaje się być taką mieszkanką. Zaś tym, co dalej mieszają i uważają, że są przez to bardziej sprawiedliwi, przypomnę inny cytat: ² Oto ja, Paweł, mówię wam, że jeżeli się dacie obrzezywać (czy wciągać w inne przykazania Prawa Mojżesza), Chrystus wam nic nie pomoże. ³ **A świadczę każdemu człowiekowi, co daje się obrzezywać, że winny jest wypełnić całe Prawo Mojżesza.** ⁴ **Zostaliście odłączeni od Chrystusa, wy, którzy uznajecie się za sprawiedliwych w Prawie; wypadliście z łaski.** ⁵ Bowiemy my, Duchem, z wiary, oczekujemy nadziei sprawiedliwości. ⁶ Gdyż w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nie ma nic znaczenia, ani nieobrzezanie - ale wiara działająca pośród miłości. Galacjan 5, 2-5.

Co więcej, te grupy wpływu głównych kościołowi ewangelicznych są zwodnicze. Po raz pierwszy

w historii, zapraszając Żydów do kościoła, twierdzą, że mogą, w tym samym czasie zachować swoją żydowskość. Ponadto, członkowie kościoła wprowadzają ich do "Żydów, którzy przyjęli Pana." Technika ta zwiększa liczbę kontaktów kościelnych, które odgrywają rolę dyrygentów dla żydo-chrześcijańskich Misjonarzy ... Grają tę rolę, wciągając kolegów z pracy, szkoły lub uczelni, a także przyjaciół i znajomych.

Powszechnie uważa się, że hak - misjonarz może tylko pozyskać emocjonalnie niestabilnych członków społeczności żydowskiej. Jednakże tak nie jest. W rzeczywistości, każdy Żyd może zostać zwiedziony. Próbuje się udowodnić, że Jezus Chrystus był zarówno Bogiem jak i mesjaszem żydowskim; cytują źle, błędnie przetłumaczone teksty, fałszywie interpretują Biblię hebrajską i teksty rabiniczne. Ta kombinacja negacji judaizmu z nieuprawnionym użyciem żydowskich symboli religijnych, akcesoriów, a nawet tradycyjnej muzyki,

zwykle sprawia, że ludzie są bardziej podatni na próby misyjnych konwersji na judeo-chrześcijaństwo.

Te organizacje misyjne, a jest ich w Ameryce Północnej ponad 900, są zaangażowane w działalność na całym świecie i są w sąsiedztwie niemal każdej społeczności żydowskiej. Kilka czołowych organizacji należących do tego ruchu, ma także imponujące wpływy polityczne. Jeden z nich nawet dostał oficjalny status obserwatora w ONZ ... Oto kilka takich przykładów, czyli organizacji założonych przez "Żydów Mesjanistycznych": Szkoły dla dzieci i "Jesziwy", przygotowywanie "mesjańskich rabinów." W Izraelu, jest ponad czterdzieści "mesjanistycznych montaży" i dwie "mesjańskie jesziwy." Grupy te działają prawie wyłącznie wśród niewykształconych, oderwanych od ich społeczności Żydów.

Jeremiaszu! Podajesz mi „dramatyczne” przykłady, które na mnie-uczniu Jezusa, w ogóle nie działają. Bowiem w Prawie Wiary liczy się przede wszystkim Wiara. I to nie wiara, jaka może wykrzesać człowiek, ale Wiara pochodząca od Boga: W Księdza Habakuka napisano:

[Sprawiedliwy będzie żył z Mojej wiary! Księga Habakuka 2, 2-6](#) Ta Wiara jest darem Boga i to o nią trzeba zabiegać w modlitwie. Czy wszyscy mesjanistyczni Żydzi ją mają? – Tego nie wiem. Natomiast z Pisma wiem, że bywa różnie.

[18](#) Wy zatem, słuchajcie podobieństwa o siejącym. [19](#) Gdy ktoś słucha słowa Królestwa, a nie rozumie, przychodzi zły i porywa to, co posiano w jego serce; ten jest tym, zasianym obok drogi. [20](#) A zasiany na skalistych miejscach jest ten, który słucha słowa i zaraz, z radością je przyjmuje; [21](#) ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest trwający jakiś czas; bo gdy z powodu słowa przychodzi ucisk albo prześladowanie, od razu jest zgorszony. [22](#) A zasiany między cierniami jest ten, który słucha słowa, ale troska tego życia i oszustwo bogactwa dusi słowo, i staje się bezowocny. (Ewangelia Mateusza 13, 18-22) Oby wszyscy mieli Wiarę od Boga.

W 1986 roku, w odpowiedzi na to rosnące zagrożenie, została założona międzynarodowa organizacja "Żydzi do judaizmu". W tym

momencie, jest to jedyna organizacja, która stale się sprzeciwia i zawsze jest gotowa do udzielenia niezbędnych informacji oraz osobistej pomocy dla tych, którzy jej potrzebują.

Branże organizacji "Żydzi do judaizmu" są w Los Angeles Baltimore,

Chicago, Waszyngtonie, Filadelfii, Nowym Jorku, Toronto, Południowej

Afryce, i w Johannesburgu Głównymi celami tej organizacji jest: zapobiegawcza edukacja oraz

i zaangażowanie członków społeczności w organizację Żydów, którzy są pod wpływem misjonarzy.

Organizacja "Żydzi do judaizmu" przeprowadza wywiady z

judeo-chrześcijanami, odwiedza misjonarzy, organizuje wykłady i kursy

intensywne przeciwdziałając misjonarzom Także organizacja "Żydzi

do judaizmu" jest pionierem masowej dystrybucji materiałów mających na

celu przeciwdziałanie działalności misyjnej. Przygotowali i opublikowali serię broszur, książek, kaset audio i wideo, z których niektóre mogą być zakupione w

języku rosyjskim. Ponadto organizacja ma swoją stronę w światowej

sieci komputerowej.

Najlepszym sposobem walki z judeo-chrześcijańskimi kultami misyjnymi -

jest dobrze poinformowana społeczność żydowska. "Żydzi do judaizmu"

oferują kilka programów, które opisują taktyki i nieuczciwe praktyki

stosowane przez misjonarzy, a także wyjaśniają, jak je powstrzymać.

Żydzi często są myleni słuchając Misjonarzy, i nie wiedzą jak

reagować. Przede wszystkim ważne jest, aby zrozumieć teologiczne

błędy w judeochrześcijańskiej argumentacji, że przyjęcie Jezusa

Chrystusa jest celem, a jednocześnie najwyższym punktem

*judaizmu. Większość Żydów i judaizm nie uznaje Jezusa Chrystusa, Mesjasza, ale tylko
kilkoro z nich może to wyjaśnić,*

O, i to jest ciekawe! Niestety, nie podano szczegółów. A szkoda. Pewnie trzeba by
odpowiedzieć i na słowa z Psalmu 2:

PSALM 2

¹ Czemu się burzą ludy, a narody próżne zamysły knują?

**² Powstają królowie ziemi i razem radzą księżęta
przeciw BOGU, i Jego Pomazańcowi *.**

³ Stargajmy ich więzy, zrzucmy z siebie ich pęta.

⁴ Ten, co króluje * w niebiosach się uśmiecha, Pan im urąga.

**⁵ Zatem przemówi do nich w Swoim gniewie *
i w Swojej grozie ich zatrwoży.**

**⁶ To Ja namaściłem Mojego Króla na Cyonie *,
na Mojej świętej górze.**

⁷ Ogłaszam ten wyrok:

WIEKUISTY do mnie powiedział:

Ty jesteś Moim Synem,

Ja cię dzisiaj wydałem na świat *.

⁸ Zażądaj ode mnie,

a dam ci w dziedzictwo ludy i granice ziemi na twą własność.

**⁹ Roztrącisz * je berłem żelaznym,
skruszysz je jak garncarskie naczynia.**

¹⁰ Zatem teraz rozmyślcie się królowie, ukorzcie się sędziowie ziemi.

¹¹ Służcie BOGU w bojaźni oraz radujcie się w skrusze.

**¹² Składajcie hołd * Synowi, aby się nie gniewał i byście nie zmylili drogi;
gdyż łatwo zapłonie jego gniew.**

Szczęśliwi, co u niego szukają schronienia.

Obsesje Żydów nawróconych na chrześcijaństwo

*Wpływ chrześcijaństwa ewangelicznego w ciągu ostatniej dekady
wzrósł wielokrotnie w wyniku bezprecedensowego wzrostu działania
chrześcijańskiej działalności misyjnej, mającej na celu nawrócenia
Żydów na chrześcijaństwo. które starają się wydawać żydowskimi, ale są w
rzeczywistości chrześcijańskimi.*

*Aby przyciągnąć Żydów, te organizacje używają fałszywych argumentów. że
chrześcijaństwo jest jedyną drogą do Boga i zbawienia duszy.*

Tu muszę zaprotestować. To nie są argumenty fałszywe, lecz prawdziwe, wynikające z Pisma i dotyczące chrześcijaństwa

Prawo Mojżesza nie jest drogą zbawienia(uratowania raz na zawsze), lecz drogą życia:

¹² Zaś Prawo Przykazań nie jest z wiary, lecz człowiek, który by je uczynił, w nich będzie żył. III Mojżesza 18,5; Ezechiel 20,11.

*Ponadto wiele grup misyjnych zastrasza potencjalnych nawróconych
lub nowonarodzonych, którzy chcą konsultować się z Rabinem, pozbawiając*

ich możliwości, aby się zapoznali z odmiennym poglądem na tematy.

Takie oszukańcze praktyki moralnie są nie do przyjęcia dla Żydów i nieŻydów.

Skala problemu

Mimo tak powszechnego potępienia metod z judeo-chrześcijanami, ich działalność była sukcesem .. Według magazynu chrześcijańskiego

"Charisma", "... w ciągu ostatnich 19 lat, przyjęło Jezusa jako

Mesjasza więcej Żydów niż w ostatnich 19 wiekach." Eksperti szacują, że

większość ponad 275 tysięcy Żydów na całym świecie przeszły do judeochrześcijaństwa.

1. Mowa tu jest, oczywiście, o dobrowolnym leczeniu, a nie o gwałtownym przejściu na chrześcijaństwo, którym, na przykład, było chrześcijaństwo marrani podczas hiszpańskiej inkwizycji.

Talmud (Sanhedryn 37a) mówi, że ", kto dostał duszę żydowską, to jest dla niego radością tak wielką, jakby cały świat dostał." Fragment ten podkreśla znaczenie pomocy dla każdego. Nawet jeśli to tylko jeden Żyd, zostanie wprowadzony w błąd, nawet wtedy nasze zmartwienie byłoby uzasadnione. A jeśli chodzi o setki tysięcy ludzi, to nasza troska musi być nieporównanie większa.

Większość ludzi słyszała o organizacji misyjnej "Żydzi dla Jezusa". co jest takim samym absurdem jakby organizacje "Buddyści dla Jezusa" lub "Hindusi dla Jezusa." Najwyraźniej chrześcijańscy ewangelicy są bardziej zainteresowani nawróceniem Żydów na chrześcijaństwo, niż w jakiegokolwiek innej grupie wyznaniowej. Pojawienie się tej obsesji, która istnieje w całej historii chrześcijaństwa, trzeba wytłumaczyć przyczynami

teologicznymi i psychologicznymi

TEOLOGICZNIE należy konwertować Żydów na chrześcijaństwo.

*Ewangelia mówi, że jest ona przeznaczona przede wszystkim dla Żyda *, lecz także i Greka (poganina) (Rzymian 1:16).*

Fundamentalisci chrześcijan Ewangelicznych pojmują te te słowa jako wskazanie potrzeby konwersji na chrześcijaństwo każdej osoby, ale w pierwszej kolejności – Żydów.

Wielu chrześcijańskich fundamentalistów uważa, że Żydzi są głównym

warunkiem bliskości "Drugiego Przyjścia" Jezusa Chrystusa.. Aby udowodnić woj punkt, cytują wiersze z Ewangelii, "zbawienie bierze początek od Żydów"

(Jan 4:22)

Niektórzy chrześcijanie wierzą, że powrót Jezusa Chrystusa jest

uwarunkowany konwersją na chrześcijaństwo, dokładnie 144.000 Żydów.

(ta opinia jest oparta na siódmym rozdziale Apokalipsy świętego Jana.

wszyscy inni Żydzi zostaną zniszczeni podczas Wielkiego Ucisku,

który będzie towarzyszył przyjściu Jezusa Chrystusa.

Ponieważ pojęcie Mesjasza było pierwszą koncepcją wyłącznie

żydowską, odmowa uznania żydowskiego Mesjasza Jezusa Chrystusa

zawsze była głównym problemem i paradoksem Kościoła chrześcijańskiego. Tak

więc, każde przejście na chrześcijaństwo Żydów, jest wymogiem wiary

chrześcijańskiej.

Przez wieki, reakcją na odmowę uznania żydowskiego Mesjasza, Jezusa

Chrystusa było prześladowanie. Wiele retoryki Nowego Testamentu

spowodowało również, że płonęły stosy spalanych Żydów.

" Ojcem waszym jest diabeł ! diabeł" (Jana 8:44)

"... Żydzi zabili Pana Jezusa i proroków, i nas prześladowali, więc prosimy o nich Boga" (1 Tesaloniczan 2:15)

"Wtedy odpowiedział cały lud [Żydzi] i powiedział: Krew Jego na nas i na dzieci nasze". (Mateusza 27:25).

Otóż, właśnie! Słowa Nowego Testamentu można w różny sposób interpretować. Zatrzymajmy się na tym zdaniu. Dla przeciwników Izraela, antysemitów, będzie ono usprawiedliwieniem prześladowań oraz pogromów. Dla chrystian będzie to zdanie prorocze (!). Zbawcza krew Jezusa musi „spaść” na każdego ucznia, bo tylko ona oczyszcza człowieka z grzechu.

10 I jeśli ktoś z domu Izraela, albo z przychodniów, którzy goszczą pośród nich, spożywał jakąkolwiek krew wtedy zwrócę Moje oblicze na osobę, która spożywa krew i wytracę ją spośród jej ludu. 11 Gdyż duszą wszelkiej cielesnej natury jest jej krew; a Ja przeznaczyłem ją wam na ofiarnicę, ku rozgrzeszaniu waszych dusz; bowiem to jest ta krew, która rozgrzesza duszę. 12 Dlatego powiedziałem synom Izraela: Żadna osoba spośród was nie będzie spożywała krwi; III Księga Mojżesza 17, 9-13

Wiele osób nie zna odpowiedzi na takie zarzuty żydowskich judeo-chrześcijan, jak:

Żydzi pozostają Żydami po przejściu na chrześcijaństwo?

Bo to prawda.

Biblia hebrajska zawiera liczne proroctwa o Jezusie.?Oczywiście. W szczególności w Księgach: Daniela, Izajasza i Psalmach

Zbawienie i osobista relacja z Bogiem może przyjść tylko przez Jezusa.?

I to prawda.

13 Bo jeśli krew kozłów, byków oraz popiół z jałówki skrapiając co skalane to uświęca, blisko ku czystości ciała wewnętrznego, 14 daleko więcej krew Chrystusa który z powodu wiecznego życia ofiarował Bogu nieskalanego siebie oczyści nasze sumienia od martwych uczynków, dla służby żyjącemu Bogu. 15 I dlatego jest pośrednikiem Nowego Testamentu, aby dla odkupienia występków za Pierwszego Testamentu dokonała się śmierć, a zaproszeni wzięli obietnicę wiecznego dziedzictwa. 16 Bo gdzie jest testament jest też zapowiedziana konieczność śmierci tego, co rozporządził List do Hebrajczyków 9, 13-17

Wielu z judeochrześcijańskich kaznodziejów nazywa siebie Rabinami, a ich domy modlitwy - Synagogami.

*To smutne. Wszak Pan Jezus powiedział: **8 Ale wy nie bądźcie nazywani nauczycielem mistrzem (hebr. Rabbi); bowiem jeden jest wasz Mistrz - Chrystus; zaś wy wszyscy jesteście braćmi. Ewangelia Mateusza 23, 6-10***

Wiele grup chrześcijańskich potępilo nieuczciwe praktyki judeo-chrześcijan. Jedna z tych grup opisała taktykę judeo-chrześcijan, co następująco: ". ... Ta taktyka nawracania ludzi na chrześcijaństwo jest równoznaczna z przymusowymi nawróceniami i musi zostać potępiona. Z powyższego możemy nauczyć się ważnej lekcji. Żyd, który podązał za inną religią, pozostaje Żydem, tylko w tym sensie, że wciąż ma duchowy obowiązek pokuty i powrotu do judaizmu .Ale gdy jego wiara jest bałwochwalstwem i obcą judaizmowi, nie może nadal siebie oszukiwać. (Oczywiście, niewierzący Żyd różni się od Żydów, którzy zdecydowali się wejść na złą drogę.)

Drugi wniosek:

"Biblia hebrajska zawiera liczne odniesienia do Jezusa.?"

I

Chrześcijanie wierzą, że Jezus jest obiecany Mesjaszem. Starają się udowodnić, prowadząc różne cytaty z Biblii hebrajskiej. Te cytaty mogą zrobić oszałamiające wrażenie na osobie, która zna trochę teksty judaizmu i nieco hebraiki.

◆◆ żydowski punkt widzenia

Jeśli wydaje się, że wszelkie biblijne cytaty lub tak zwany "dowód" wskazują na Jezusa, to dlatego, że są albo zniekształcone, błędnie przetłumaczone lub wyrwane z kontekstu. Jest to oczywiste na podstawie następujących przykładów ..

Jeśli tekst jest wyrwane z kontekstu, to jest łatwy do tworzenia żadnych Treść. i Nowe teksty nie są wyjątkiem od tej reguły. Na przykład, w Nowym Testamencie (Łk 14,26) Jezus wypowiada się tymi słowami:

"Jeśli kto przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i siostr, a nawet i życia swego, nie może być moim uczniem."

Powierzchowna lektura tej frazy sprawia wrażenie, że każdy prawdziwy

chrześcijanin musi nienawidzić swoją rodzinę i siebie. Taak...Każdy prawdziwy chrystianin winien miłować przede wszystkim Jezusa. Zaś na pytanie: Ile należy oddać Bogu? Odpowiadam: Wszystko, dosłownie – wszystko!

Kiedy Misjonarz odczytuje kilka wersetów z Biblii hebrajskiej, a my musimy najpierw upewnić się, że te wersety są poprawnie przetłumaczone.

Niestety, większość chrześcijan judeochrześcijańskich ślepo przyjmuje wykładnie bez konsultacji z

żydowskim punktem widzenia na tekst - czego nie są świadomi. Te setki judeo-chrześcijan wróciło do judaizmu po uprzednim poznaniu lektury i argumentów zapodanych z Biblii..

Żydowski punkt widzenia... Opowiem pewną historię. Przez pewien czas byłem członkiem TSKŻ-u i też starałem się ewangelizować Żydów, co przychodziło z oporami. Jednak zawsze, kiedy pytali: Zatem, co mamy robić? Odpowiadałem: Prosić Boga o miłosierdzie w wielkim Imieniu Jezusa. Na to jeden ze starszych odpowiedział mi tak: Panie Władysławie! Mówi pan wiele ciekawych rzeczy. Lecz nie z żydowskiego punktu widzenia. Na przykład ta... prośba o miłosierdzie...

Tak się złożyło, że był to Jomm Kippur i obydwaj znaleźliśmy się w synagodze. Ja siedziałem, zaś on prowadził nabożeństwo, czytając modlitwy na ten dzień. I jak się okazało, były to same zachęty do prośb o miłosierdzie (można sprawdzić!). Więc później, na przyjęciu, nie wytrzymałem. Podchodzę do niego i pytam: Czy słuchał pan tych modlitw, które sam pan czytał? Więc w żydowskim punkcie widzenia mieszczą się prośby o litość i związane z nimi miłosierdzie? No, wie pan! - odpowiedział, ale to tylko w tym dniu. Hm!- westchnąłem, lecz to przecież Dzień Pojednania - najważniejsze święto żydowskie! Więc i mówi się o miłosierdziu – jedynej płaszczyźnie pojednania grzesznego Żyda z Bogiem.

A tu – dodam już teraz, bez krwi Jezusa ani rusz. Nie ma innego okupu.

[Bóg chce, aby wszyscy ludzie zostali wyratowani oraz doszli do znajomości prawdy. 5 Ponieważ jeden jest Bóg oraz jeden pośrednik Boga i ludzi człowiek Jezus Chrystus, 6 który na świadectwo właściwym czasem, oddał siebie samego jako okup za wszystkich. Pierwszy list do Tymoteusza 2, 4-8](#)

Misjonarze często używają Nowego Testamentu jako dowodu, że wydarzenia i proroctwa opisane w niewłaściwych liniach (przypisach) przetłumaczonej Biblii hebrajskiej, są prawdziwe. Ale dla każdego, kto zapoznał się z Biblią hebrajską, jest jasne, że tak bardzo osławioną "nieomyślność" Nowego Testamentu można podać w wątpliwość.

"Zbawienie duszy i osobista relacja z Bogiem jest możliwa tylko przez Jezusa"

Misjonarze twierdzą, że obrzezanie i osobista relacja z Bogiem nie jest możliwa bez wiary w Jezusa. Twierdzą także, że Żydzi zawsze potrzebują krwi zwierząt, aby oczyścić się z grzechu. A ponieważ po zniszczeniu Świątyni w Izraelu ofiary zostały zakazane, misjonarze

mówią, że dziś Żydzi mogą znaleźć obrzezanie tylko przez Jezusa, który

"umarł na krzyżu i przelał swoją krew jako ostateczne poświęcenie."

◆ ◆ **żydowski punkt widzenia....**

Dalej nie będę pisał ani cytował, bo po prostu rozboleła mnie głowa. Dlaczego rozboleła? Ano, bo dalszy wywód to spieranie się o słowa, genealogie, a także doktryny rabiniczne i chrześcijańskie. A ja takich sporów unikam, bo z reguły nie prowadzą do dobrego. Zresztą i Pismo zaleca:

3 Kto je niech nie lekceważy tego, co nie je; zaś kto nie je niech nie sądzi tego, co je; gdyż dobrał go sobie Bóg. 4 Kim ty jesteś, że sądzisz cudzego sługę? Dla swojego własnego Pana stoi lub pada; ale zostanie postawiony, bo Bóg jest władny go postawić. 5 Gdyż oto jakiś bada dzień obok dnia, a inny każdy dzień bada; **niech każdy zostanie przekonywany we własnym sposobie myślenia.** 6 Ten, kto jest świadomy dnia dla Pana jest świadomy; a kto nie jest świadomy dnia dla Pana nie jest świadomy. Kto je, je dla Pana, bowiem dziękuje Bogu; a kto nie je, nie je dla Pana oraz dziękuje Bogu. 7 Gdyż nikt z nas dla samego siebie nie żyje i nikt samemu sobie nie umiera List do Rzymian 14, 3-7

Dziwi mnie jednak ta pewność z jaką padają argumenty judaistów i przypomina inne zdarzenie: Ale pewien faryzeusz, imieniem Gamaliel, szanowany przez cały lud nauczyciel Prawa, wstał w Sanhedrynie i ich wezwał, by na chwilę wyprowadzono apostołów na zewnątrz. ³⁵ Potem do nich powiedział: Mężowie Israelici, dzięki tym ludziom zajmijcie się sami sobą, co macie czynić. ³⁶ Bo na początku tych dni podniósł się Teodas, który mówił, że sam jest kimś, i została mu przyczepiona liczba około czterystu mężczyzn. Lecz został on zabity, a wszyscy, którzy mu ulegali - zostali rozproszeni; zatem pojawili się na nic. ³⁷ Po nim, w dniach spisu podniósł się Judas Galilejczyk i oderwał za sobą dość dużo ludu. Lecz także on zginął oraz zostali rozproszeni wszyscy, którzy mu ulegali. ³⁸ Więc teraz mówię wam: Odstąpcie od tych ludzi oraz ich uwolnijcie; bo jeśli to postanowienie lub to dzieło jest z ludzi - zostanie zniszczone. ³⁹ A jeżeli jest z Boga - nie będziecie mogli ich zniszczyć; **i abyscie nie zostali znaleźieni jako ci, co walczą przeciwko Bogu.** ⁴⁰ I zostali przez niego przekonani. Potem przywołali apostołów, złoili im skórę oraz nakazali, by nie mówić przy imieniu Jezusa; po czym ich uwolnili. (Dokonania apostołów 5,34-40)

Nie mam siły do takich sporów, i po prawdzie nie bardzo je lubię. Nie liczę na rozumowe poznanie – lecz na łaskę i naukę Ducha Świętego.

Zaś tych, których interesuje, co dalej napisano, odsyłam do odpowiedniej strony w Internecie, gdzie drukują całą broszurę. Natomiast tych, co oczekiwali sprostowań - odsyłam do moich książek „Dzieje grzechu,” „Poza murami Babilonu i „Dzienniczek ucznia”. Tam można znaleźć odpowiedzi, jak i mój punkt widzenia na szereg spraw.

Bowiem, by odpowiedzieć na wszystko, musiałbym napisać nie e-mail – lecz kolejną i to opasłą książkę. Zaś pisanie to żmudna rzecz. Nadto o wszystkim co wiem - napisałem.

Lecz skoro doszło do wymiany poglądów z Jeremiaszem i ja mam jedno pytanie do rabinów i judaistów:

Czy jest prawdą, że obecnie wszyscy Izraelici są pod przekleństwem? Na dowód, Zacytuję:

26 Przeklęty każdy, kto nie dotrzyma słów tego Prawa, by je spełniał. A cały lud powie: Amen.(Księga Mojżesza 27, 24-26)

Jakże więc, czy to zdanie jest nadal ważne, czy nieważne? Bo przecież trudno zaprzeczyć, że nikt z obecnie żyjących Izraelitów nie spełnia dużej części Prawa Mojżesza, dotyczącego służby ofiarniczej. Z powodu braku Świątyni – odpowiecie. Bóg dopuścił do jej zburzenia, więc nie może żądać wykonywania tej części. A jednak uważam, że może. Bowiem Prawo jest nienaruszalne. Znajdą się tacy, co powiedzą: To kara! Ale i w to nie wierzę. Więc, co? **Raczej wspomóżenie**. Dodatkowe wezwanie grzesznych Żydów do przyjęcia Jezusa - Zbawiciela.

Pozdrawiam pana serdecznie i liczę na wyrozumiałość. Władysław.

31.10.2014
7 Kheshvan 5775

**Nie miłujcie tego porządku świata, ani rzeczy w tym porządku.
Jeśli ktoś miłuje ten porządek, nie ma w nim miłości Ojca.
Ponieważ wszystko w tym porządku: pożądanie ciała wewnętrznego, pożądanie
oczu oraz chępliwość życia nie jest z Ojca, ale jest ze świata.**

Lecz ten porządek i jego pożądanie przemija; a kto czyni wolę Boga, pozostaje na wieczność. Dzieci, jest ostateczny czas. I tak jak usłyszeliście, antychrystus przychodzi, więc i teraz powstało wielu przeciwników Chrystusa; stąd wiemy, że jest ostateczny czas. Pierwszy List Jana 2, 14-18

Wnaszej społeczności są także ludzie nauki. Siłą rzeczy, rozmowy nieraz schodzą na tak zwane tematy naukowe. Jednak zawsze ubolewamy nad faktem, że podstawą różnych teorii nie stało się objawienie zawarte w Biblii, lecz rozumowe dociekania, urojenia, czy nawet dzikie fantazje. Te rzeczy się przedstawia jako prawdę i ugniata w głowach młodzieży. A ponieważ żyjemy w czasach końca, nie od rzeczy będzie pytanie: Co z tego wszystkiego pozostanie? I tu opinia jest zgodna: Chyba nic, poza matematyką.

W nauce potrzebne są dowody. I tu wylania się problem. Bowiem ostatnie czasy, to również okres postępu, nowych odkryć, no i przyrządów pomiarowych. Wszystko to, zebrane do kupy, często prowadzi do wniosków i opinii, sprzecznych z zakurzonymi poglądami. Nieśmiało, ciągle nieśmiało, świat nauki „zerka do Góry”, choć się do tego nie przyznaje. Po czym rozgłasza wszem i wobec swe „niebываłe odkrycia”.

Ile trzeba mieć mózgu, aby normalnie żyć? Zaskakująco niewiele. Przypadkom, które to udowadniają, przyglądają się bacznie specjaliści od udaru czy alzheimera

Widzieliście kiedyś swój mózg? Czy wierzycie na słowo, że jest on tłusty i wypasiony, pełen inteligentnych zwojów, neuronalnych ścieżek, gęsty od synaps? "Myślę, więc jestem" - powtarzacie pewnie za klasykiem i do głowy wam nie przychodzi, że może być inaczej. No cóż... byli tacy, którzy podobnie uważali. Żyli zupełnie zwyczajnie. Aż nagle się okazało, że pod ich czaszką jest zaskakująco dużo pustego miejsca. Najciekawsze jednak było to, że na pierwszy rzut oka funkcjonowali zupełnie normalnie. Oczywiście, ich przypadki szybko się stały naukową sensacją. Nadzieją dla tych, którzy badają mózgi uszkodzone udarami, urazami czy chorobami. No, bo ile nam tego mózgu naprawdę potrzeba, by prowadzić zwykłe, szczęśliwe życie? Nie jakieś szczególnie wymagające intelektualnie, ale ciekawe i inspirujące? Czy niewiele? Dowodem na to ma być kurczak z USA (w tej Ameryce same cuda i wianki), na którym nawet zarabiano, boiwm żył z małą częścią odrąbaną głowy.

Cały

tekst:

http://wyborcza.pl/piatekekstra/1,140950,16777995,Ile_mozgu_trzeba_miec_by_normalnie_zyc_.html#ixzz3Fm1mMEbE

Inni posuwają się jeszcze dalej. Brat Jakub przysłał mi artykuł, wygrzebany z jakiegoś forum, a dotyczący noblisty z Australii.

Jeden z największych w świecie autorytetów w zakresie badań ludzkiego mózgu, laureat Nagrody Nobla John Eccles w oparciu o wyniki naukowych dociekań stwierdził, że każdy człowiek ma nieśmiertelną duszę.

Profesor John Carew Eccles, australijski neurofizjolog (1903 – 1997), laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny (1963), opierając się na wynikach swoich wieloletnich naukowych obserwacji i analiz, stwierdza, że materia nie jest w stanie wytwarzać zjawisk psychicznych i nie

ma przechodzenia energii fizycznej w psychiczną. Tym samym tylko duchowa rzeczywistość może wytwarzać zjawiska psychiczne. Australijski noblista uświadamia nam, że z naukowego punktu widzenia trzeba jednoznacznie odrzucić twierdzenie materialistów, że ludzka świadomość jest produktem materii. (pisałem o tym już przed 20 laty) Dla J. Ecclesa stało się oczywiste, że umysł człowieka, jego osobowe ja, istnieje jako duchowy wymiar człowieczeństwa i jest nieśmiertelną duszą. Ten wybitny naukowiec podkreśla, że współczesna nauka przekazuje nam orędzie pokory w obliczu cudu życia i wspaniałości ludzkiej osoby. Prawdziwymi cechami człowieczeństwa są nie tylko inteligencja i mózg, ale przede wszystkim kreatywność i zdolność wyobraźni. Eccles pisze o dwóch pewnikach, a są nimi: niepowtarzalność osoby ludzkiej w jej cielesności i w duchowym istnieniu nieśmiertelnej duszy.

Bazując na wynikach swoich badań, profesor Eccles zdecydowanie odrzuca materialistyczną teorię umysłu, według której mózg jest rozumiany jako superskomplikowany komputer, w którym kora mózgowa generuje wszystkie myśli i uczucia. Określa tę teorię jako „zubożałą i pustą”, ponieważ posługuje się ona niejasnymi ogólnikami, a przede wszystkim nie jest zdolna uzasadnić cudu i tajemnicy istnienia niepowtarzalności ludzkiego ja wraz z jego duchowymi wartościami: kreatywnością i zdolnością wyobraźni (How the Self Controls Its Brain, ss. 33, 176). „Skoro materialistyczna koncepcja – pisze Eccles – nie jest w stanie wyjaśnić i uzasadnić doświadczenia naszej niepowtarzalności, jestem zmuszony przyjąć nadprzyrodzone stworzenie niepowtarzalnego, duchowego, osobowego »ja«, czyli duszy. Wyjaśniając w terminach teologicznych: każda Dusza jest nowym Bożym stworzeniem, wszczepionym w ludzki zarodek” (Evolution of the Brain, Creation of the Self, s. 237).

Profesor J. Eccles stworzył nową, genialną teorię funkcjonowania ludzkiego umysłu, znaną jako dualistyczny interakcjonizm (dualist-interactionism).

Jej autor wyjaśnia: „Stwierdzam, że tajemnica człowieka jest niewiarygodnie pomniejszona przez naukowy redukcjonizm z jego roszczeniem »obiecującego materializmu«, który miałby wytłumaczyć istnienie całego duchowego świata w kategoriach wzorców aktywności neuronów. Tego rodzaju wiara powinna być traktowana jako przesąd. Musimy uznać, że jesteśmy istotami duchowymi z duszami istniejącymi w duchowym świecie i równocześnie istotami materialnymi z ciałami istniejącymi w materialnym świecie” (Evolution of the Brain..., s. 241). Twierdzenie materialistów, że myślenie jest wynikiem materialnych procesów, Eccles odrzuca jako przesąd, który nie ma nic wspólnego z ustaleniami nauki: „Im bardziej naukowe badania odkrywają prawdę o pracy ludzkiego mózgu, tym jaśniej możemy rozróżnić jego funkcjonowanie i myślenie – i w tym kontekście widać, jak wspaniałe jest zjawisko myślenia. Przekonanie, że myślenie jest efektem materialnych procesów, jest po prostu przesądem utrzymywanym przez dogmatycznych materialistów. Ma ono cechy „mesjańskiego prorocтва” z obietnicą przyszłości uwolnionej od wszelkich

problemów – coś w rodzaju nirwany dla naszych pechowych następców. Materialistyczni krytycy argumentują, że nieprzekraczalne trudności sprawia hipoteza, iż niematerialne umysłowe wydarzenia mogą oddziaływać na materialną strukturę neuronów. Takie oddziaływanie jest rzekomo niezgodne z zachowaniem praw fizyki, a w szczególności z pierwszym prawem termodynamiki. Ta obiekcja z pewnością mogła być podtrzymywana przez dziewiętnastowiecznych fizyków, neurologów i filozofów, ideologicznie związanych z dziewiętnastowieczną fizyką, która nie jest świadoma rewolucji dokonanej przez fizykę kwantową w dwudziestym wieku” (*A unitary hypothesis of mind-brain interaction in the cerebral cortex*(1990); art. opublikowany w *Proceedings of the Royal Society B* 240, ss. 433-451).

Wieloletnie naukowe badania ludzkiego mózgu doprowadziły Johna Ecclesa do stwierdzenia, że wszyscy mamy osobowe ja – czyli niematerialny umysł, który działa poprzez materialny mózg. Tak więc oprócz świata fizycznego w człowieku istnieje umysłowy – czyli duchowy – świat i obie te rzeczywistości wzajemnie oddziałują na siebie (por. *How the Self Controls Its Brain*, s. 38). Profesor Eccles podkreśla zdumiewający fakt, że samoświadomość osobowego ja u każdego człowieka trwa niezmiennie przez całe jego życie, „a ten fakt musimy uznać za cud” (tamże, s. 139).

Tak J. Eccles pisze o nieśmiertelności ludzkiej duszy, czyli o istnieniu osobowego ja po śmierci ciała każdego człowieka: „Wierzę, że moje istnienie jest fundamentalną tajemnicą, która przekracza każdą biologiczną ocenę rozwoju mojego ciała (również mózgu) z jego genetycznym dziedzictwem i ewolucyjnym pochodzeniem. Byłoby nierozsądnym wierzyć, że ten wspaniały dar świadomego istnienia nie ma dalszej przyszłości oraz możliwości egzystencji w innej niewyobrażalnej rzeczywistości” (*Facing Reality: Philosophical Adventures by a Brain Scientist*, Heidelberg Science Library 1970, s. 83). W innym miejscu australijski badacz wyjaśnia: „Możemy patrzeć na śmierć ciała i mózgu jako na rozpad naszego dualistycznego istnienia. Mamy nadzieję, że uwolniona dusza znajdzie nową przyszłość o głębszym znaczeniu i bardziej zachwycających doświadczeniach w jakiejś odnowionej, ucieleśnionej egzystencji, zgodnie z tradycyjnym chrześcijańskim nauczaniem” (*Evolution of the Brain...*, s. 242); „Nasze zaistnienie jest tak samo tajemnicze jak nasza śmierć. Czyż nie możemy mieć nadziei dlatego, że nasza ignorancja o naszym pochodzeniu jest taka sama jak o naszym przeznaczeniu? Czy nasze życie nie może być przeżywane jako wyzwanie i wspaniała przygoda, której ostateczne znaczenie jest jeszcze do odkrycia?” (*Facing Reality: Philosophical Adventures by a Brain Scientist* (1970), s. 95).

Czym więc jest owa... dusza? W Biblii napisano:

12 Dlatego powiedziałem synom Izraela: Żadna osoba spośród was nie będzie spożywała krwi; ani przychodzień, który mieszka wśród was nie będzie spożywał krwi. 13 Jeśli ktoś z synów Izraela, albo z przychodniów, którzy mieszkają pośród nich, złowił zwierzynę, albo ptaka, którego można jeść wtedy wytoczy jego krew i pokryje ją ziemią. 14 Gdyż

duszą każdej cielesnej natury jest jej krew; dlatego powiedziałem synom Izraela: Nie wolno wam spożywać krwi żadnej cielesnej natury, bo duszą każdej cielesnej natury jest jej krew; ktokolwiek by ją spożywał będzie wytracony III Księga Mojżesza 17, 12-16

Zatem duszą jest krew człowieka. Żywa krew. W niej zanurzony jest duch stworzenia, czyli element Boski. Bóg, utworzył człowieka z prochu ziemi oraz tchnął w jego nozdrza dech życia, a człowiek stał się istotą żyjącą. Bez krwi życie jest niemożliwe. Wniosek stąd oczywisty: Osobowość człowieka wyznaczają dwa centra: mózg (fizyczną) i serce (duchową). Piszę o tym dlatego, bo właśnie wszedł na ekrany film „Bogowie” poświęcony służbie medycznej. Hm! Bogowie... Już sam tytuł skłania do zadumy, a reszta?..

W Biblii jest napisane:

Uwalniajcie nędznych i uciśnionych; wyzwalajcie ich z rąk złoczyńców.

Lecz tego nie pojmują oraz nie rozumieją; chodzą w ciemności; zachwiane są wszystkie podstawy ziemi.

Sądziłem, że jesteście bogami, że wy wszyscy jesteście synami Najwyższego. Jednak pomrzecie jak ludzie, upadniecie jak każdy z panów. Księga Psalmów 82, 4-8 Co to znaczy? Bóg stworzył człowieka na swój obraz i swoje podobieństwo oraz tchnął w niego Swego Ducha, który jest nieśmiertelny. Gdyby Adam nie upadł, on, jak i jego potomkowie, mogli by czuć się bogami w tym sensie, że śmierć nie miała by nad nimi władzy. Lecz ponieważ doszło do upadku oraz duchowej śmierci (odcięcia od wspomaganiania Stwórcy), po czasie przyszła i śmierć fizyczna – rozdzielenie składników bytu: ciała i ducha. Potomkowie Adama, a zatem ogół ludzi, nie są już podobni do Boga, lecz do Adama po upadku. Oto rodopis potomków Adama. W czasie, gdy Bóg stworzył Adama, uczynił go na podobieństwo Boga. ² Stworzył ich - mężczyznę i niewiastę, oraz im błogosławił; nazwał także ich imię Adam (co znaczy: człowiek), w czasie, gdy zostali stworzeni. ³ Zaś Adam przeżył sto trzydzieści lat i na swoje podobieństwo oraz swój obraz splodził syna, i nazwał jego imię Szet. I Mojżesza 5,1-2; NBG.

Stąd człowieka nie można już nazwać „bogiem”, bowiem jest podobny do człowieka, swojego protoplasty według ciała. A o co chodzi w filmie?

Bogami nazywa się prof. Religę i jego zespół, ponieważ jako pierwsi dokonali transplantacji serca, ratując życie chorego. Choć lepiej należałoby stwierdzić, że nie ratując – lecz przedłużając, i to na krótki czas. W tym znaczeniu, wielu lekarzy trzeba by nazwać „bogami”, i niekiedy za takich się uważają. Prof. Religa był materialistą i takie poglądy rozgłaszał. Pamiętam, że w telewizji zapytano go: Czym właściwie jest owo serce? A wtedy z całą pewnością odpowiedział: Mięśniami. Zwyczajnym mięśniami. Lecz ponieważ redaktor nacierał: No tak... ale ludzie mówią, że mają coś, albo kogoś w sercu. Że serce kocha, pamięta... O sercu piszą poeci... Więc w sercu musi coś tkwić. Nie ma niczego - skwitował specjalista. Mięsień i tyle!

Otóż, właśnie! Prof. Religa pominął prosty fakt, że serce jest pojemnikiem krwi.

Ile krwi ma człowiek? Układ krążenia dorosłego człowieka zawiera około 70 - 80 ml krwi na kilogram masy ciała, czyli człowiek o przeciętnej masie ciała ma w sobie 5 do 6 litrów. Przy każdym uderzeniu, serce pompuje około 70-80 ml krwi. Mniej więcej 12 uderzeń wypełniłoby standardowy, litrowy karton soku owocowego. Przyjmijmy, że w sercu znajduje się 2-3 litrów A skoro duszą jest żywa krew – serce stanowi centrum duszy. Stąd życiodajna krew rozlewa się na cały organizm i tam, oprócz cech psychicznych, jest też pewnie zanurzone sumienie.

Zatem serce to nie zwyczajny mięsień, tak jak czaszka to nie zwyczajna kość. Jedno i drugie kryje w sobie kłębowisko Boskich tajemnic.

A kim są prawdziwi bogowie? Czy tacy żyją na ziemi? Tak. To są uczniowie Pana, zgromadzeni w greckiej *ekklezji* – Zgromadzeniu Wybranych/Wywołanych/ Ciele Jezusa Chrystusa. Ponieważ są świętymi (czystymi przez krew Jezusa oraz oddzielonymi od świata), mają gwarancję życia wiecznego, a gdy głoszą zbawienną Ewangelię, Bóg przez nich leczy choroby(ducha i nieraz ciała), Oni także prowadzą do życia, i to do życia wiecznego.

Będę wielbił WIEKUISTEGO każdego czasu;

Jego chwała zawsze na moich ustach.

Moja dusza chlubi się w WIEKUISTYM,

niech to usłyszają uciśnieni i się pocieszą.

Wraz ze mną wynoście BOGA i razem wywyższajmy Jego Imię.

Szukałem WIEKUISTEGO, więc mnie wysłuchał;

wybawił mnie ze wszystkich moich lęków.

Księga Psalmów 34, 1-5

20.11.2014

20 Kheshvan 5775

Ale my nie jesteśmy z tych, którzy się wycofują, ku zgubie - ale jesteśmy z wiary, dla pozyskania życia.
(Hebrajczyków 10,39)

Pisząc Dzienniczek Ucznia, staram się umacniać współbraci – zachęcać oraz budować.

Nie burzyć, niszczyć i nie zasiewać wątpliwości. Trwać w Wierze/Ufności i przy Słowie, bez żadnych ludzkich wkrętów. Tak też i będzie tym razem. Chociaż bywają tematy, w których prawda nie jest przyjemna, „włazi za skórę”, i mniej, lub bardziej drażni Tak chyba będzie dzisiaj.

Dochodzą mnie wieści, że w wielu zborach Pańskich, dominującym tematem jest walka z grzechem i i związane z nią nauczanie o utracalności zbawienia. Pisałem o tym przed laty i zamieściłem w Dzienniczku Ucznia. Kto zechce, niech to przeczyta. Wpis z

29.10.2008

A Lecz oto przychodzi list, opisujący niepokoje. Poczytajmy...

Treśćwiadomości:

Witaj bracie Włodku. Mam pytanie: Miałem ostatnio spotkanie z pewnym wierzącym bratem, który ma problem z tematem, kontrowersyjnym wśród chrześcijan. Chodzi o

nieutralność, bądź utracalności zbawienia. Opierał się na wierszu z listu do hebrajczyków 10,26-27 Wiem że ten list jest skierowany do wierzących Żydów a nie do pogan. Próbowałem też z Nim rozmawiać w oparciu o literaturę Watchmanna Nee - Ewangelia Boża tom II. Lecz ten brat potrzebuje prostego wyjaśnienia a brat Nee pisze zbyt trudnym językiem. Proszę o pomoc Mariusz?

Więc na wstępie uwaga zasadnicza: Pomocy nie należy szukać u Watchmanna Nee, czy brata Władysława, lecz o pomoc w tej, czy też w innych kwestiach, należy się zwracać do Boga. Bowiem jedynie Duch Święty jest tym prawdziwym Nauczycielem i wszystko prosto tłumaczy. Bracia mają dar nauczania, nie przeczę, lecz przekonuje sam Bóg. Bez Jego wsparcia i łaski nawet kroku nie postawimy w Drodze, którą jest Jezus – Pan. Zachęcam więc do modlitwy, a potem siegnijmy do Pisma. Co pisze w Liście do Hebrajczyków? ²⁶ *Gdyż jeśli my, po otrzymaniu poznania prawdy, dobrowolnie chybiamy celu (także: błądzimy, grzeszymy), nie jest dłużej pozostawiana ofiara za grzechy, ²⁷ ale jakieś straszne oczekiwanie sądu oraz gwałtowność ognia, co ma pożerać wrogów.*

Zapytam więc prosto z mostu: Czy poznaliście tą prawdę, że:

4 Każdy, kto powoduje grzech, powoduje też nieprawość, bo grzech jest bezprawiem. Wiecie też, że został on objawiony, aby usunąć nasze grzechy; a grzechu w nim nie ma.

6 Każdy, kto w nim mieszka nie grzeszy; każdy, kto grzeszy nie ujrzał go, ani go nie poznał. (1 List Jana 3, 4-8 Czy nie do was zaadresowane są słowa:

9 Zatem wejście w odpoczywanie jest pozostawione dla ludu Boga. 10 Bowiem ten, co wszedł do Jego odpoczynku, sam także odpoczął od swoich czynów, jak Bóg od swoich.

11 Zatem postarajmy się wejść do owego odpoczynku, aby ktoś nie chybił takim samym przykładem nieposłuszeństwa. List do Hebrajczyków 4, 9-13 Bowiem wejście do odpoczynku (od swoich czynów), raz na zawsze kończy naszą walkę z grzechem. Czy usilnie staraliśmy się wejść, przez szukanie, prośby, naleganie, błaganie; czy też dobrowolnie chybiliśmy tego celu i bez przerwy tkwimy w bezprawiu (grzeszymy)? Czy dajemy się zwodzić ludziom nie mającym daru nauczania (nie znającym nauki o sprawiedliwości); albo gorzej - tworzącym własne prawa i ten krzyż narzucający „poddanym”?

14. Także od zuchwałych ustrzeż sługę swego, Aby nie panowali nade mną! Wtedy będę doskonały i wolny od wszelkiego grzechu (Ps. 19:14 BW). ¹⁴ Ale i od tych cudzoziemskich (także: dumnych, pysznych) oddal Twojego sługę, aby mną/mnie nie o władnęty/li; wtedy będę nieskazitelny, oczyszczony od wielkiego grzechu (NBG)

Bo jeśli jesteś przekonany, że grzeszysz, albo ci to wmówiono – to pamiętaj, że karą za grzech jest śmierć. Zatem słusznie myślisz o sądzie i Pan musi cię z tego wyplątać.

By rozmawiać o utracalności, czy też nieutralności zbawienia, najpierw powróćmy do podstaw. Czym jest grzech?

Grzech *jest bezprawiem. Pierwszy List Jana 3, 5*, a więc przestępstwem wobec Prawa, winą. Jakiego Prawa? Prawa Boga, a więc jednego z dwóch Praw zawartych w Biblii: Prawa Mojżesza, bądź Wiary. Jeżeli jesteś Żydem i znajdujesz się w Starym Przymierzu z Izraelem, grzechem dla ciebie będzie uchybienie choćby w jednym z 614 nakazów Prawa Mojżesza. I z tego będziesz sądzony. Zaś karą za przestępstwo jest śmierć, a w

dalszej perspektywie – zatracenie. I nie ma grzechów dużych, czy małych. Więc sprawa jest bardzo poważna. Słowa Boga nikt nie rozmydli, choć wielu się bardzo stara.

Natomiast będąc uczniem Pana, stałeś się chrystianinem, wszedłeś w Nowe Przymierze z Izraelem oraz podlegasz Prawu Wiary. Jakie są przykazania w tym Prawie? Ano miłować i Wierzyć \ Ufać. [A to jest owo świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne, i to życie jest w Jego Synu. 12 Kto ma Syna ma życie; kto nie ma Syna Boga nie ma życia. 13 To wam napisałem, tym wierzącym co do Imienia Syna Boga, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne, i abyście ufali względem Imienia Syna Boga. \(Pierwszy List Jana 5, 11-15\).](#) A bardziej ogólnie: [Wszystko co nie jest z wiary jest grzechem. do Rzymian 14,23](#)

[6 Kto mówi, że w nim mieszka, sam winien się tak zachowywać jak on żył... Kto mówi, że jest w światłości, a nienawidzi swego brata, aż do teraz jest w ciemności. 10 Kto miłuje swojego brata, mieszka w światłości i nie ma w nim zgorszenia. \(Pierwszy List Jana 2, 6-10](#)

Zaś do twórców przerwanych innych praw, dodawaczy i odejmowaczy, Pan Jezus Chrystus powiedział: [Zaś Jezus podszedł oraz rozmawiał z nimi, mówiąc: Dana Mi jest wszelka moc w Niebie i na ziemi. 19 Wyruszcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, zanurzając ich w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego; 20 ucząc ich zachowywać wszystko, tylę właśnie, ile wam poleciłem; a oto ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca epoki. Amen Ewangelia Mateusza 28, 18-20](#)

Zatem ty, skoro Wierzysz/Ufasz oraz wyznałeś Pana – nie uchybiasz pierwszemu przykazaniu. A czy miłujesz? Pewnie tak. Bowiem dar miłowania współbraci otrzymujemy od Boga, wraz z niewątpliwą łaską wiary. Miłujesz, a zatem odpuszczasz przewinienia, podobnie jak Pan odpuszczał. Jeśli tak postępujesz – nie uchybiasz również Miłości. Jeżeli głosisz Ewangelię – miłujesz także i pogan, bowiem dajesz im najcenniejsze, choć często pomstują i gonią. Zatem jeżeli nie uchybiasz tak w jednym, jak i w drugim – jesteś prawym. Twego grzechu nie sposób zdefiniować. Nie możesz utracić zbawienia.

Ale ktoś może powiedzieć tak: Lecz, dla przykładu - ukradłeś!, a Bóg przecież tego zabronił! Tak, zabronił, ale w Prawie Mojżesza opartym na sprawiedliwych uczynkach. A ty pod tym Prawem nie jesteś. Nie wlewaj [młodego wina do starych, beużytecznych bukłaków](#).

I teraz zapytajmy: Czy Prawo Mojżesza ma coś do nas, uczniów Pana Jezusa z Wiary? Otóż, nie. Spójrzmy inaczej: Kiedy byliśmy poganami, uchybialiśmy w niejednym w stosunku do Prawa Mojżesza, czy sumienia, A przede wszystkim byliśmy odstępcami. A karą za to jest śmierć. Zatem Prawo wydało swój słuszny wyrok – właśnie śmierć i wyrok ten wykonano, zastępczo na Panu Jezusie. Jeżeli to przyjąłeś – nie można cię sądzić po raz drugi. W Nim także umarł nasz stary człowiek (w każdym razie powinien umrzeć w swej drodze „po duchowej pustyni”. Zaś nad trupem Prawo już nie panuje. Nie możemy więc być pod Prawem. Zaś to, co się narodziło z Boga (nowy człowiek) podlega wyłącznie Prawu Wiary.

[Czyż nie wiecie, bracia \(gdyż mówię tym, co znają Prawo Mojżesza\), że Prawo jest panem człowieka przez czas, jak długi żyje? 2 Bowiem zamężna niewiasta jest związana Prawem z żyjącym mężem; a jeśli mąż umrze, jest uwolniona od ustawy męża. 3 Zatem więc, jeśli by była z innym mężczyzną kiedy mąż żyje będzie nazwana cudzołożną. Zaś jeśli mąż umarł, jest wolna od ustawy, i ona nie będzie cudzołożną, gdy będzie z innym mężczyzną.4 Wobec tego, moi bracia, zostaliście uśmierceni dla Prawa z powodu ciała](#)

Chrystusa, w celu waszego urodzenia dla innego; tego, co został podniesiony z martwych, abyście mogli wydawać owoce Bogu. 5 Bo gdy byliśmy w ciele, z powodu Prawa działało w naszych członkach doznanie grzechu, dla przyniesienia owocu śmierci. List do Rzymian 7, 1-5

Mogę więc kraść? Boże Drogi! Przecież ty kraść nie będziesz. Nie dlatego, że w Prawie Wiary nie ma takiego przykazania, lecz dlatego, że narodziłeś się z Boga, że cię prowadzi Duch Święty, że cię przenika Miłość.

A czy można utracić Wiarę? Nie, nie można! Przeczy temu zdrowy rozsądek oraz znajomość Boga. Przecież Bóg, Stwórca i Pan Wszechrzeczy obdarzył grzeszników łaską Wiary, bez względu na ich uczynki. Darmo. Czy mógłby ten dar odebrać? Czy Czy Bóg daje, a potem odbiera? Czy Bóg nie jest Miłością? Zresztą zostało napisane:

Gdyż nie tymi, co powodują żal są dary i powołania Boga. List do Rzymian 11, 27-31

Ze zrozumiałych powodów zachęcam do czytania Nowej Biblii Gdańskiej (choćby na naszej stronie), gdyż z niej łatwiej zrozumieć różnicę pomiędzy Starym – a Nowym Testamentem. Lecz na forach plenią się „urzędowi oponenci”, którzy „szukają dziury w całym” Najostrzej czepiono się do sformułowania, że krew Jezusa była... szczególna, a powinno być – własna (co zresztą pisze w odnośniku). A skoro przetłumaczyli - szczególna – to nie czytać, nie dotykać, odrzucić! Takie to miałyby argumenty... Więc i dla nich mam stosowny werset: *Kto odrzuci Prawo Mojżesza, umiera bez litości wobec dwóch albo trzech świadków.* ²⁹ Na jakiej wielkości - przypuszczacie -

gorszą karę będzie zasługiwał ten, kto wzgardził Synem Boga i uznał za zwykłą (także: pospolitą, niską, nieczystą) krew Przymierza w której został uświęcony, oraz znieważył Ducha Łaski? ³⁰ Gdyż znamy Tego, co powiedział: *Moją jest kara, Ja odpłacę - mówi Pan;* i znowu: *Pan osądzi Jego lud.* ³¹ Strasznie jest wpaść w ręce Boga Żyjącego.

³² Przypomnijcie sobie wcześniejsze dni, w których gdy zostaliście oświeceni - znieśliście wielki ból zdarzeń. ³³ Z jednej strony obelg, stając się dziwowiskiem, lecz także i utrapień, kiedy ^{TR} staliście się współnikami tych, co są zawracani. ³⁴ Bowiem i współczuliście moim pętom, i przyjęliście z radością grabież waszych majątności, wiedząc, że ^{TR} macie lepszy, czekający w Niebie majątek. ³⁵ Nie odrzućcie więc, waszej szczerości *: (także: wolności słowa, swobody działania)

, która ma wielką zapłatę. ³⁶ Ponieważ potrzebujecie wytrwałości, aby uczynić wolę Boga oraz jako zapłatę odebrać obietnicę. ³⁷ *Jeszcze daleko, daleko, a już blisko, kiedy Ten, co przychodzi dotrze oraz nie będzie zwlekał.* ³⁸ *Zaś sprawiedliwy będzie żył z wiary* (także: ufności, dowodu, świadectwa; **ST** zaś sprawiedliwy będzie żył z Mojej wiary; patrz: Efezjan 2,8

*; a jeśli się cofnie także: (także: ograniczy, powstrzyma), moje serce nie znajdzie w nim przyjemności (także: zadowolenia, gotowości)

***. Habakuka 2,4 ³⁹ Ale my nie jesteśmy z tych, którzy się wycofują (także: chronią, ograniczają, powstrzymują) ku zgubie - ale jesteśmy z wiary, dla pozyskania życia.

Cofnie? Gdzie się cofnie? Cofnąć się można do sumienia spod Drzewa Wiadomości (starego), albo do Prawa Mojżesza. I do tego z reguły kierują fałszywi nauczyciele.

Pamiętajmy, w zborach jest także kąkol (choć nie wiemy, kto do niego należy) oraz w zborach są także ludzie z wiarą nie pochodzącą od Boga (patrz: przypowieść o czworakiej roli). Pośród nas są także bracia obciążeni (ociężali), a zatem jeszcze nie

wolni. Dźwigający swój własny krzyż. Ci, nie doświadczą pochwylenia. które jest już u drzwi i wejdą w Wielki Ucisk. **Wtedy Królestwo Niebios będzie upodobnione do dziesięciu dziewic, które wzięły swe lampy i wyszły na spotkanie oblubieńca. ² Zaś pięć z nich było mądrych, a pięć ociężałych. ³ Wszystkie ociężałe wzięły swoje lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy(nie były napełnione Duchem); ⁴ lecz mądre wzięły w naczynia ^{TR} oliwę ze swoimi lampami. ⁵ A gdy oblubieniec zwlekał, wszystkie się zdrzemnęły i spały. ⁶ Zaś o środkowej porze * nocy powstał krzyk: Oto oblubieniec idzie, wyjdźcie na Jego spotkanie. ⁷ Wtedy wstały wszystkie owe dziewice oraz ustawiły swoje lampy. ⁸ A ociężałe powiedziały mądrym: Użyczcie nam z waszej oliwy, bo nasze lampy gasną. ⁹ Więc te mądre odpowiedziały, mówiąc: Aby przypadkiem nam i wam nie zabrakło; raczej idźcie wbrew sprzedającym oraz nabądźcie sobie. Psalm 19,14; Objawienie 3,18 ¹⁰ A gdy one odeszły nabyć, przyszedł oblubieniec; a gotowe weszły z nim na wesele, i drzwi zostały zamknięte. ¹¹ Lecz potem przychodzą i owe drugie dziewice, mówiąc: Panie, panie, otwórz nam. ¹² A on odpowiadając, rzekł: Zaprawdę, mówię wam, nie znam was. Objawienie 3,16 ¹³ Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, w której Syn Człowieka nadchodzi.(Mateusz 25,1-3)**

Bądź zatem, dobrej myśli, drogi bracie, nie można stracić tego, co Bóg dał w Swojej łaskowości. A Jezus zwyciężył świat! Zaufaj tylko Jemu!

**Także będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego Imienia;
ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony (także: uratowany).**

(Mateusz 10,22; NBG)

Nie piszę gołosłownie. Gdyż to nie ja, ale Pismo nazywa herezją naukę o utracalności zbawienia, a zatem w konsekwencji o potępieniu chrystian.

1 Lecz wśród ludu zdarzali się też fałszywi prorocy, jak i będą wśród was fałszywi nauczyciele, co wprowadzają herezję potępienia oraz przynoszą sobie samym szybką zgubę, zaprzeczając Władcy Absolutnemu, który ich wykupił.2 Wielu też pójdzie za ich zgubą i będzie przez nich profanowana droga prawdy. 3 Więc w chciwości, będą wami handlować zmyślonymi słowami. Ich wyrok od dawna nie leży odłogiem, a ich zguba nie drzemie Drugi list Piotra 2, 1-3

16.12.2014

24 Kislev 5775

Miłość Chrystusa trzyma nas razem; tych...którzy żyją dla tego, który za nich umarł oraz został wskrzeszony.

16 Wobec tego my, od dzisiaj, już nie znamy nikogo według cielesnej natury; **a jeśli nawet poznaliśmy Chrystusa według cielesnej natury, jednak już teraz nie znamy.**

17 Dlatego, że jeśli ktoś jest w Chrystusie nowym jest stworzeniem; dawne przeminęło, oto całe powstało nowe.

18 A wszystko z Boga, który nas pojednał z samym sobą przez Jezusa Chrystusa oraz dał nam służbę owego pojednania. Drugi list do Koryntian 5, 14-18

Zaś eunuch teraz wracał, siedząc na swoim wozie, oraz czytał proroka Izajasza.

29 A Duch powiedział Filipowi: Podejź i przyłącz się do tego wozu.

30 Więc Filip podbiegł, usłyszał go czytającego proroka Izajasza i powiedział: Czy przynajmniej rozumiałeś, co czytasz?

31 A on rzekł: Jakże mógłbym, jeśli ktoś mnie nie poprowadzi?

Lecz także zaprosił Filipa, by wszedł i usiadł razem z nim.

Dokonania apostołów 8, 28-32

Wypełniając ten werset, Pan Jezus obdarza swoich uczniów darami Ducha Świętego, w tym darem pasterstwa i nauczania. Jestem przekonany, że w każdym zborze jest ktoś obdarzony tą służbą. Bracia winni ten dar rozpoznać i poddawać się prowadzeniu. Ciągłe jednakże pamiętając, że jedynym Pasterzem i Nauczycielem jest Duch, tak dla brata obdarzonego tym darem, dla tłumacza Biblii, jak i dla czytelnika.

5 Kto jest tym, co zwycięża świat, jeśli nie wierzący, że Jezus jest Synem Boga? 6 On jest tym, który przyszedł z powodu wody i krwi - Jezus Chrystus; nie tylko pośród wody (mówionego, bądź spisanego Słowa Boga), ale pośród wody i we krwi. A Duch jest Tym, co świadczy, ponieważ Duch jest prawdą. 7 Gdyż trzej są Ci, którzy świadczą w Niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty; a Ci trzej są jednym. 8 Także trzej są, co świadczą na ziemi: Duch, woda oraz przelana krew; a ci trzej są ku jednemu. Pierwszy List Jana 5, 5-9

Tłumacząc Pismo Święte, mówiąc o Ewangelii, czy pisząc Dzienniczek Ucznia, poddajemy się prowadzeniu Ducha, nie polegając na rozumie, czy dobrej znajomości języków. I nigdy nie doznamy zawodu. Czasami, sam nie rozumiem zdania napisanego przez siebie, lecz po czasie się okazuje, że nauka była właściwa.

O specyfice języków: hebrajskiego oraz greckiego pisałem wielokrotnie, więc czytelnik Dzienniczka wie, że dane słowo, czy zdanie, można przetłumaczyć na wiele sposobów. Pozwala na to głębia greckich oraz hebrajskich słów. Czy ma to praktyczne znaczenie? Oczywiście. Podobnie jak w świecie fizycznym, woda rzeki ma swoją powierzchnię i głębię; tak w świecie duchowym możemy „brodzić po Słowie” i możemy się też „zanurzać”. Żydzi studiują Torę nieraz przez całe życie. A to przecież kilkadziesiąt kartek, które da się nauczyć na pamięć. Zatem, dlaczego tak się dzieje? Jeżeli pamiętamy, że każde hebrajskie słowo niesie w sobie około 7 znaczeń, a każde zdanie można przetłumaczyć na 70 sposobów (jakby „nurkować w tekst”), wtedy sprawa stanie się oczywista. Podobnie jest także w grece, języku Nowego Testamentu. Duchowe niemowlę w Chrystusie, które karmi się tylko mlekiem, na początku nie ma o tym pojęcia; dopiero po pewnym czasie odkrywa ten piękny, „podwodny obszar” i stara się w nim zanurzyć.

Dlatego też, w Nowej Biblii Gdańskiej, w odnośnikach podano rozszerzone znaczenia kluczowych dla czytelnika słów. Kto jednak chce sięgnąć jeszcze głębiej, winien się zaopatrzyć w „aparat do nurkowania” – numerację wyrazów Stronga i odpowiednie słowniki.

Wszystko to przyszło mi do głowy, gdy przeczytałem e-mail wysłany przez Kamila:

Witam,

Chciałbym wytłumaczenia werseku z Ewangelii Mateusza 24,28 Kamil List krótki, zwięzły, treściwy, napisany „po inżyniersku”

Drogi Kamile! Dziecię Boga. Pamiętaj, że rozmawiamy o Biblii. A Biblia nie jest podręcznikiem do np.: budowy dachów. Owa wspaniała Księga oprócz głębokich słów i znaczeń, mieni się symbolami, znakami, oraz szeregiem metafor. Biblia, można powiedzieć – to poezja; pieśń o potędze Boga i poemat o zbawieniu człowieka. Zaś dociekanie wszystkiego, to prawdziwa niebiańska rozkosz.

Trzeba się pytać – nie przeczę, ale lepiej szukać samemu.

Przejdźmy do Mateusza:

¹⁴ Także będzie głoszona ta Dobra Nowina Królestwa po całej zamieszkałej ziemi, na świadectwo wszystkim narodom; i wtedy przyjdzie koniec.

¹⁵ Dlatego gdy ujrzycie obrzydliwość opuszczenia, która jest postanowiona w świętym miejscu i zapowiedziana przez proroka Daniela (kto czyta niech uważa), ¹⁶ wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry (symbolicznie, oczywiście do niebios); ¹⁷ a kto na dachu (podniesiony przez łaskę Wiary), niech nie schodzi, aby coś wziąć ze swojego domu (niech się nie cofa po uczynek własnej sprawiedliwości); ¹⁸ a kto na roli (Pańskiej), niech wstecz nie wraca, aby zabrać swój płaszcz (okrycie własną sprawiedliwością). ¹⁹

Ale biada brzemienym (także: obciążonym np.: przykazaniami, krzyżem, grzechem i ssącym (także: karmionym mlekiem (czyli wyłącznie podstawami nauczania). w owe dni.

²⁰ Dlatego módlcie się, aby wasze schronienie nie było podczas zawieruchy nawet nie tygodnia (Wielki Ucisk jest zapowiedziany na ok.7 lat, a schronieniem przed nim stanie się Pochwycenie). ²¹ Bowiem wówczas będzie wielki ucisk, jaki się nie wydarzył od początku świata aż dotąd, ani się nie wydarzy. ²² A gdyby nie zostały skrócone owe dni, nie zostałyby uratowana żadna cielesna natura; ale z powodu wybranych zostaną skrócone owe dni. ²³ Zatem, jeśli by wam ktoś powiedział: Oto tu jest Chrystus, albo tam, nie wierzcie. ²⁴ Bo powstaną fałszywi pomazańcy i fałszywi prorocy, i będą wydawać wielkie znaki oraz niezwykle zjawiska, tak aby, skoro niezbite, wprowadzić w błąd i wybranych. ²⁵ Oto wam zapowiedziałem. ²⁶ Zatem, jeśli by wam powiedzieli: Oto jest na pustkowiu - nie wychodźcie; oto w skarbcach - nie wierzcie. ²⁷ Bowiem tak jak błyskawica wychodzi ze wschodu i świeci aż do zachodu, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieka.

²⁸ **Gdziekolwiek będą gruzy, tam zostaną ugoszczone przyczółki.**

⁹ I stanie się w ów dzień, że postaram się wytępić wszystkie narody, które przyciągnęły przeciw Jeruzalaim. ¹⁰ Zaś na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalaim wyleję Ducha łaski oraz błagania. I będą spoglądać na Mnie, którego przebili, i będą mnie opłakiwać jak się opłakuje jedynaka oraz gorzko nad nim zawodzić, jak się zawodzi za pierworodnym *. Jan 19,37 ¹¹ Tego dnia wielką będzie żałoba w Jeruzalaim, jak żałoba pod Hadad-Rimmonem *, na równinie Megiddo. ¹² Biadać będzie ziemia, oddzielnie każdy pojedynczy ród: oddzielnie ród domu Dawida i oddzielnie jego niewiasty; oddzielnie ród domu Natana i oddzielnie jego niewiasty; ¹³ oddzielnie ród domu Lewiego i oddzielnie jego niewiasty; oddzielnie ród Szymeitów i oddzielnie jego niewiasty; ¹⁴ tak też wszystkie pozostałe rody, oddzielnie każdy pojedynczy ród i oddzielnie jego niewiasty Zachariasz 12 9-14).

Co więc, powiem? Skoro dalszy ciąg Mateusza wyjaśnia wcześniejsze zdanie (to, o które pytasz). Nie miejmy wątpliwości. Wielki Ucisk zwany jest też Okresem Kary. W ciągu tych 7 lat znikną (zostaną zburzone) wszystkie przybytki pogaństwa. Zejdą się

kontynenty, spłaszczą góry, a świat zamieni się w gruzowisko. Wytępione zostaną też narody, co ruszyły przeciw Jerozolimie, a szerzej przeciwko Izraelowi (wybranemu narodu Boga). Bo, tak po prawdzie, oni ruszą przeciwko Bogu, który ten wybór ustanowił. Pośród ogólnego zniszczenia, dojdzie jednak do aktów łaski. W końcu, dom Dawida i mieszkańcy Jerozolimy (dziś nie uznający Jezusa), a potem uciekający przez pustynię pod naporem armii antychrysta i wołający do Boga o ratunek - doświadczą ugoszczenia, którym stanie się łaska Wiary (To będą te przyczółki nadchodzącego Millennium) . Po czym, na ich wołanie, otworzą się niebiosy i Pan Jezus powtórnie zejdzie na ziemię, a z razem z Nim Jego wszyscy święci. Pisałem o tym w książce „Poza murami Babilonu”). Kiedy to wszystko się stanie? – znowu można zapytać. Mam nieodparte wrażenie, że niebawem. Wypełniły się wszystkie proroctwa i czas na decyzję Ojca. **A o owym dniu i godzinie nie wie nikt, ani aniołowie niebios, tylko jedynie mój Ojciec.**³⁷ **Ale jak przyszły dni Noego, takie będzie i przyjście Syna Człowieka.** **38** **Bo jak za owych dni przed potopem jedli, pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, którego Noe wszedł do arki, i nie dowiadywali się, aż przyszedł potop i wszystkich zabrał, tak też zdarzy się przyjście Syna Człowieka.** Ewangelia Mateusza 24, 34-38

Ano, właśnie! Wszystkim, którzy mówią, że kraczą; że niepotrzebnie straszę ludzi i wieszczę wielką zagładę, mam właśnie owo Słowo. **Ale jak przyszły dni Noego, takie będzie i przyjście Syna Człowieka.** **38** **Bo jak za owych dni przed potopem jedli, pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, którego Noe wszedł do arki, i nie dowiadywali się, aż przyszedł potop i wszystkich zabrał, tak też zdarzy się przyjście Syna Człowieka.**

Noe budował łódź z dala od morza i to przy dobrej pogodzie. Ale gdy skończył i wszedł do arki, na ziemię przyszedł kataklizm. Tak też i będzie teraz. Jezus, poprzez swych uczniów, buduje Prawdziwą Arkę, którą jest Ciało Pana Jezusa Chrystusa. Kto znajdzie w Niej schronienie (będzie porwany/pochwycony), zostanie ocalony od nadchodzącego gniewu. Zaś kto zostanie na ziemi, nie uniknie koszmaru zniszczenia i rządów antychrysta. Proście zatem narody o wielką łaskę Wiary; błagajcie wielcy i mali o Boże miłosierdzie. Bo szansa, która jest – wkrótce zniknie. Duch Święty odstąpi od ziemi, zatem i nawrócenie stanie się niemożliwe. Oto dziś trwa jeszcze Okres Łaski Poganie mogą doświadczyć zmiłowania. A jutro? Jutro może być już za późno.

Ps. Oczywiście, można inaczej przetłumaczyć ten werset, i można też podać inną interpretację.

31.12.2014
9 Tevet 5775
1.1.2015

1 **A był człowiek z faryzeuszów, któremu na imię Nikodem, przełożony Żydów; ten przyszedł nocą do Jezusa i mu powiedział: Rabbi, wiemy że jesteś nauczycielem, co przybył od Boga; bo nikt nie może czynić tych cudów, które ty czynisz, jeśli by z nim nie był Bóg.** **3** **Odpowiedział Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli ktoś nie zostanie zrodzony na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Boga. (** **4** **A Nikodem mówi do niego: Jak człowiek może zostać zrodzony, będąc stary? Czy może powtórnie wejść do łona swojej matki i zostać narodzony?)** **5** **Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli**

ktos nie zostanie zrodzony z wody i Ducha, nie jest w stanie wejść do Królestwa Boga. 6 To zrodzone z cielesnej natury jest cielesną naturą; ale to zrodzone z Ducha jest duchem. 7 Nie dziw się, że ci powiedziałem: Jest wam konieczne zostać zrodzonymi z niebios. 8 Duch śle tchnienie gdzie chce i słyszysz Jego głos, lecz nie wiesz skąd przychodzi i dokąd zmierza; taki jest każdy, kto zostaje zrodzony z Ducha. 9 Więc Nikodem odpowiedział, mówiąc mu: Jak to się może stać? 10 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Ty jesteś nauczycielem Izraela, a tego nie wiesz? 11 Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, że co wiemy mówimy i co widzieliśmy świadczymy, a naszego świadectwa nie przyjmujecie.

Ewangelia Jana 3, 1-11.

Kto czyta Biblię - zna ten werset i wielu go cytuje, jako kluczową wskazówkę dla każdego, Kroztropnego człowieka. Lecz przecież zbawieni chcą być wszyscy, a zatem wielu pyta - jak to zrobić? Więc ten werset przynosi odpowiedź i nie przedstawia alternatyw. **Jest wam konieczne zostać zrodzonymi z niebios. Kropka.**

W zborach działa wielu nauczycieli, lecz pytania pozostają bez zmian: Jak to się dzieje? Jak to się może stać? Jak przebiega owo zrodzenie? Jak wygląda ten nowy człowiek? A na te tematy się milczy, lub przykrywa je ogólnikami, Zapewnia też słuchaczy, że w naszej społeczności, jak spojrzeć, są tylko nowi ludzie. Jakby owo zrodzenie z Ducha dotyczyło kościoła – nie osób. A tak nie jest. Nowonarodzenie człowieka jest sprawą na wskroś indywidualną. Każdy członek tej, czy też innej społeczności. musi go doświadczyć osobiście, choć często wewnątrz wspólnoty. W czasach końca, w których żyjemy, w przededniu pochwylenia, Wesela, ale też i Wielkiego Ucisku, każdy winien sobie postawić pytania: A gdzie ja jestem i będę? Czy stale idę do przodu? Czy już zostałem już ukształtowany na podobieństwo Pana? Czy się przede mną otworzy brama niebios? Czy posiadam szatę godową? Czy czeka na mnie miejsce na rychłym weselu Baranka?

Piszę o tym kolejny raz, bowiem każdemu życzę łaski za łaską Boga. A wokół panuje cisza. Jak gdyby „cisza przed burzą” Nie słyhać wybuchu entuzjazmu i okrzyków: Jesteśmy prawdziwie wolni! Nic nie zakłóca „błogostanu”, chociaż powinno, powinno. Bowiem rozmowa z Nikodemem jest stale aktualna i Jezus informuje wybranych: **Baptyści! Musicie się narodzić na nowo! Zaś echo pomnaża ten głos: Zielonoświątkowcy! Proces nowonarodzenia człowieka nie powinien być spowalniany! Musicie być podobni do Pana, wy, Wolni Chrześcijanie oraz wy, Chrystusowi! Zaprawdę, przypominam wam – Metodyści i Ewangelicy, ci Augsburscy i ci, Reformowani , członkowie różnych wspólnot, zwanych chrześcijańskimi: **Jeśli ktoś nie zostanie zrodzony na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Boga.** Znowu się czepiam? W żadnym razie! Jedynie apeluję do braci, by nie przystawać na Drodze, którą jest Jezus – Pan. By nie budować okopów! Aby nie gasić Ducha!**

Nie powinno być wątpliwości w stwierdzeniu, że każdy, kto otrzymał Wiarę od Boga w, myśl obietnicy z Habakuka 2,4:**Sprawiedliwy będzie żył z Mojej wiary/ ufności!**, tego imię jest zapisane w Księdze Życia i należy do ludzi zbawionych. Nikt i nic mu tego nie odbierze. **Lecz w tym wszystkim osiągamy pełne zwycięstwo, poprzez Tego, co nas miłuje. 38 Bo jestem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani potęgi, ani rzeczy terażniejsze, ani mające nastąpić, 39 ani wyniesienie, ani głębia, ani jakieś inne stworzenie nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Boga w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.**(List do Rzymian 8, 37-39.

Jednak (o czym się zapomina), Pan Jezus powiedział też swoim uczniom: **Ja jestem Drogą.** Co to znaczy? Że narodzenie z Boga nie jest stanem natychmiastowym – lecz procesem. Łaska Wiary

będzie początkiem owej Drogi, zaś wejście do odpocznienia (od swych uczynków) jej zwieńczeniem. Jakie są tego konsekwencje? Otóż, dwa owe stany rozdziela przestrzeń Drogi, zwana duchową pustynią (tak, jak w przypadku Izraela według ciała, Egipt oddzielała od Kanaanu). Na owej drodze ku celu, uczeń Pana z reguły jest szarpany wichrami różnych nauk oraz uważa, że grzeszy. Lecz popatrzmy... Każdy, kto powoduje grzech, powoduje też nieprawość, bo grzech jest bezprawiem. 5 Wiecie też, że został on objawiony, aby usunąć nasze grzechy; a grzechu w nim nie ma. 6 Każdy, kto w nim mieszka nie grzeszy; każdy, kto grzeszy nie ujrzał go, ani go nie poznał. 7 Dzieci, niech was nikt nie zwodzi; kto czyni sprawiedliwość jak on jest sprawiedliwy; 8 kto powoduje grzech (nieprawość) jest z tego oszczerczego (z diabła BW), gdyż ten oszczerczy od początku grzeszy. A Syn Boga po to został objawiony, aby zniszczyć uczynki tego oszczerczego Pierwszy List Jana 3, 4-8.

Więc zagrożenie jest poważne, bowiem... Każde drzewo, które nie wydaje szlachetnego owocu (uczynków z Boga – nie człowieka), zostaje wycinane i w ogień rzuca. 20 Zatem z ich owoców poznacie ich. 21 Nie każdy, kto mi mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; ale ten, kto czyni wolę mojego Ojca, który jest w niebiosach. 22 Wielu mi powie w owym dniu: Panie, Panie, czy nie w Twoim Imieniu prorokowaliśmy, nie w Twoim Imieniu wyrzuciliśmy demony i nie czyniliśmy wielu cudów w Twym Imieniu? 23 A wtedy im wyznam: Nigdy was nie poznałem; odstępście ode mnie wy, którzy czynicie niesprawiedliwość. **(bezprawie; Ewangelia Mateusza 7, 19-23).** Zatem postawmy sobie pytanie: Czy ja jestem prawym (sprawiedliwym prawnie) człowiekiem – czy też nie. Jeżeli tak, to dobrze; a jeśli nie, to oto pora, by się zatrwożyć i szukać. Pukać, kołatać, prosić, czy nawet błagać Pana. Bowiem jest napisane: . Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą Królestwa Boga? Zatem prawość/sprawiedliwość ucznia Pana to nie są urojenia. Prawość jest koniecznością. Niemożliwą do osiągnięcia w myśl Mojżesza, bez znaczenia w prawach tworzonych przez ludzi; ale dostępną w prawie, w którym się znaleźliśmy – Prawie Wiary / Prawie Ufności. Do świata jest powiedziane: Nie prowadźcie na manowce; ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani zmysłowi, ani mężołożnicy, 10 ani oszuści, ani chciwcy, ani pijacy, ani rzucający obelgi, ani rabusie nie odziedziczą Królestwa Boga. 11 Zaś do nas zupełnie coś innego: A tacy niektórzy byli; ale się obmyliście, ale zostaliście uświęceni (oczyszczeni przez Słowo i krew Pana oraz oddzieleni od świata – jeśli sami się tam nie pchamy i nie łączymy ze światem), ale zostaliście uznani za sprawiedliwych w Imieniu Pana Jezusa i w Duchu naszego Boga. Pierwszy list do Koryntian 6, 7-11.

15 Bo jaka jest wspólnota Chrystusa z Beliarem(jedno z imion szatana)? Lub jaka częśćka wiernemu za niewierzącego? 16 A jaka zgodność świątyni Boga z wizerunkami? Gdyż my jesteśmy świątynią Boga żyjącego; tak jak Bóg powiedział: Zamieszkać w nich i będę się przechadzał tam i z powrotem; także będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

**Dlatego wyjdźcie z ich środka
i oddzielcie się - mówi Pan,
i nieczystego (duchowo) się nie dotykajcie,
a ja was przyjmę.**

**18 Będę wam też za Ojca, a wy będziecie za synów i córki -
mówi Pan, Wszechwładca.**

(Drugi list do Koryntian 6, 15-18)

Jeżeli trwacie w Słowie (oczywiście - niezakłamanym) oraz strzeżecie Słowa, nie upadajcie na duchu, **Bo posiadamy pewniejszą, proroczą mowę, którą się zajmując - jak kagankiem co świeci w ciemnym pokoju - słusznie czynicie, aż do tego czasu, gdy dzień**

zaświta i jutrzienka (także: gwiazda poranna (w języku greckim słowo rodzaju męskiego; porównaj: Objawienie 22,16); dosłownie: Niosący Światło (patrz: Objawienie 3,20 pokaże się w waszych sercach.

Taak... siedzimy w ciemnym pokoju, który rozświetla Biblia. I winna go rozświetlać aż do czasu **gdy dzień zaświta i jutrzienka pokaże się w waszych sercach.**

Kto jest tą Gwiazdą Poranną? Kim jest owa, cudowna jutrzienka? Po odpowiedź sięgnijmy do Objawienia: **Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, aby wam to zaświadczyć w zgromadzeniach wybranych. Ja jestem korzeń (także: pień, szczep, źródło i ród Dawida, Iśniejąca gwiazda poranna**); dosłownie: Niosący Światło) Objawienie 22,16. I Ten Niosący Światło pragnie zamieszkać w sercach. Oto stoję u drzwi i pukam; jeśli ktoś usłyszy mój głos oraz otworzy drzwi, wejść do niego i będę z nim spożywał posiłek, a on ze mną. ²¹ Temu, kto zwycięża, dam ze mną zasiadać na moim tronie; jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na Jego tronie Objawienie 3,20 . Otóż, właśnie! Pan musi zamieszkać w nas. Winniśmy być zanurzeni w Duchu, ale i napełnieni Duchem. To jest ta cenna oliwa, która wypełnia naszą lampę; i nie mruga. Czego więc pragnę? Abyście odpoczęli od swych uczynków, jak Bóg odpoczął od swoich. Tak, weszli w nowy szabat, który dla ludu Boga jest wieczny. Abyście zakosztowali pełni szczęścia. Taki brat, względnie taka siostra, czekają tylko na przemienienie ciała (pochwycenie), i na radość obcowania z Panem twarzą w twarz. A teraz razem wołają:**

**Przyjdź Panie Jezu!
Przyjdź rychło Panie Jezu!
Nie zwlekaj!
I porwij nas do siebie na obłoki!
Obejmij należne Ci władztwo;
a wielkie i święte Imię Pana,
niech będzie uwielbione i wywyższone zawsze i wszędzie.
Amen.**

**7.1.2015
15 Tevet 5775**

**Jakże słodkie są mojemu podniebieniu Twoje słowa,
bardziej niż miód moim ustom.
Przez Twoje przepisy nabieram mądrości,
dlatego nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.
Twoje słowo jest pochodnią mojej nogi i światłem na mojej ścieżce.
Księga Psalmów 119, 103-107**

Każdy, kto karmi się Słowem Boga, ma swoje ulubione wersety z Biblii. Są też w Piśmie takie stwierdzenia, których nie sposób jest podważyć, a umacniają wierzącego. Te dotyczące Prawa Wiary, ale i predystynacji (wyboru, przeznaczenia). Brat Jakub przysłał mi takie wersety. Przez nie oraz świadectwo Ducha, mocno oparł swoje nogi na Skale. Zamieszczam je bez komentarzy.

Bo jeśli Abraham został uznany za sprawiedliwego z uczynków mógłby mieć chlubę, ale nie u Boga. 3 Bowiem co mówi Pismo? A Abraham uwierzył/zaufał Bogu i zostało mu to policzone ku sprawiedliwości. 4 Zaś temu, co się trzodzi (walczy o własną sprawiedliwość uczynkami; „dźwiga swój własny krzyż”, zapłata nie jest liczona z łaski ale z powodu długu. 5 A temu, co się nie trzodzi(przyjął wyłącznie krzyż Jezusa, a odrzucił swój własny krzyż), ale wierzy/ufa dzięki Temu, co uznaje bezbożnego za sprawiedliwego(otrzymał Wiarę/Ufność od Boga), **jego wiara/ufność jest liczona ku sprawiedliwości**. List do Rzymian 4, 1-4).

Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca oraz Pana Jezusa Chrystusa.3 Niech będzie wysławiany Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas uwielbił w niebiosach całym błogosławieństwem duchowym w Chrystusie; 4 **gdy w nim wybrał nas sobie przed położeniem fundamentów świata**, abyśmy byli wobec Niego świętymi(czystymi przez Słowo Boga i krew Jezusa oraz oddzielenymi od świata)) i bez zarzutu, w miłości.5 **Przeznaczył nas** (z ang. predystynował) **dla samego Siebie, według upodobania Jego woli**, do usynowienia przez Jezusa Chrystusa,6 ku chwale wspaniałości Jego łaski, jaką nas napełnił w Swoim umiłowanym. (List do Efezjan, rozdz. 1, 4 Nowa Biblia Gdańska)

Gdyż ja z powodu Prawa Mojżesza (zasady sprawiedliwości wyłożone w tym Prawie wydały na nas słuszny wyrok – śmierć, i wyrok ten wykonano, zastępczo na Panu Jezusie) **umarłem dla Prawa Mojżesza** (bo nad martwym Prawo już nie panuje)., **abym żył dla Boga** (podobnie jak żył Pan Jezus – w Wierze). 20 **Jestem ukrzyżowany razem z Chrystusem**, więc nie żyję już ja lecz żyje we mnie Chrystus. A taki, jaki teraz żyję w cielesnej naturze żyję **w wierze Syna Boga**, który mnie umiłował i w ofierze oddał za mnie samego siebie. 21 Nie odrzucam łaski Boga; **bo jeśli przez Prawo Mojżesza byłaby sprawiedliwość, wtedy Chrystus umarł bez powodu**.

Zaś teraz, oddzielnie od Prawa (Mojżesza), została objawiona sprawiedliwość Boga poświadczona wśród Prawa i Proroków; ale **sprawiedliwość Boga z powodu wiary Jezusa Chrystusa**, względem wszystkich i dla wszystkich wierzących; gdyż nie istnieje rozróżnienie.23 Bo wszyscy zawinili, więc czują brak chwały Boga.24 Tego, który uznaje **za sprawiedliwych darmo, Jego łaską, przez odkupienie** w Jezusie Chrystusie.25 Jego, z powodu wiary, Bóg ustanowił sobie ofiarą przebłagalną w jego krwi w celu pokazania Jego sprawiedliwości przez darowanie uprzednio, w czasie cierpliwości Boga, zaistniałych grzechów.26 Darowanie, ze względu na pokazanie w

obecnym czasie **Jego sprawiedliwości** że On jest sprawiedliwym **oraz uznającym za sprawiedliwego z wiary Jezusa**. (List do Rzymian 3, 1-31 **Nowa Biblia Gdańska**)

Tak, że ci z wiary, są błogosławionymi z wiernym Abrahamem. 10 Ponieważ ci, **co są z uczynków Prawa są pod przekleństwem**. Gdyż jest napisane: **Przeklęty każdy, który nie trwa we wszystkich przykazaniach, które są napisane w zwoju Prawa, by je uczynić** 11 A, że w Prawie Mojżesza nikt nie jest uznawany za sprawiedliwego przed Bogiem, to oczywiste, **gdyż: Sprawiedliwy będzie żył z wiary** 12 Zaś Prawo Przykazań nie jest z wiary, lecz człowiek, który by je uczynił, **w nich będzie żył**. 13 Chrystus wykupił nas z przekleństwa Prawa, stając się za nas przekleństwem; ponieważ jest napisane: Przeklęty każdy, zawieszony na drzewie; (List do Galacjan, rozdz. 3, 9 **Nowa Biblia Gdańska**)

Ale co mu mówi Boska wypowiedź: Zostawiłem sobie siedem tysięcy mężów, którzy nie zgięli kolana dla Baala. 5 Tak więc i w obecnej porze została reszta według wyboru łaski. 6 A jeśli łaską, to już nie z uczynków gdyż łaska nie byłaby wtedy łaską. A jeśli z uczynków, to nie jest już łaska bo uczynek nie byłby wtedy uczynkiem. List do Rzymian 11, 5-6

Gdyż jedną ofiarą uczynił na zawsze doskonałymi tych, co są uświęceni. 15 Ale świadczy nam także Duch Święty; bo według tego zapowiedział: 16 Takie będzie Przymierze, które po tych dniach ustalę sobie z nimi mówi Pan, moje zwyczaje dam do ich serc i wypiszę je na ich umyśle, (List do Hebrajczyków, rozdz. 10, 14 **Nowa Biblia Gdańska**)

Godzien jest ten zabity na ofiarę Baranek wziąć moc i bogactwo, mądrość i potęgę, szacunek, chwałę i sławę. 13 A wszelkie stworzenie, które jest w Niebie, na ziemi, pod ziemią oraz w morzu; wszystko co w nich, mówiło: Siedzącemu na tronie i Barankowi sława, szacunek, chwała i potęga na wieki wieków. Objawienie spisane przez Jana 5, 11-13

Tu jest wytrwałość świętych; tych, co strzegą przykazań Boga **oraz wiary Jezusa**. (Objawienie spisane przez Jana, rozdz. 14, 12 **Nowa Biblia Gdańska**)

**O, marność nad marnościami - mówi Kohelet,
wszystko jest marnością**

Księga Koheleta 12,8

Nie przypuszczałem, że w Dzienniczku Ucznia będę pisał o filmie. A jednak do tego doszło. Wszystko za sprawą pozycji, która bywa obecnie wyświetlana. Chodzi o „Idę” Pawła Pawlikowskiego; gorzki, egzystencjalny obraz ludzi, zdarzeń i świata. A zabieram się z tego powodu, że mimo deszczu nagród, jaki już spadł na ten film, internauci, na polskich forach, oblewają go pomyjami. Żydo-nagrody, piszą, i jeszcze Żydo-Oskary. No, cóż... Tacy ludzie! Myślą, że wydają świadectwo o filmie, a świadczą jedynie o sobie.

Dla mnie ten film jest cenny z wielu powodów. Po pierwsze chodzi o „klimat”. Pawlikowskiemu udało się przenieść na ekran klimat poezji T.S.Eliota – jednego z najwybitniejszych pisarzy. Eliot dostał nagrodę Nobla za cienki tomik poezji. Przypomnę z pamięci pewien wiersz:

My,
Ludzie
Biedni ludzie,
Podpieramy się wzajem.
W głowach – słoma.
Gdy mówimy do siebie
Ciche i bez znaczenia są nasze głosy.
jak wiatr dmący przez osty,

jak szczurze łapki na rozbitym szkle w mojej suchej piwnicy. Podobny klimat ma ten film. Pokazuje bankruktwo człowieka i stworzonych przez ludzi idei. Antysemicki – mówią Żydzi; antypolski – prostują narodowcy a patrząc nieco szerzej, można skwitować krótko - wręcz „antyhumanistyczny”. Próżno by szukać w nim wzorca, czy godnego polecenia bohatera. Więc dlaczego ja się zachwycam? Bo stąd już niedaleko do Koheleta (Wykładowcy w Zgromadzeniu Wybranych – ucieleśnienia mądrości). Tu i tam sączy się esencja.

¹⁴ Mądry ma swoje oczy w głowie, zaś głupi chodzi w ciemności. Zarazem jednak poznałem, że ich wszystkich spotyka jeden los. ¹⁵ I pomyślałem w swoim sercu: Los głupca spotka i mnie; więc po co nabrałem wiele mądrości? I pomyślałem w swoim sercu, że i to jest marnością. ¹⁶ Bo pamięć po mędrca, jak i po głupcu nie pozostanie na wieki; wszystko pójdzie w zapomnienie w dniach przyszłości; więc dlaczego mędrzec umiera na równi z głupcem? ¹⁷ I tak powziąłem nienawiść do życia, ponieważ nie podobały mi się sprawy, które się dzieją pod słońcem; bo wszystko jest marnością oraz pogonią za wiatrem. ¹⁸ Więc powziąłem nienawiść do całej mojej pracy, którą się trzymałem pod słońcem, gdyż muszę ją zostawić człowiekowi, który po mnie przyjdzie. ¹⁹ A kto wie, czy będzie mądrym, czy głupim? A jednak on będzie rządził całym moim owocem pracy, którą się trzymałem, i moją mądrością pod słońcem - i to jest marność. ²⁰ Zwróciłem się więc ku temu, by w moim sercu wyrzec się nadziei odnośnie całej pracy, którą się trzymałem pod słońcem. ²¹ Gdyż niejedyn człowiek pracuje mądrze, rozumnie i sprawnie, a musi to zostawić w udziale innemu, który się tym nie trzymał; zatem to jest marność i wielkie nieszczęście *. ²² Bowiem co człowiek zyska * za całą swoją pracę i za zabiegi swojego

serca, którymi się trzodzi pod słońcem? ²³ Przecież wszystkie jego dni są cierpieniem, a zgrzyota jego zajęciem; nawet w nocy nie odpoczywa jego serce. To też jest marność (Koholeta 2,14-23) U Koholeta pada jednak konkluzja: ¹³ Celem wszystkich słów, które tutaj słyszano jest * stwierdzenie: Obawiaj się Boga i przestrzegaj Jego przykazań. ⁵ Bo Jego jest cały człowiek **. ¹⁴ Bowiem każdy czyn i wszystko, co jest tajne, Bóg przyprowadzi na sąd - czy dobre, czy też złe. W Idzie konkluzji zabrakło, poza pragnieniem spokoju.

Zdumiewa dojrzałość reżysera. Mimo młodego wieku nakręcił film poważny, ze wszech miar głęboki, zmuszający do zastanowienia. Być może miały na to wpływ jego żydowskie korzenie. Bohaterowie ldy to bankrucy. Za "bankruta" można uważać i judaizm, który miał być nauczycielem do Chrystusa, a dla licznych stał się powodem nieszczęść (Duża w tym zasługa rabinów, którzy go zagłaskali. Uczą jak zrobić koszerną jajecznicę, a nie mówią o istocie Prawa, o sprawiedliwości i sądzie).

l da też przywołuje wspomnienia. Te bardzo osobiste, a jednak posplatane z losami bohaterów. Na przykład? Otóż, mój ojciec był kombatanem wojennym i z tego tytułu był odznaczany przy każdej, nadarzającej się okazji. Z tych medali był bardzo dumny. Prezentował je uroczyście na większości rodzinnych zebrań. Pewnego razu, kiedy go odwiedziłem, z błyskiem w oku pokazał mi kolejny. Znałem już wtedy Koholeta i byłem uczniem Pana. Więc tą blaszkę oglądałem bez entuzjazmu. Dziwiłem się, że w jego wieku, takie rzeczy jeszcze go rajcują. I wtedy nastąpił wybuch: Że niczego nie cenię, nie poważam, że zawsze jestem anty... że można mnie określić mianem syna marnotrawnego.

Kolejny raz spotkaliśmy się po latach, kiedy leżał już na łóżu śmierci. Stary, chory i wyniszczony, choć umysłowo sprawny. Przypomniałem sobie tamtą rozmowę, a i on ją dobrze pamiętał, zatem zadałem mu pytanie: Jak teraz widzi tą sprawę? Czy ten medal ma jakąś wartość? Czy coś jeszcze dla niego znaczy? Nic – odpowiedział Nic, mój synu. Marność nad marnościami.

Po seansie zastanawiałem się także , jak by dziś wyglądało moje życie, gdyby Pan nie okazał mi łaski i nie przygarnął pod swe skrzydła? No, stwierdziłem, byłoby niewesoło. mógłbym być bohaterem kolejnego filmu Pawlikowskiego. O pustce, mgle i magmie.

A skoro sprawy tak się mają, czemu ten film polecam? Czy przypadkiem nie sieję defetyzmu? Wcale nie. Bowiem od lat mówię i piszę o Jezusie. Że On jest jedynym lekarstwem na nędzę upadłego człowieka i świata. Wiara w Niego i ufność względem Niego nie ma nic wspólnego z marnością; wprost przeciwnie – jest wielkim, przeogromnym szczęściem I nie prowadzi na Sąd, nazwany Ostatecznym. Bowiem sąd nad wierzącym już się odbył, zastępczo na Zbawicielu. Pan Jezus powiedział ludziom:

28 Pójdźcie do mnie wszyscy,
którzy się trzodzicie oraz jesteście obciążeni,
a Ja wam sprawię odpoczynek.

29 Weźcie na siebie moje jarzmo i ucztie się ode mnie, bo ja jestem życzliwy i
pokornego serca,

a znajdziecie odpoczynek dla waszych dusz;

30 gdyż moje jarzmo jest zbawienne, a mój nędzny interes ulgę przynosi.

Ewangelia Mateusza 11, 26-30

Słuchajcie bohaterowie Idy, ci pokazani i skryci! Te słowa są także do was. Wypowiedział je biblijny Jezus, odziany w „liche łachmany”; spacerując po ziemi świętej oraz sypiając w ogrodach.

Ja, Kohelet, stałem się w Jeruzalaim królem nad Israelem *.

¹³ I zwróciłem moje serce ku temu, by mądrością zbadać oraz wysledzić wszystko, co się dzieje pod niebem;

ten czczy * popęd, który Bóg złożył w synach ludzkich, aby się nim trafil.

¹⁴ Widziałem wszystkie sprawy, które się dzieją pod słońcem - a oto wszystko jest marnością oraz pogonią * za wiatrem.

¹⁵ Co krzywe - nie daje się wyprostować, a czego brakuje - nie może wejść w rachubę.

¹⁶ I pomyślałem w swoim sercu, i powiedziałem: Oto zdobyłem wielką i coraz wyższą mądrość, ponad wszystkich, którzy byli w Jeruzalaim przede mną ; więc moje serce przejrzało pełnię mądrości oraz wiedzy.

¹⁷ Ale kiedy zwróciłem moje serce ku temu, by sobie uświadomić czym jest mądrość i wiedza, szaleństwo * i głupota - poznałem, że to też jest pogonią za wiatrem.

¹⁸ Bo gdzie wiele mądrości - tam także wiele zgryzoty,
a kto mnoży wiedzę - mnoży też cierpienie

.(Księga Koheleta 1,12-18)

Ps. I jeszcze te wspaniałe zdjęcia. Film „Ida” nie jest czarno-biały, jak piszą recenzenci. Ida jest cała szara, pokryta warstwą szarości. Nie ma w nim pozytywów i wbrew pozorom, nie ma też i oskarżeń. Słowem - nie ma bieli i czerni; scenografia oraz postacie utkane są z szarości. Jak szarą jest także marność i szarą pogoń za wiatrem.